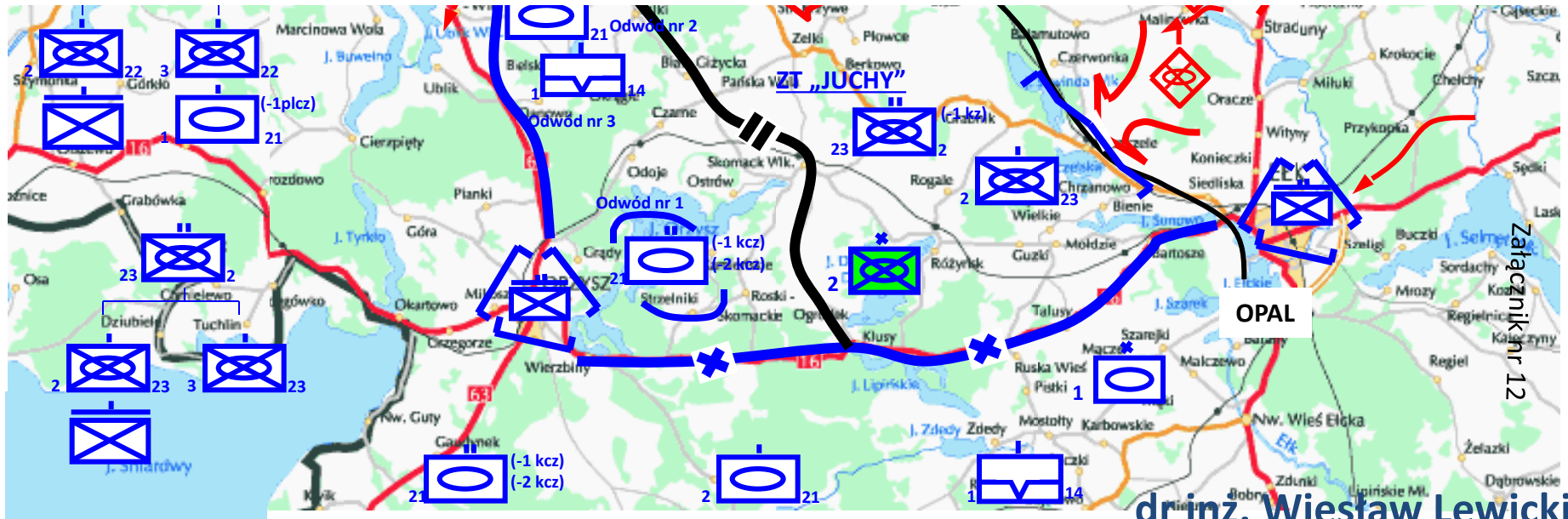

POŁOŻENIE W ODKR 2 BEZ 15.120 (M) (sytuacja dynamiczna 1A)

POLITECHNIKA RZESZOWSKA

LEGIA AKADEMICKA

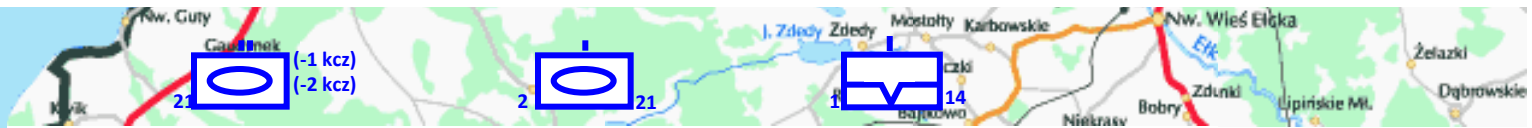

Agenda:

1. dowodzenie;
2. działania nieregularne;
3. struktura, zasadnicze uzbrojenie drużyny;
4. budowa i dane taktyczno techniczne granatów ręcznych; amunicja;
5. teoria strzału, zasady strzelania z broni strzeleckiej;
6. prowadzenie rozpoznania przez drużynę;
7. mapy i szkice – klasyfikacja.

J. Sniardwy

**DOWÓDZTWO WOJSK LĄDOWYCH
SZEFOSTWO WOJSK PANCERNYCH I ZMECHANIZOWANYCH**

DWLąd Wewn. 134/09

**REGULAMIN
DZIAŁAŃ TAKTYCZNYCH PODODDZIAŁÓW WOJSK PANCERNYCH I
ZMECHANIZOWANYCH
/PLUTON – KOMPANIA – BATALION/**

**WARSZAWA
2009**

Proces – cykl

Proces:

1. przebieg następujących po sobie i powiązanych przyczynowo określonych zmian;
2. postępowanie prowadzone przez sąd;
3. kolejno następujące po sobie zmiany fizykochemiczne materii;

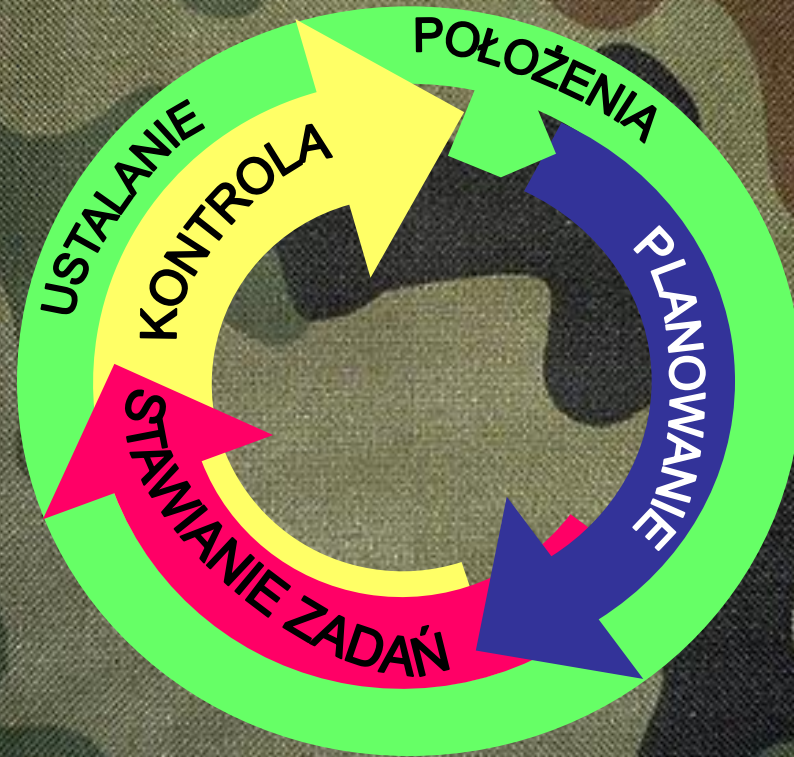
Cykl

1. szereg czynności, procesów lub zjawisk powtarzających się w takich samych odstępach czasu i w tej samej kolejności;
2. zespół czynności lub wydarzeń stanowiących pewną całość jednorazową;
3. szereg utworów literackich, muzycznych, plastycznych itp. tworzących całość;

Proces dowodzenia

PROCES DOWODZENIA to proces informacyjno-decyzyjny realizowany przez dowództwa polegający na cyklicznym zbieraniu i opracowywaniu informacji oraz przetwarzanie ich w decyzje, które w postaci zadania doprowadza się do wykonawców.

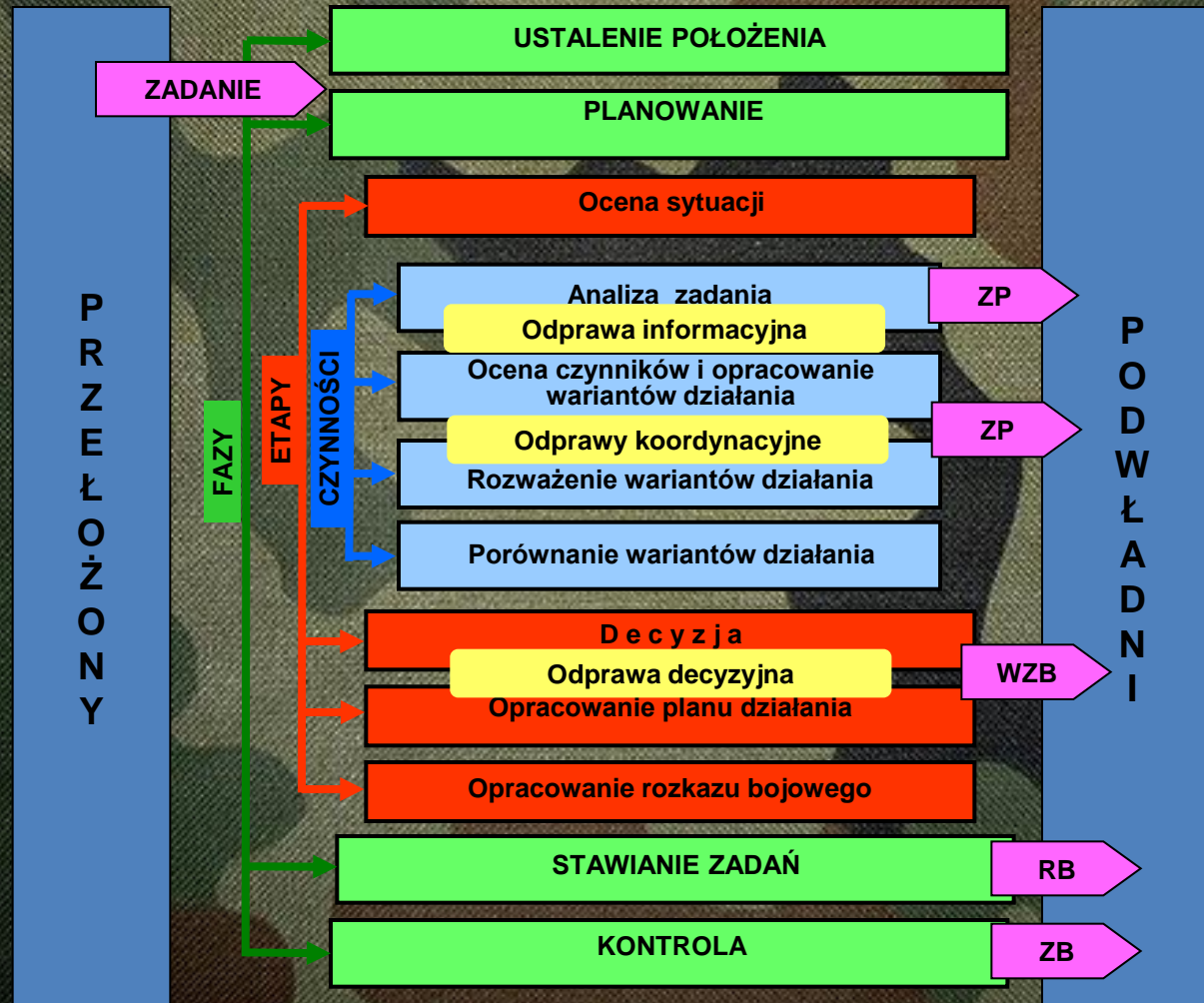
Proces dowodzenia

Cykl decyzyjny

CYKL DECYZYJNY PROCESU DOWODZENIA to powtarzający się szereg przedsięwzięć stanowiących jednorazową całość, nazywanych fazami, etapami i czynnościami, realizowanych przez dowództwa w określonej kolejności.

Cykl decyzyjny

Dowódca – sztab w procesie dowodzenia

DOWÓDCY:

- Decydują.
- Porządkują.
- Wprowadzają w życie.
- Kontrolują.

SZTABY:

- Asystują przy naradach.
- Przygotowują propozycję.
- Doradzają.
- Recenzują.
- Badają.
- Zasięgają informacji.
- Wartościują.
- Opracowują wytyczne.

Dowódca – sztab w procesie dowodzenia

DOWÓDCA:

- Musi się odważyć, zaryzykować.
- Może nie dostrzegać detali.
- Jest człowiekiem, który decyduje.
- Może mu się przytrafić przykry wypadek (zła decyzja), musi za niego odpowiadać.

SZTAB:

- Musi wykluczyć ryzyko.
- Musi szukać detali.
- Ma przygotować dokładne i analityczne decyzje.
- Nie może sobie pozwolić na żadne błędne pociągnięcia.

Reguły:

- symbolizacja rzeczywistości poprzez nadawanie znaczeń słownych przedmiotom, czynnościom, miejscom, emocjom
- grupowanie symboli słownych według różnych kryteriów: podobieństwa, przeciwieństwa, użytku, celu, przeznaczenia, analogii
- tworzenie pojęć
- reguły użycia składni
- wyznaczanie pola semantycznego pojęć
- wprowadzanie schematów językowych

Proste równe czarno – białe

Ła d n E l k O l O r o w e

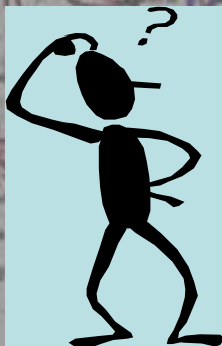
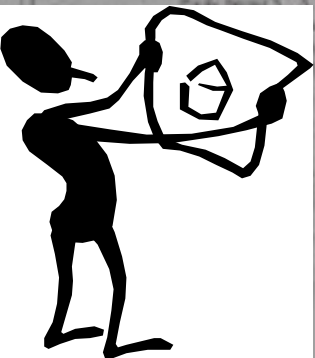
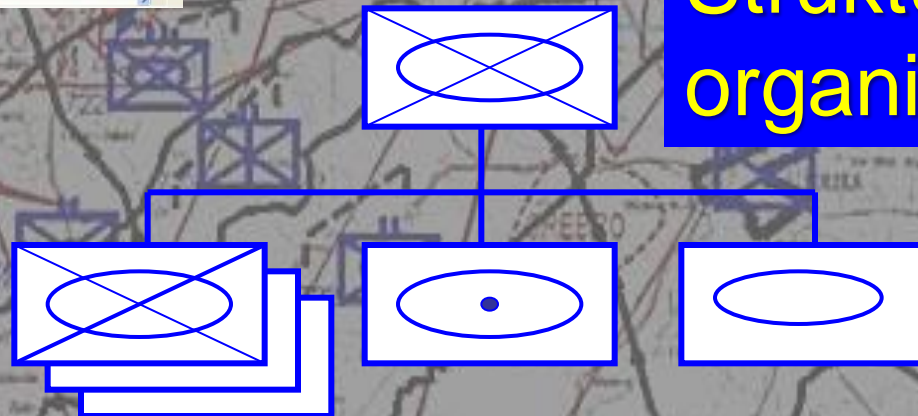
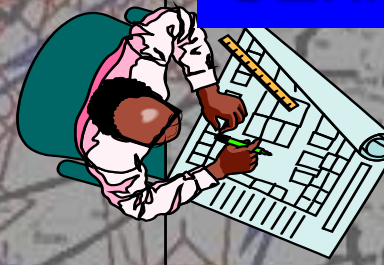
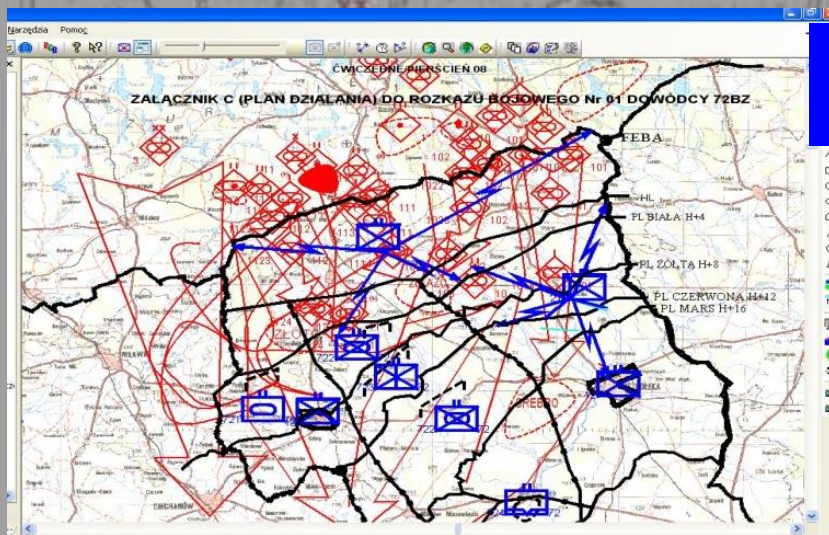
Wykorzystanie znaków taktycznych

Graficzne zobrazowanie sytuacji

Mapa

Szkice, grafika

Struktury organizacyjne

KOLORY STOSOWANE W RYSOWANIU ZNAKÓW TAKTYCZNYCH

NIEBIESKI - znaki graficzne i wszelkie opisy na dokumentach dotyczących wojsk własnych związane z ich położeniem, zadaniami i sposobami działania;

CZERWONY - znaki graficzne i wszelkie opisy na dokumentach dotyczących wojsk przeciwnika, położenia jego sił i środków oraz przewidywany charakter działań;

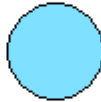
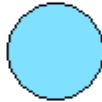

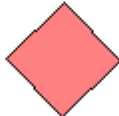
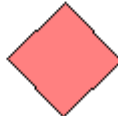
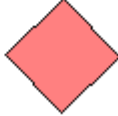

ZIELONY - zobrazowanie wojsk neutralnych;

ŻÓŁTY - należy oznaczać położenie wojsk nierozpoznanych i nieznanymi;

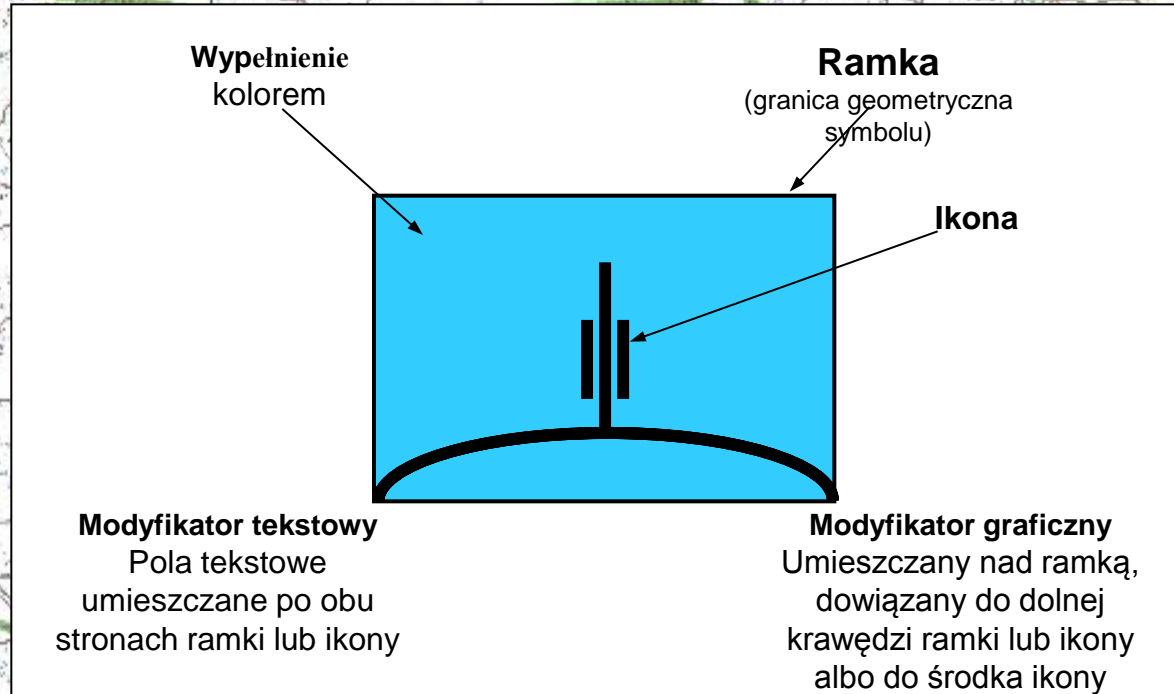
FIOLETOWY I BRĄZOWY - obiekty meteorologiczne.

CZARNY - linie rozgraniczenia, linie, rejony (obszary), ramki, znaki;

KATEGORIE ZNAKÓW

WYMIAR WALKI	PRZESTRZEŃ POWIETRZNA / KOSMICZNA	POWIERZCHNIA			POD WODĄ
		LĄD		POWIERZCHNIA MORZA	
PRZYNALEŻNOŚĆ		JEDNOSTKI	SPRZĘT		
NIEZNANY (ŻÓŁTY)					
SWÓJ (NIEBIESKI)					
NEUTRALNY (ZIELONY)					
PRZECIWNIK (WROGI) (CZERWONY)					

BUDOWA ZNAKU

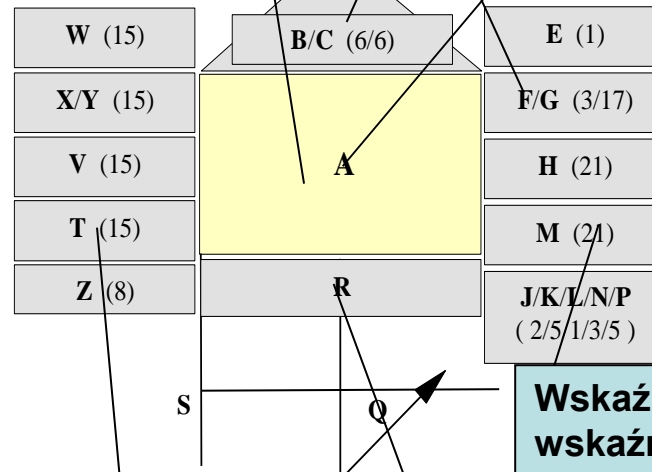

POLA OPISOWE ZNAKÓW

Wskaźnik symbolu - Obszar zajmowany przez ramkę, wypełnienie i ikonę.

Wzmocniony lub osłabiony (bez) – (+) wzmocniony, (-) osłabiony, (±) wzmocniony

Wskaźnik wielkości – symbol oznacza wielkość jednostki

Wskaźnik stanowiska dowodzenia/
wskaźnik przesunięcia

Wyższy szczebel – Numer lub nazwa jednostek wyższego szczebla (korpusy są oznaczone liczbami rzymskimi)

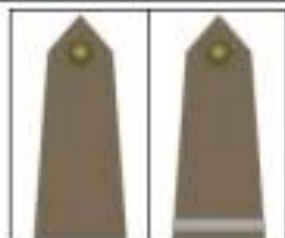
Wskaźnik mobilności – Obrazowe przedstawienie różnych rodzajów mobilności

Nazwa alfanumeryczna numeru jednostki

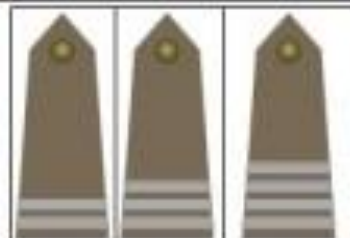
SZCZEBLE DOWODZENIA

Wskaźnik	Opis
∅	Zespół /Załoga
•	Obsługa/sekcja
••	Drużyna
•••	Pluton
I	Kompania, klucz
II	Batalion/eskadra
III	Pułk/Grupa
X	Brygada
XX	Dywizja
XXX	Korpus
XXXX	Armia
XXXXX	Grupa armii
XXXXXX	Teatr

STOPNIE WOJSKA POLSKIEGO

szeregowy starszy szeregowy

kapral starszy kapral plutonowy

sierżant starszy sierżant młodszy chorąży

chorąży starszy chorąży starszy chorąży sztabowy

KORPUS SZEREGOWYCH

KORPUS PODOFICERÓW MŁODSZYCH

KORPUS PODOFICERÓW

KORPUS PODOFICERÓW STARSZYCH

podporucznik porucznik kapitan

major podpułkownik pułkownik

general brygady general dywizji general broni general

KORPUS OFICERÓW MŁODSZYCH

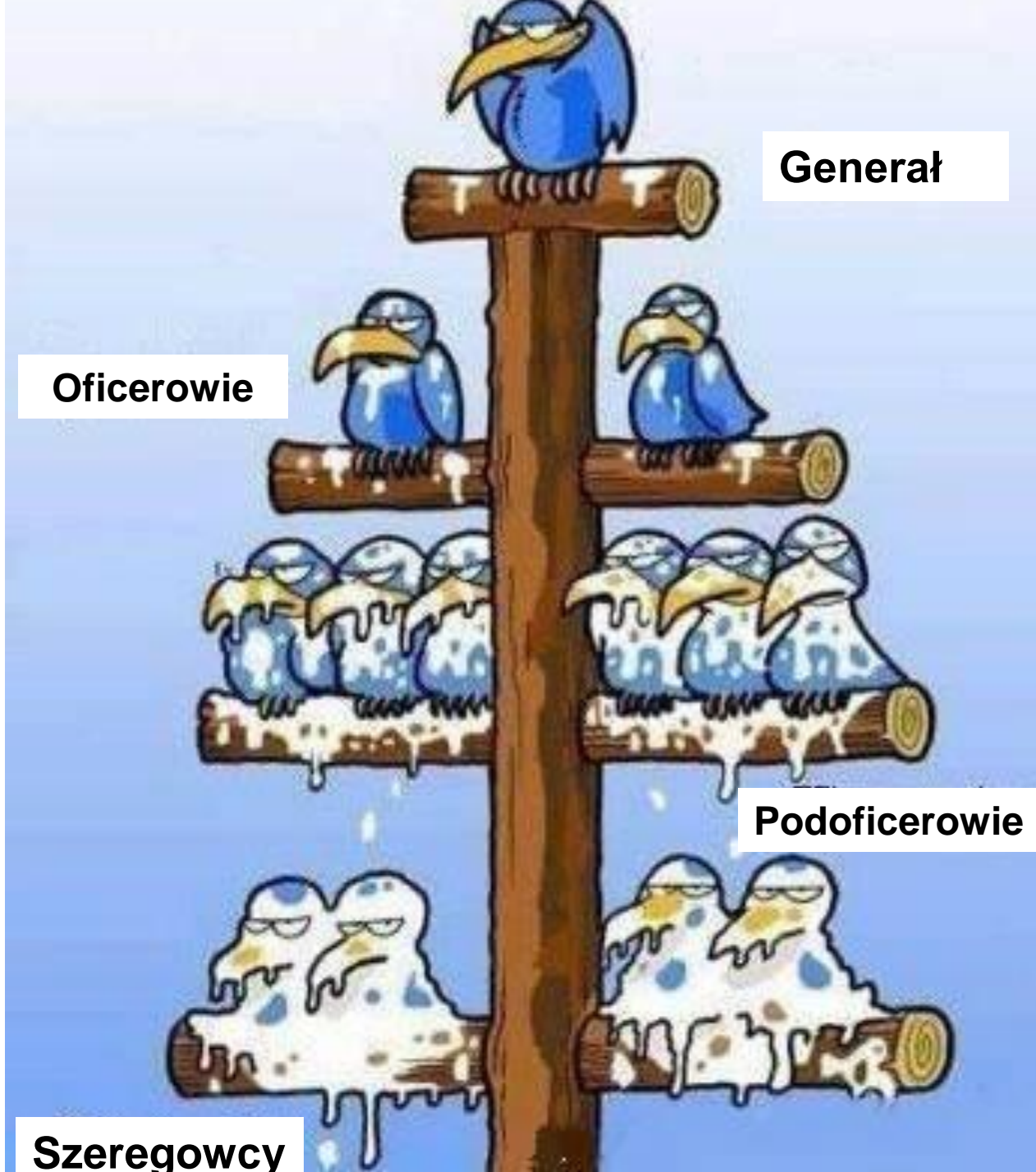
KORPUS OFICERÓW STARSZYCH

KORPUS GENERALÓW

Marszałek Polski

MARSZAŁEK POLSKI

Generał

Oficerowie

Podoficerowie

Szeregowcy

Symbole mobilności

 Pojazdy kołowe

 Pojazdy kołowe - terenowe

 Pojazdy gąsienicowe

 Pojazdy kołowo-gąsienicowo

 Pojazdy holowane

 Koleje

 Pojazdy śnieżne z napędem

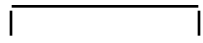
 Sanie

 Zaprzęgi

 Barki

 Amfibie

UMOCNIENIA I ZAPORY

Stanowisko, szczelina,
SO, zwykle dodawany
jest znak broni lub jednostki

Rozbudowane,
zajęte SO

Rów ciągły

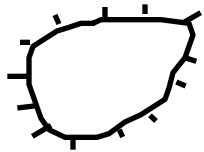
Rów ciągły z SO

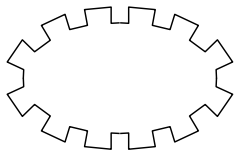
Schron podziemny

Schron zbudowany na
ziemi lub wystający

Punkt oporu

Rejon umocniony

Mina ppanc

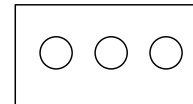
Mina ppiech

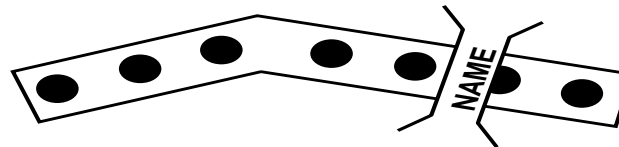
Mina ppiech. naciągowa

Mina nieokreślonego typu

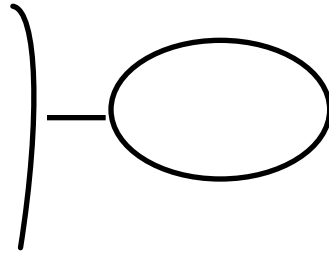

Pole minowe

Przejście w ppanc.
polu minowym

LINIE DOWODZENIA I REJONY

Rejon rozmieszczenia
bp, dah i plsap

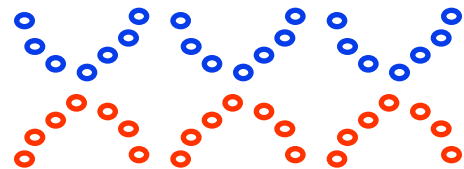
FLOT

FLET

Rejon, Linia
styczności
wojsk

Słabo utrzymywana
linia frontu lub odcinek
jedynie patrolowany

Linie dowodzenia

—— LD —— L. wyjściowa

—— CFL —— L. Skoordinowanego
ognia

—— FLOT —— Przedni skraj
wojsk własnych

—— RCZ —— Tyłowa strefa
działań

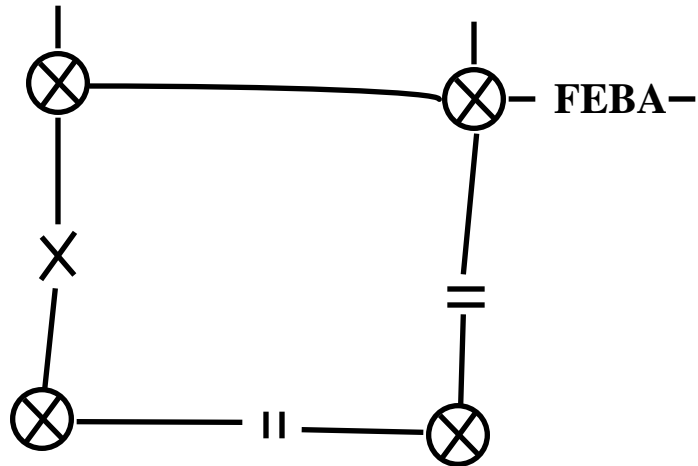
—— FSCL —— L. koordynacji
wsparcia
ogniowego

—— PL —— L. koordynacyjna

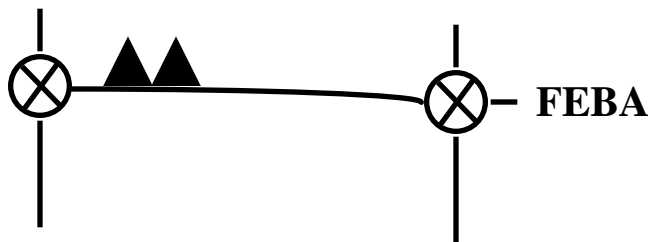
—— FEBA —— Przedni skraj
obrony

—— RL —— L. Zwolnienia
(*Release Line*)

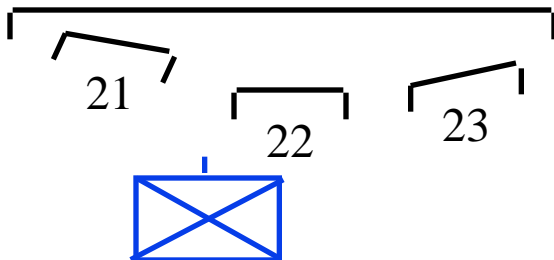
DZIAŁANIA BOJOWE

Rejon obrony jest ograniczony z przodu rubieżą przedniego skraju obrony (FEBA), z boków liniami rozgraniczenia i z tyłu granicą rozmieszczenia obiektów i urządzeń logistycznych

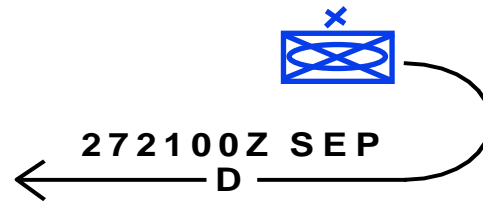

Główny wysiłek obrony na lewym skrzydle

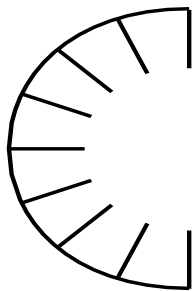

Kompania piechoty w obronie z uwzględnieniem stanowisk plutonów

DZIAŁANIA BOJOWE

BZ w działaniach
obronno-opóźniających
(*Delay*)

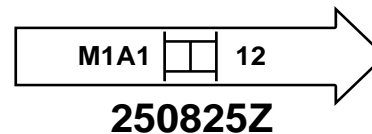
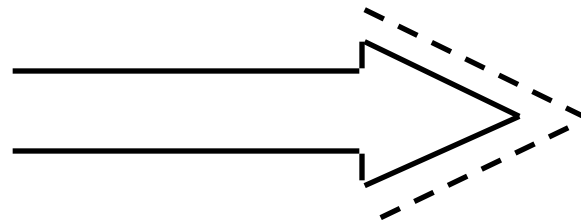
Związanie,
powstrzymanie
przeciwnika
(worek ogniowy)

bz w odwrocie (*Retirement*)

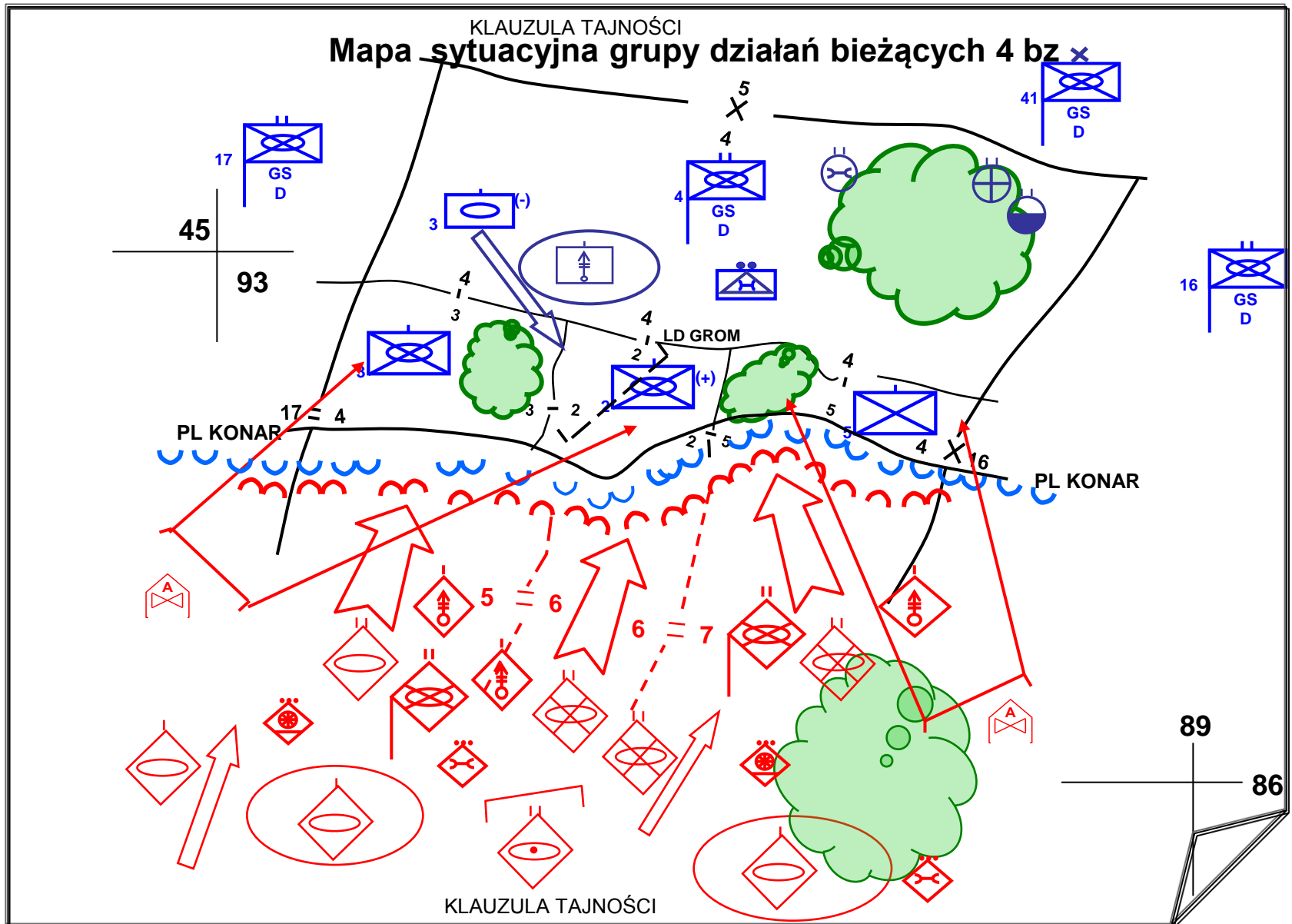

Luzowanie
(*Relief in Place*)

Marsz kolumna 12 czołgów
dnia 25 o godz 0825

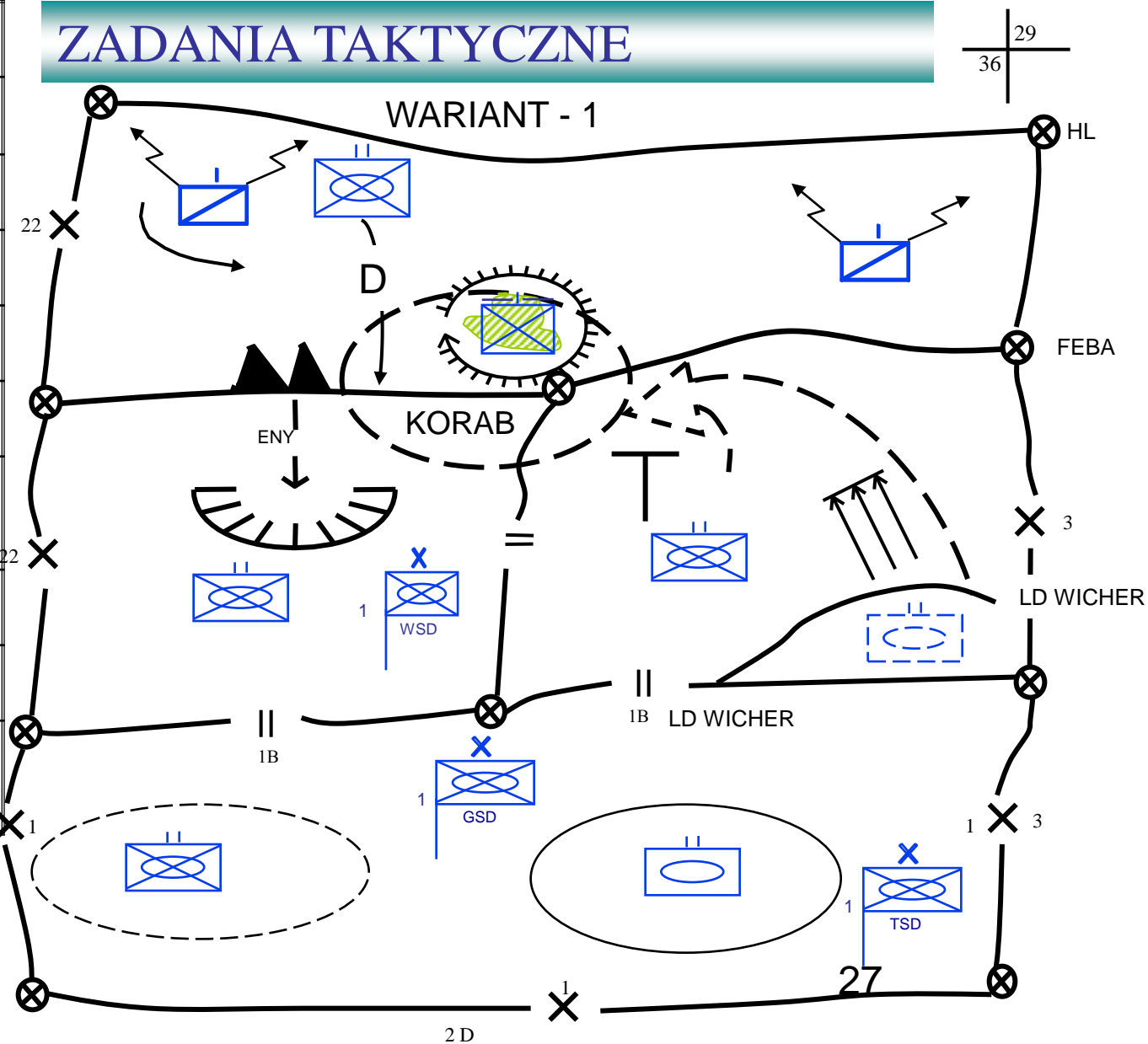
ZASADY OPRACOWYWANIA DOKUMENTÓW GRAFICZNYCH

ZASADY STOSOWANIA

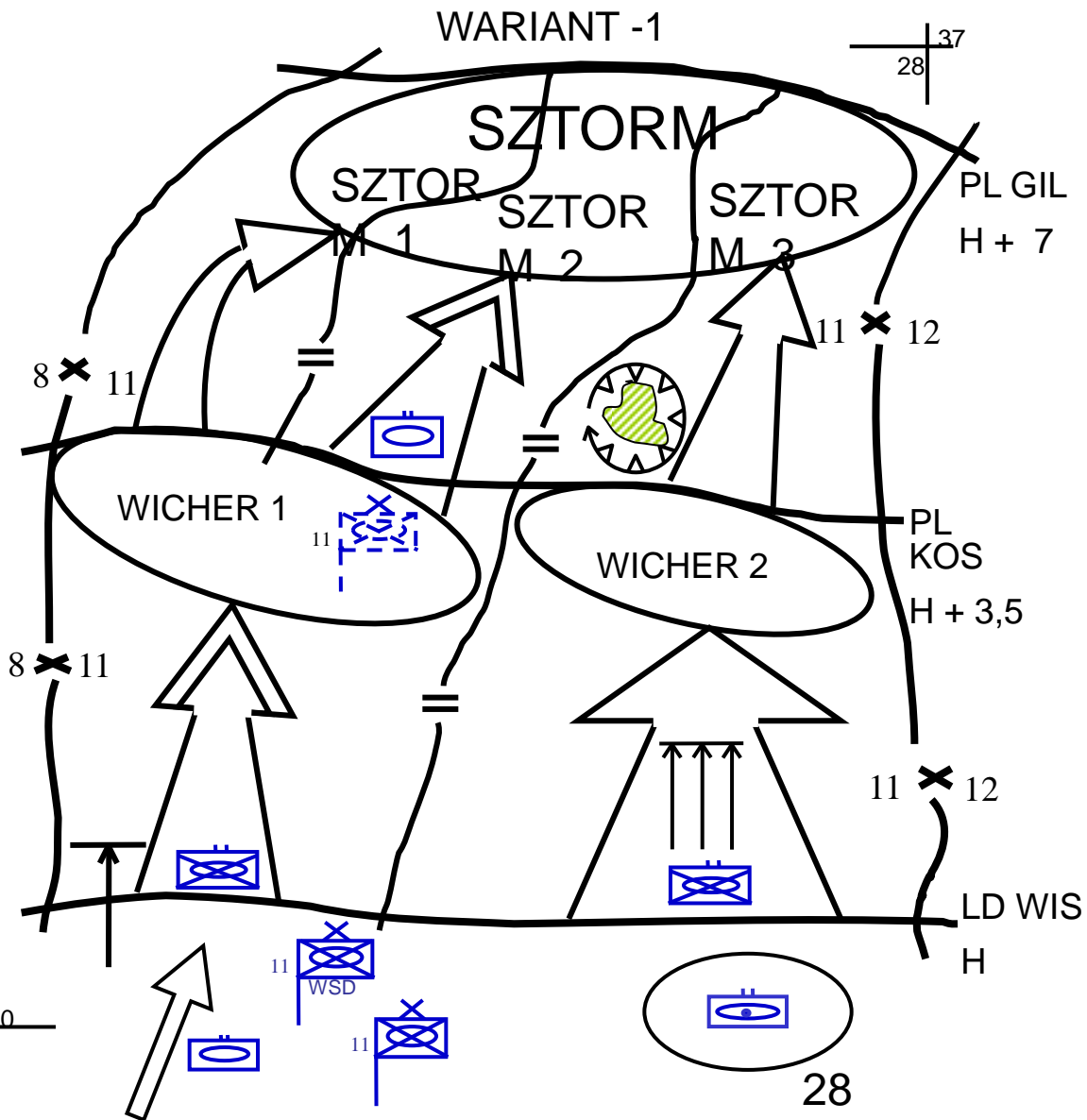
ZADANIA TAKTYCZNE

Zadanie taktyczne	Symbol graficzny
Blokować (Block)	
Kanalizować (Canalize)	
Powstrzymać (Contain)	
Zniszczyć (Destroy)	
Neutralizować (Neutralize)	
Zachować, utrzymać (Retain)	
Zabezpieczyć (Secure)	
Kontratakować (Counterattack)	
Usuwanie, rozminowanie (Clear)	

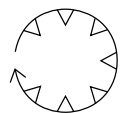

ZASADY STOSOWANIA

Zadanie taktyczne	Symbol graficzny
Blokować (Block)	
Kanalizować (Canalize)	
Powstrzymać (Contain)	
Zniszczyć (Destroy)	
Neutralizować (Neutralize)	
Zachować, utrzymać (Retain)	
Zabezpieczyć (Secure)	
Kontratakować (Counterattack)	
Usuwanie, rozminowanie (Clear)	

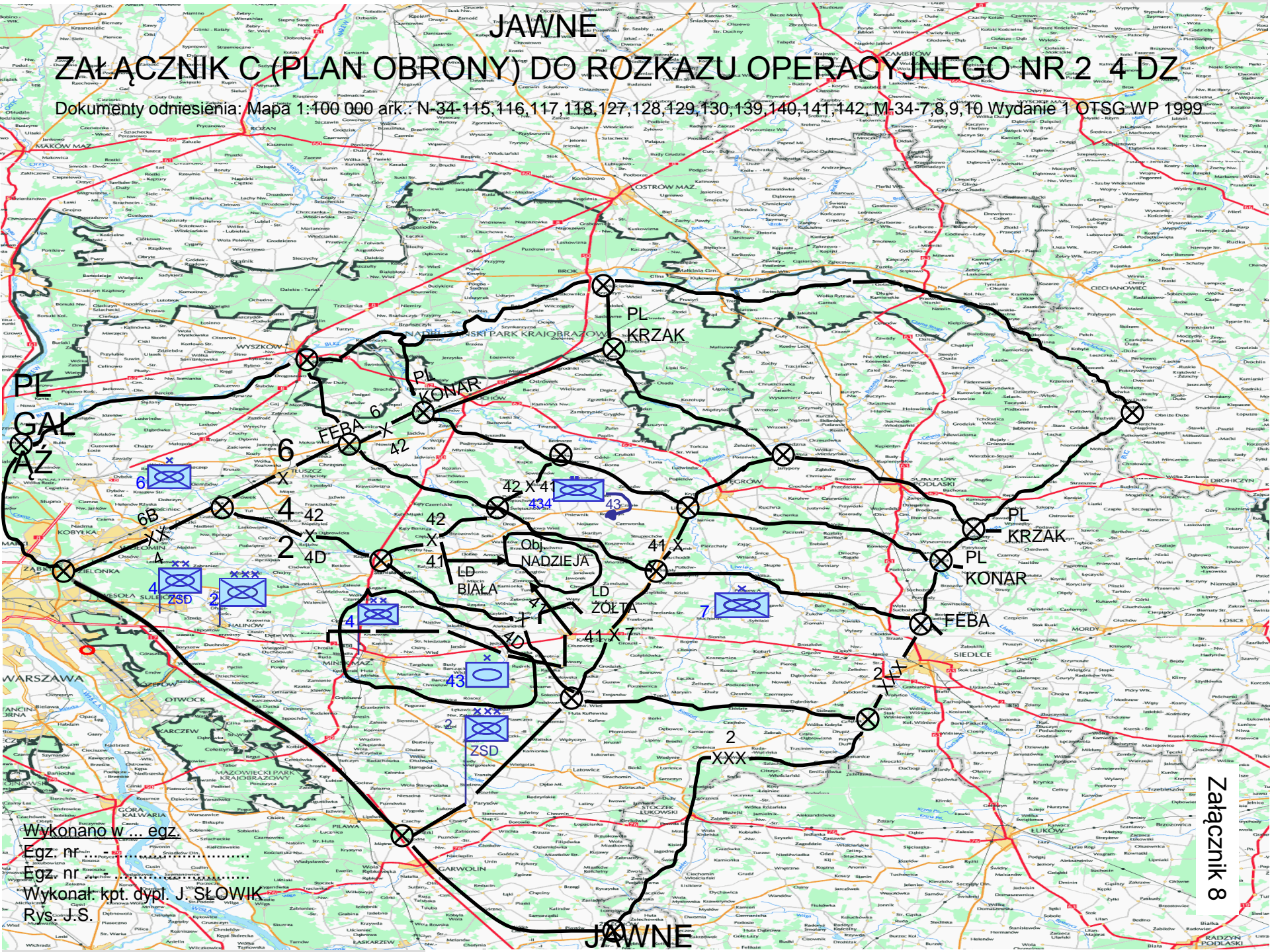
OLOWANIE (Isolc

JAWNE

ZAŁĄCZNIK C (PLAN OBRONY) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO NR 2 4 DZ

Dokumenty odniesienia: Mapa 1:100 000 ark.: N 34-115,116,117,118,127,128,129,130,139,140,141,142, M.34-7,8,9,10 Wydanie 1 OTSG-WP 1999

Wykonano w ... egz.

Egz. nr

Egz. nr

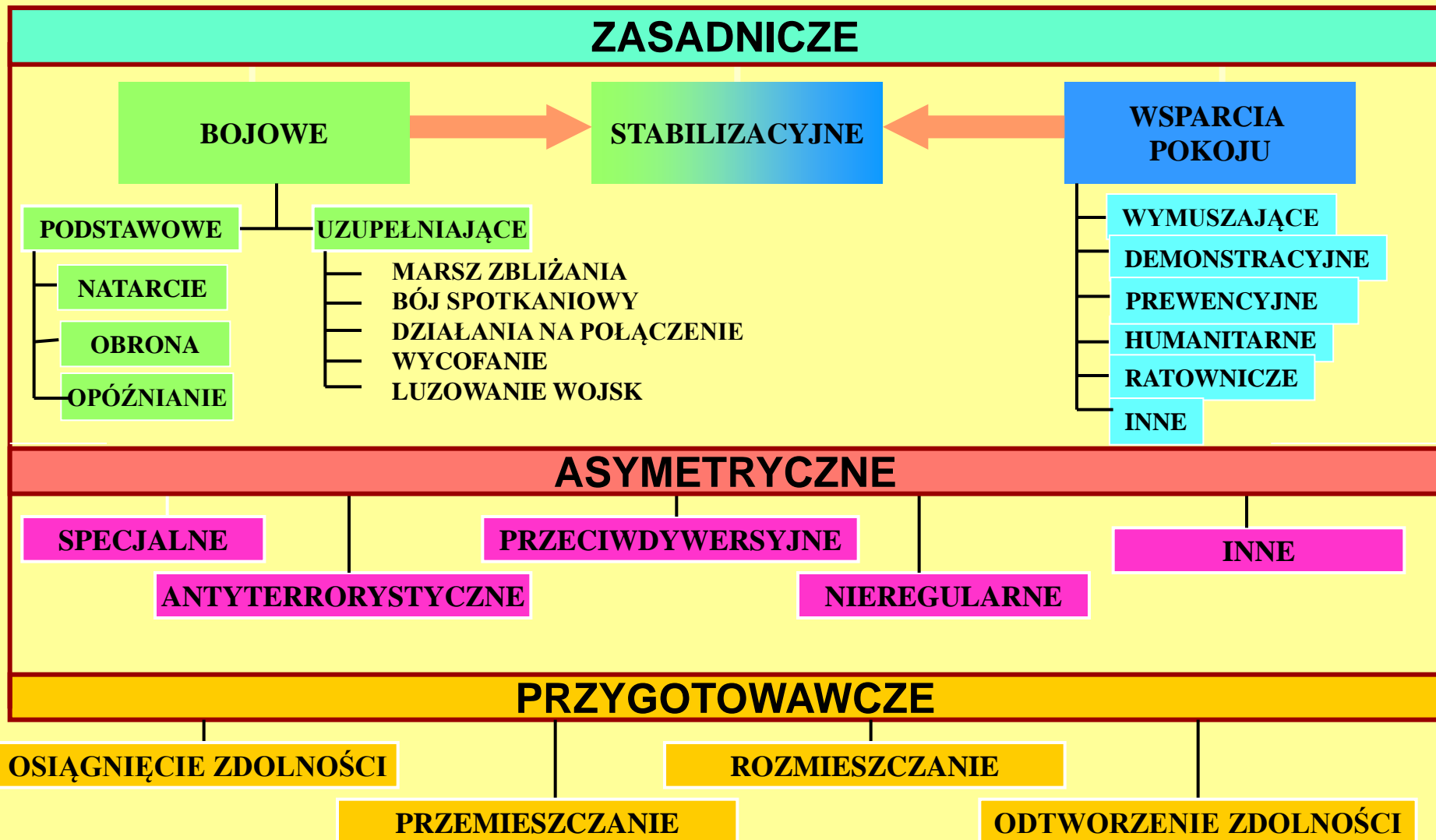
Wykonął: kpt. dypl. J. SŁOWIK

Rys. J.S.

Załącznik 8

JAWNE

DZIAŁANIA TAKTYCZNE

DZIAŁANIA TAKTYCZNE

Działania nieregularne to rodzaj działań bojowych prowadzonych specyficznymi sposobami w ugrupowaniu przeciwnika przez doraźnie tworzone, stosownie do potrzeb i sytuacji, zgrupowania taktyczne. Zgrupowania te przygotowane mogą być w czasie pokoju lub doraźnie tworzone w czasie wojny.

Wojska mogą przechodzić do działań nieregularnych w sposób planowy (zmierzony) i nieplanowy (wymuszony). Decyzję o przejściu do działań w obszarze kontrolowanym przez przeciwnika podejmuje dowódca wyższego szczebla, na rzecz, którego działania te mają być prowadzone. W tym przypadku zakładane cele i wynikające z nich zadania muszą zostać odpowiednio wcześniej ujęte w planie działania. Pododdział będzie prowadził zazwyczaj nieplanowe (wymuszone) działania nieregularne w wyniku niepomyślnej realizacji wcześniejszego zadania bojowego.

Istota działań nieregularnych sprowadza się do:

- **unikania (uchylania się) czołowego, frontalnego starcia z silnym przeciwnikiem, które groziłoby klęską bądź też poniesieniem strat niewspółmiernych do korzyści;**
- **atakowania z zaskoczenia i przy wykorzystaniu warunków terenowych, słabych miejsc (elementów) przeciwnika;**
- **rozpraszania sił zaraz po wykonaniu akcji po to, aby siły prowadzące działania nieregularnych stawały się nieopłacalne do niszczenia kosztownymi systemami (środkami) walki;**
- **posiadania inicjatywy w walce w zakresie skali (rozmachu), liczby, miejsca, okoliczności, czasu trwania i rodzaju powodowanych strat w poszczególnych akcjach zbrojnych.**

Typowymi formami i sposobami taktyki działań nieregularnych są:

- 1) rozpoznanie (zasadzka, wypad, napad, obserwowanie, podsłuchiwanie, sondowanie, patrolowanie, namierzanie, przeszukiwanie itp.);**
- 2) dywersja (zasadzka, podpalenie, wysadzanie, przenikanie, namierzanie itp.);**
- 3) blokowanie (zapora, zasadzka);**
- 4) likwidacja (zasadzka, okrążenie, pościg, przeszukiwanie);**
- 5) szturm (rajd, napad, wypad);**
- 6) działania psychologiczne (wyczerpanie psychologiczne i fizyczne, ośmieszanie przeciwnika i jego poczynąń, szantaż, zastraszanie).**

ZMIANY ORGANIZACYJNO DYSLOKACYJNE WOJSK PANCERNYCH I ZMECHANIZOWANYCH (STRUKTURA AKTUALNA I DOCELOWA)

ZMIANY ORGANIZACYJNO-ETATOWE W PODODDZIAŁACH WOJSK PANCERNYCH I ZMECHANIZOWANYCH.

Zwiększenie potencjału bojowego pododdziałów.

Zwiększenie ilości bwp / KTO z 53 do 58.

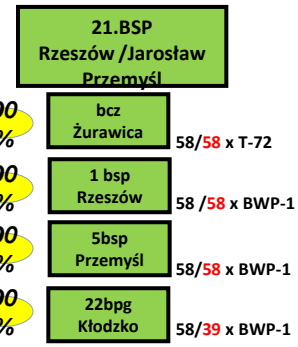
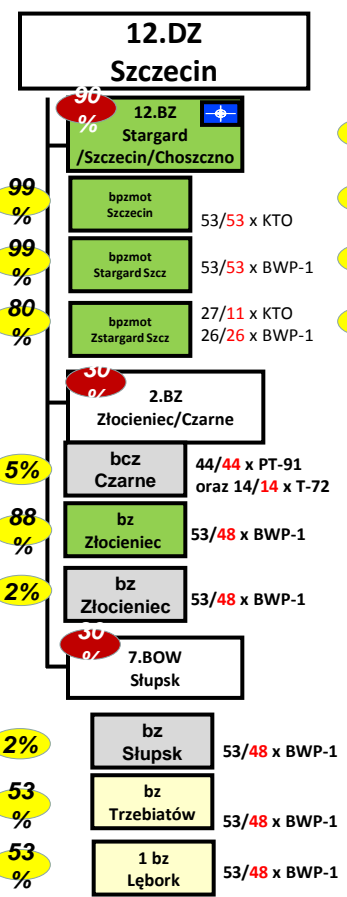
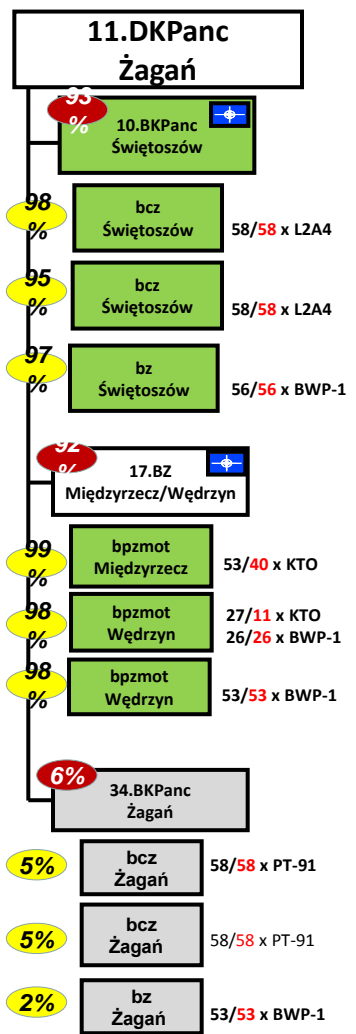
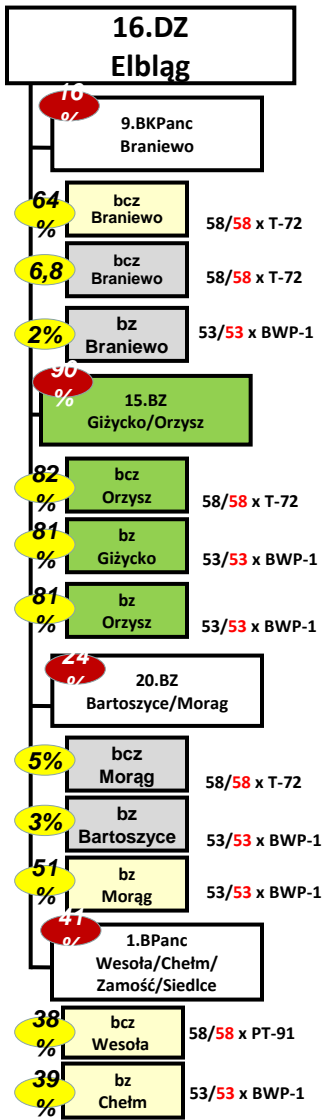
Zmiana organizacji plutonów zmechanizowanych i zmotoryzowanych.

3 x dr. zmech. / zmotoryzowana + dr. wsparcia

Sekcja ogniowa i sekcja wsparcia.

Nowe stanowisko dowódcy załogi – działonowego operatora.

Razem:
3 x Dywizje:
 - 4 x BPanc
 - 5 x BZ
 - 1 x BOW
 - 1 x BSP

Razem: 34 bat.
 - 2 x bcz na L2A4
 - 4 x bcz na PT-91
 - 5 x bcz na T-72
 - 17 x bz BWP-1
 - 6 x bpzmot na KTO/BWP

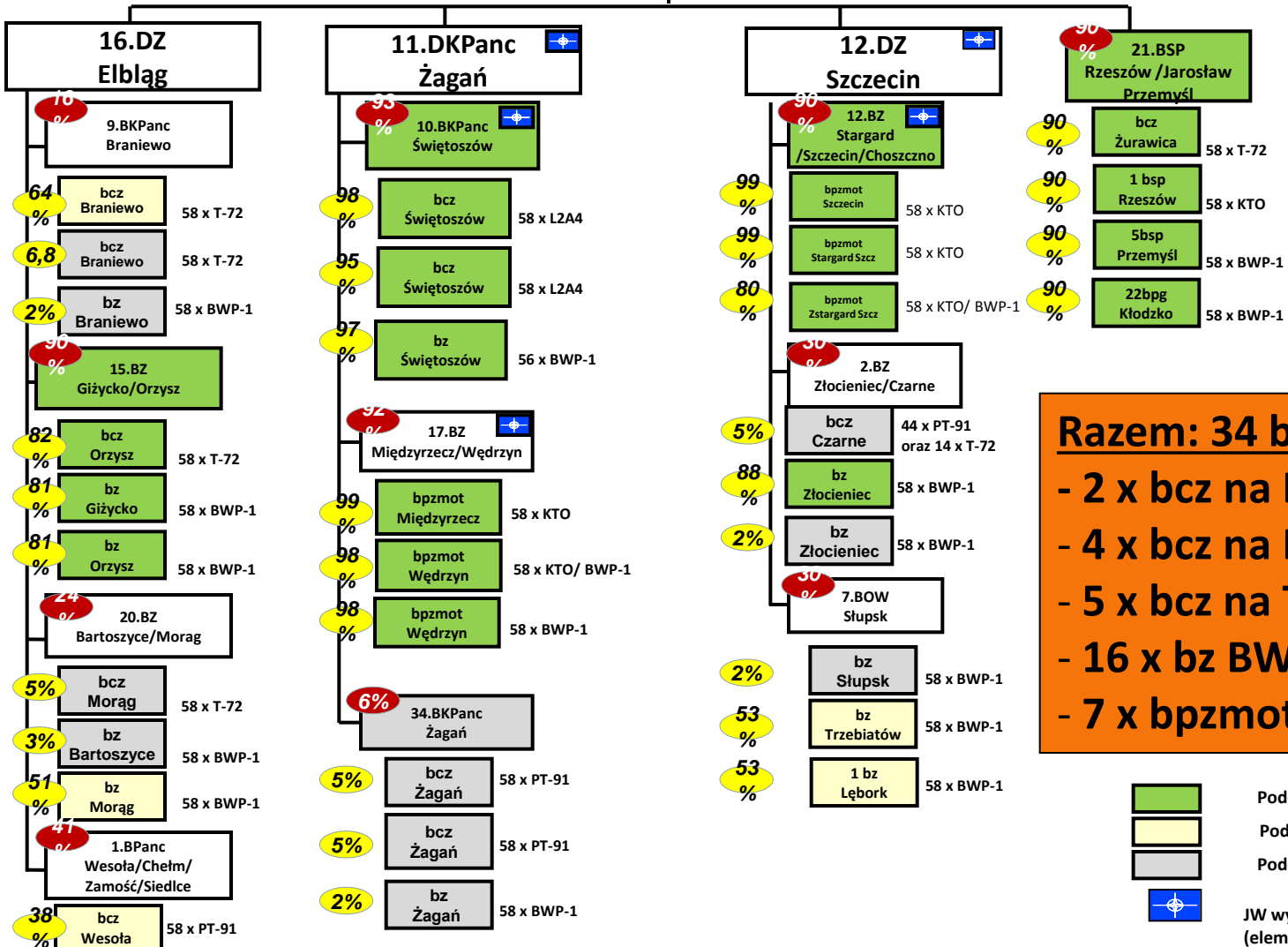
- Pododdziały rozwinięte (90%)
- Pododdziały rozwinięte (20-50%)
- Pododdziały skadowane (ok. 5%)
- JW wydzielane lub wydzielające pododdziały (elementy) do SZ NATO

STRUKTURA DOCELOWA PODODZIAŁÓW

DWLąd
Warszawa Szefostwo WPiZ

Razem:
3 x Dywizje:
 - 4 x BPanc
 - 5 x BZ
 - 1 x BOW
 - 1 x BSP

Razem: 34 bat.
 - 2 x bcz na L2A4
 - 4 x bcz na PT-91
 - 5 x bcz na T-72
 - 16 x bz BWP-1
 - 7 x bpzmot na KTO/BWP

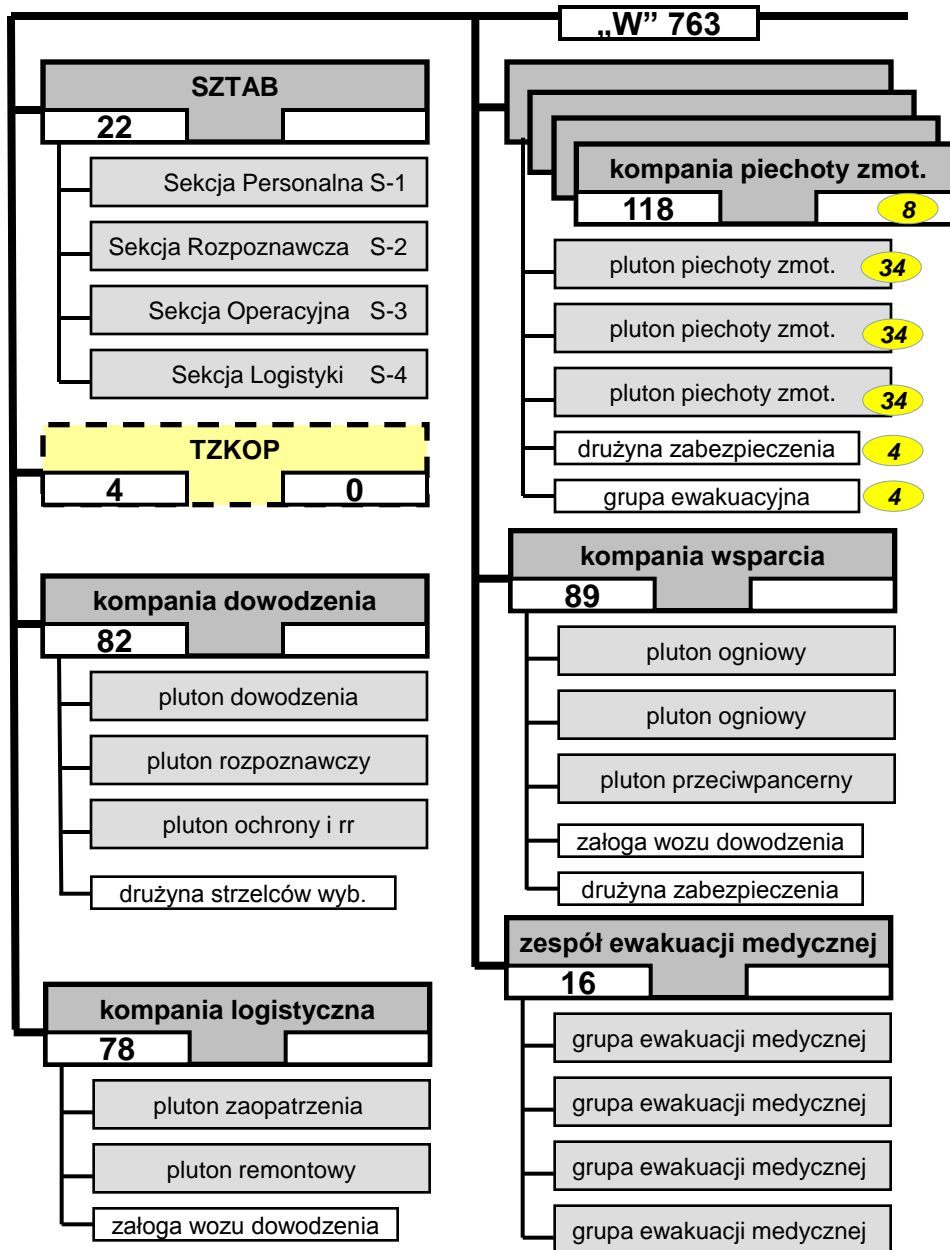
Pododdziały rozwinięte (90%)
 Pododdziały rozwinięte (20-50%)
 Pododdziały skadowane (ok. 5%)
 JW wydzielane lub wydzielające pododdziały (elementy) do SZ NATO

Do końca 2013 roku WPiZ będą posiadać strukturę 58 wozową we wszystkich batalionach oprócz bz/10 BKPanc-56 wozów

STRUKTURA PODODDZIAŁÓW ZMOTORYZOWANYCH

batalion piechoty zmotoryzowanej KTO

SIŁY	ILOŚĆ
Oficerów	44
Podoficerów	181
Szeregowych	538

ZASADNICZE UZBROJENIE i SW	ILOŚĆ
KTO Rosomak	53
UKM-2000 (kpz)	36
Ręczny karabin maszynowy	7
7,62 mm karabin wyborowy (kdow)	13
12,7 mm karabin wyborowy TOR (kdow)	4
Granatnik MK-19 (kpz)	12
RPG-7	43
60mm moździerz (kpz)	12
98mm moździerz (kwsp)	6
PPK SPIKE (kwsp)	6
Samochód opanc. SZAKAL	3
Ciągnik pancerny (WZT lub WPT)	5
Wóz dowodzenia	5
Samochód sanitarny (docel. KTO)	4

kompania piechoty zmotoryzowanej KTO

„W” 118

drużyna zabezpieczenia

grupa ewakuacyjna

1 pluton piech. zmot.

dpzmot.

dpzmot

dpzmot.

dr wsp.

2 pluton piech. zmot.

dpzmot.

dpzmot

dpzmot.

dr wsp.

3 pluton piech. zmot.

dpzmot.

dpzmot

dpzmot.

dr wsp.

SIŁY	ILOŚĆ
Oficerów	5
Podoficerów	27
Szeregowych	86

UiSW	ILOŚĆ
KTO	13
rpg	9
7,62 km	9

UiSW	ILOŚĆ
LM-60	3
GA MK-19	3

Pluton piechoty zmotoryzowanej KTO

„W” 34

drużyna piech. zmot.

sekcja ogniowa

1. Dowódca plutonu
2. Dowódca dr / sekcji
3. Celowniczy rpg
4. Strzelec - pom. cel. rpg
5. Celowniczy km
6. Strzelec - Pom. cel. Km
7. Strzelec - radiotelefonista

załoga

1. Dowódca załogi
2. DzO
3. Kierowca KTO

drużyna piech. zmot.

sekcja ogniowa

1. Dowódca dr / sekcji
2. Celowniczy rpg
3. Strzelec - pom. cel. rpg
4. Celowniczy km
5. Strzelec - Pom. cel. km

załoga

1. Dowódca załogi
2. DzO
3. Kierowca KTO

Drużyna piech. zmot.

sekcja ogniowa

1. Dowódca dr / sekcji
2. Celowniczy rpg
3. Strzelec - pom. cel. rpg
4. Celowniczy km
5. Strzelec - Pom. cel. km

załoga

1. Dowódca załogi
2. DzO
3. Kierowca KTO

drużyna wsparcia

1. d-ca dr wsp. Z-ca dcy pl
2. DzO
3. Kierowca KTO

sekcja ogniowa

1. Dowódca sekcji
2. Celowniczy 40 mm GA MK-19
3. Strzelec sanitariusz
4. Celowniczy LM-60
5. Obsługa LM-60

SIŁY	ILOŚĆ
Oficerów	1
Podoficerów	8
Szeregowych	25

UiSW	ILOŚĆ
KTO	4
rpg	3
7,62 km	3

UiSW	ILOŚĆ
LM-60	1
GA MK-19	1

Pododdziały piechoty zmotoryzowanej

Obecnie

Docelowo

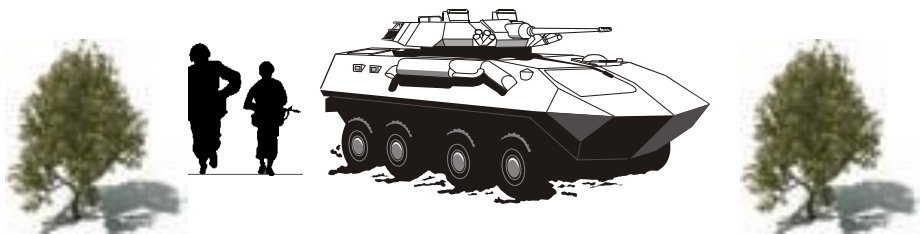

ZAPEWNIENIE „DROGI ROZWOJU” (AWANSU) PODOFICEROM W RAMACH PLUTONU OD STOPNIA KAPRAŁA DO MŁODSZEGO CHORAŻEGO

w pododdziałach zmotoryzowanych

AKTUALNIE			
stopień	1plz	2plz	3plz
mł. chor.	1	1	1
st. sierż.			
sierż.			
plut.			
st. kpr.	1	1	1
kpr.	2	2	2

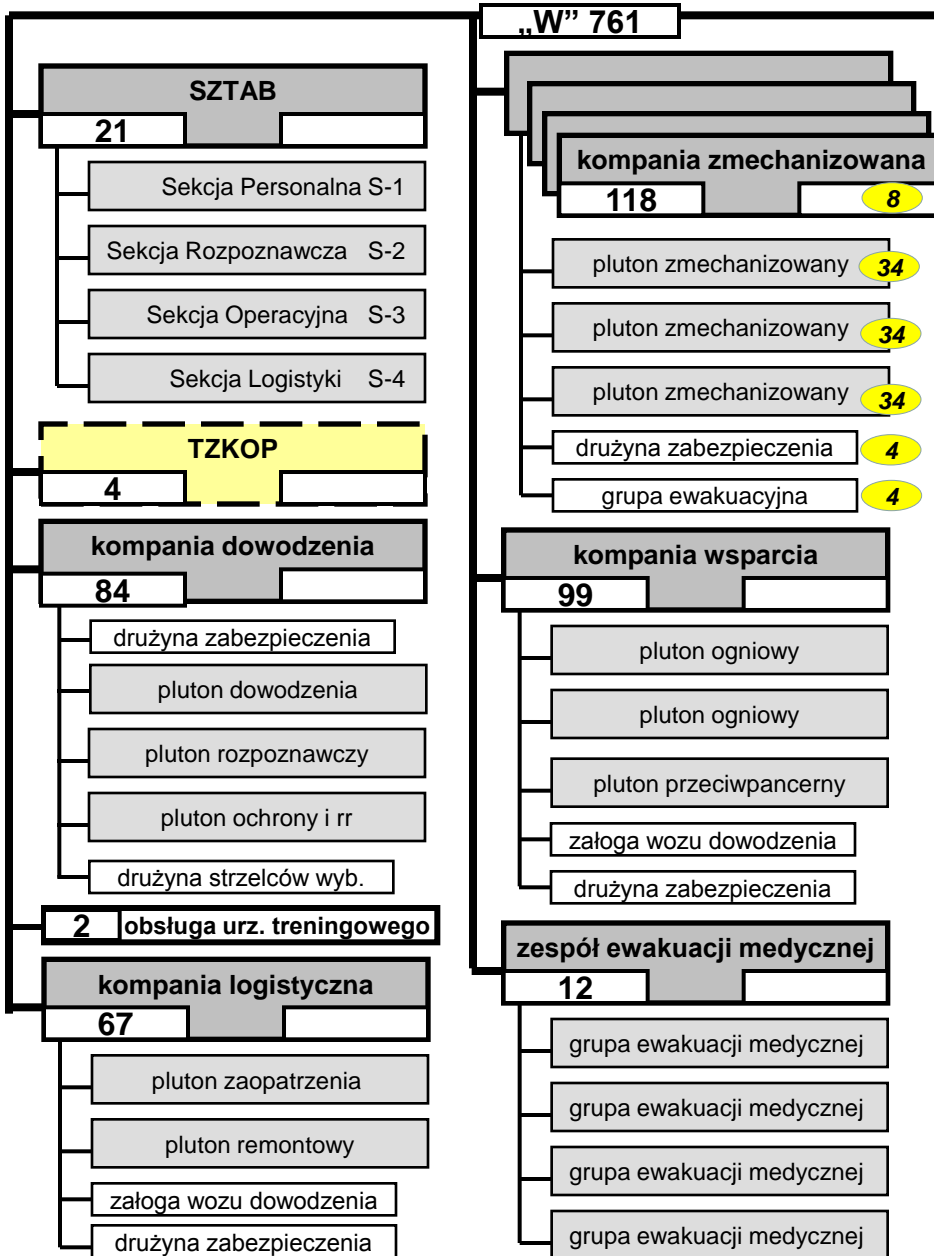
DOCELOWO			
stopień	1plz	2plz	3plz
mł. chor.	1	1	1
st. sierż.	1	1	1
sierż.	1	1	1
plut.	1	1	1
st. kpr.	1	1	1
kpr.	3	3	3

STRUKTURA PODODDZIAŁÓW ZMECHANIZOWANYCH

batalion zmechanizowany BWP

SIŁY	ILOŚĆ
Oficerów	43
Podoficerów	183
Szeregowych	535

Struktura 53 wozowa

ZASADNICZE UZBROJENIE i SW	ILOŚĆ
BWP-1	53
Ręczny karabin maszynowy	29
7,62 mm karabin wyborowy (kdw)	13
12,7 mm karabin wyborowy TOR (kdw)	4
Granatnik lekki 40mm (kpz)	12
RPG-7	53
Ciężki karabin maszynowy	12
120 mm moździerz (kwsp)	6
Wyrzutnia 9P133 na sam.opanc. (kwsp)	6
Samochód opanc. SZAKAL	3
Ciągnik pancerny (WZT lub WPT)	1
Wóz dowodzenia	7
Samochód sanitarny	4

kompania zmechanizowana BWP

„W” 118

SIŁY	ILOŚĆ
Oficerów	5
Podoficerów	27
Szeregowych	86

drużyna zabezpieczenia

grupa ewakuacyjna

1 pluton zmechanizowany

- dr zmech.
- dr zmech.
- dr zmech.
- dr wsp.

2 pluton zmechanizowany

- dr zmech.
- dr zmech.
- dr zmech.
- dr wsp.

3 pluton zmechanizowany

- dr zmech.
- dr zmech.
- dr zmech.
- dr wsp.

Pluton zmechanizowany BWP

„W” 34

drużyna zmechanizowana

drużyna zmechanizowana

drużyna zmechanizowana

drużyna wsparcia

sekcja
ogniowa

1. Dowódca plutonu
2. Dowódca dr / sekcji
3. Celowniczy rpg
4. Strzelec - pom. cel. rpg
5. Celowniczy km
6. Strzelec - Pom. cel. km
7. Strzelec

załoga

1. Dowódca załogi – DzO (kpr)
2. Kierowca BWP

sekcja
ogniowa

1. Dowódca dr / sekcji
2. Celowniczy rpg
3. Strzelec - pom. cel. rpg
4. Celowniczy km
5. Strzelec - Pom. cel. km
6. Strzelec
7. Strzelec - radiotelefonista

załoga

1. Dowódca załogi – DzO (kpr)
2. Kierowca BWP

sekcja
ogniowa

1. Dowódca dr / sekcji
2. Celowniczy rpg
3. Strzelec - pom. cel. rpg
4. Celowniczy km
5. Strzelec - Pom. cel. km
6. Strzelec

załoga

1. Dowódca załogi – DzO (kpr)
2. Kierowca BWP

1. d-ca dr wsp. Z-ca dcy pl
2. DzO
3. Kierowca BWP

sekcja
ogniowa

1. Dowódca dr / sekcji
2. Strzelec 40 mm granatnik lekki
3. Celowniczy LM-60
4. Obsługa LM-60
5. Strzelec sanitariusz

SIŁY	ILOŚĆ
Oficerów	1
Podoficerów	8
Szeregowych	25

UiSW	ILOŚĆ
BWP	4
rpg	3
7,62 km	3

UiSW	ILOŚĆ
LM-60	1
40 mm granatnik lekki	1

Pododdziały zmechanizowane

Obecnie

Docelowo

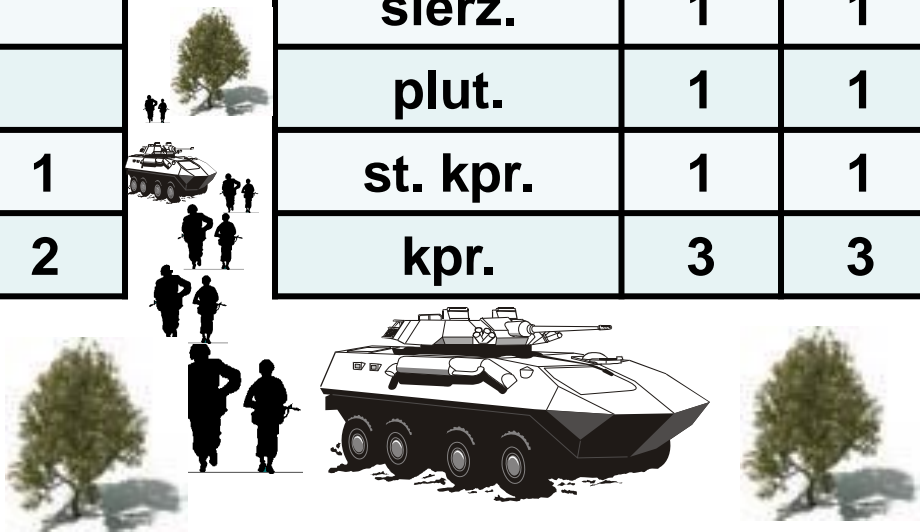

ZAPEWNIENIE „DROGI ROZWOJU” (AWANSU) PODOFICEROM W RAMACH PLUTONU OD STOPNIA KAPRAŁA DO MŁODSZEGO CHORAŻEGO

w pododdziałach zmechanizowanych

AKTUALNIE			
stopień	1plz	2plz	3plz
mł. chor.	1	1	1
st. sierż.			
sierż.			
plut.			
st. kpr.	1	1	1
kpr.	2	2	2

DOCELOWO			
stopień	1plz	2plz	3plz
mł. chor.	1	1	1
st. sierż.	1	1	1
sierż.	1	1	1
plut.	1	1	1
st. kpr.	1	1	1
kpr.	3	3	3

Struktura organizacyjna plutonu/drużyny zmechanizowanej

Struktura organizacyjna plutonu/drużyny zmechanizowanej

Pluton zmechanizowany

3 drużyny zmechanizowane 1 drużyna wsparcia

Struktura organizacyjna plutonu/drużyny zmechanizowanej

Pluton zmechanizowany

Dowódca plutonu

Stanowisko	Wyposażenie
Dowódca plutonu	5.56 mm kbs beryl 9 mm pist. Wist 26 mm PS Radiostacja R3501

Strzelec- radiotelefonista

Stanowisko	Wyposażenie
Strzelec- radiotelefonista	5.56 mm kbs beryl Radiostacja TRC 9210

Drużyna zmechanizowana

BWP 1

Stanowisko	Wyposażenie
Dowódca drużyny	5.56 mm kbs beryl 9 mm pist. WIST 26mm PS Radiostacja R3501
Działonowy- operator	9 mm pist. P83 7.62 mm PKT
Kierowca-mechanik	5.56 mm kbs mini beryl
Celowniczy km	7.62 mm UKM 2000P
Strzelec pomocnik celowniczego km	5.56 mm kbs beryl
Celowniczy granatnika ppanc.	RPG-7W 5.56 mm kbs mini beryl
Strzelec pomocnik celowniczego granatnika	5.56 mm kbs beryl
Strzelec	5.56 mm kbs beryl z GPBO

Drużyna wsparcia

Stanowisko	Wyposażenie
Zastępca dowódcy plutonu/ dowódca drużyny	5.56 mm kbs beryl 9 mm pist. WIST 26 mm PS Radiostacja R3501
Działonowy- operator	5.56 mm kbs mini beryl 7.62 mm PKT
Kierowca-mechanik	5.56 mm kbs mini beryl
Dowódca sekcji	5.56 mm kbs beryl 9 mm pist. WIST Radiostacja R3501
Strzelec	5.56 mm kbs beryl 40 mm GSBO
Strzelec sanitariusz	5.56 mm kbs mini beryl
Celowniczy moździerza	LM-60 mm
Obsługa moździerza	5.56 mm kbs beryl

Drużyna wsparcia

Stanowisko	Wyposażenie
Zastępca dowódcy plutonu/ dowódca drużyny	5.56 mm kbs beryl 9 mm pist. WIST 26 mm PS Radiostacja R3501
Działonowy- operator	5.56 mm kbs mini beryl 7.62 mm PKT Zamek do armaty
Kierowca-mechanik	5.56 mm kbs mini beryl
Strzelec sanitariusz	5.56 mm kbs mini beryl
Młodszy strzelec	5.56 mm kbs beryl 40 mm GSBO
Dowódca sekcji	5.56 mm kbs beryl 9 mm pist. WIST Radiostacja R3501
Celowniczy moździerza	LM-60 mm
obsługa moździerza	5.56 mm kbs beryl

Wyposażenie BWP 1

BWP-1

PRZEZNACZENIE:

BOJOWY WÓZ PIECHOTY JEST GAŚNIENICOWYM WOZEM BOJOWYM POSIADAJĄCYM UZBROJENIE, OPANCERZENIE I WYSOKĄ MANEWROWOŚĆ.

BWP SŁUŻY DO ZWIĘKSZENIA MOBILNOŚCI, SIŁY OGNIAM I OCHRONY PIECHOTY DZIAŁAJĄCEJ W WARUNKACH ZASTOSOWANIA BRONI RAKIETOWO - JĄDROWEJ.

BOJOWY WÓZ PIECHOTY JEST UZBROJONY W 73 mm GŁADKOLUFOWĄ ARMATĘ, PRZYSTOSOWANĄ DO STRZELANIA NABOJAMI PG-15W i OG-15W, 7,62 mm KARABIN MASZYNOWY PKT SPREŻONY Z ARMATĄ ORAZ WYRZUTNIĘ PRZECIWPANCERNYCH POCISKÓW KIEROWANYCH ppk 9M14M

Wyposażenie BWP 1

BWP-1

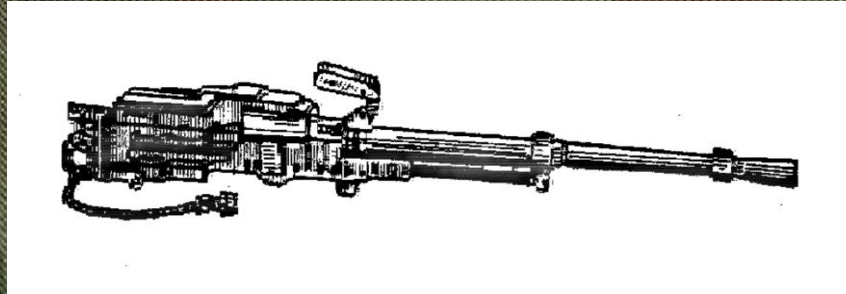
DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE:

TYP BWP	GAŚNIENICOWY, OPANCERZONY, PŁYWAJĄCY	
MARKA	BMP-765	
CIĘŻAR BOJOWY	13 t	
ZAŁOGA	3 ŻÓŁNIERZY	
DESANT	8 ŻÓŁNIERZY	
DŁUGOŚĆ	6735 mm	
SZEROKOŚĆ	2940 mm	
WYSOKOŚĆ	2068 mm	
PRZEŚWIT	370 mm	
PRĘDKOŚĆ MAKSYMALNA	65 km/h	
PRĘDKOŚĆ MAKSYMALNA PŁYWANIA: DO PRZODU	7 km/h	
	DO TYŁU	2 km/h
ZUŻYCIE PALIWA	95 l / 100 km	
ZASIĘG	550 ± 600 km	
POKONYWANIE PRZESZKÓD: MAKS. WZNIESIENIE	35°	
	SZEROKOŚĆ ROWU	2,5 m
	WYSOKOŚĆ ŚCIANKI	0,7 m

UZBROJENIE:

73 mm ARMATA GŁADKOLUFOWA 2A28, PÓŁAUTOMATYCZNA
7,62 mm PKT SPRĘŻONY KARABIN MASZYNOWY
125 mm WYRZUTNIA ppk 9M14M

CZOŁGOWY KARABIN MASZYNOWY PKT

- typ: -czołgowy;
- marka: -PKT;
 - kaliber: -7,62 mm;
 - łądowanie: - taśmowe;
 - szybkostrzelność:
teoretyczna: 650 strzałów/min., - praktyczna: -
250
- strzałów/min.;
- odległość celowania: - 1500 m;
 - odległość strzału bezwzględnego: - do
popiersia: 420 m, - do figury bojowej: 640 m;
 - pojemność taśmy nabojojowej: - 100, 200,
250 nabojów;
 - prędkość początkowa pocisku: - 825 m/s;
 - maksymalna donośność pocisku: - 3800 m;
 - jednostka ognia: - 2000
sztuk.

5.56 mm kbs beryl

Przeznaczenie

5,56mm kbk wz. 96 jest bronią indywidualną, przeznaczoną do zwalczania siły żywej przeciwnika.

Dane taktyczno-techniczne

- masa broni - 3350/3904 g;
 - długość z kolbą rozłożoną: - 943 mm;
 - długość z kolbą złożoną: - 742 mm;
- długość lufy: - 457 mm;
- długość linii celowniczej - 372 mm;
- skok gwintu lufy - 228 mm;
- szybkostrzelność teoretyczna - 700 strz./min;
- szybkostrzelność praktyczna (og. poj.) - do 40 strz./min.;
- (og. ser.) - do 60 strz./min.;
- (og. ciąg.) - do 100 strz./min.;
- prędkość początkowa pocisku - SS109 – V_0 920 m/s, M193 - V_0 940 m/s;
- odległość strzału bezwzględnego (do popiersia); - 350 m (do popiersia);
- pojemność magazynka - 30 naboji;
- stosowana amunicja (typ) - 5,56 x 45 mm SS109 lub M193;

5.56 mm kbs mini beryl

5,56x45 mm kbs wz. 96 mini BERYL

PRZEZNACZENIE:

5,56mm kbs wz.96 MINI BERYL JEST BRONIĄ INDYWIDUALNĄ, PRZEZNACZONĄ DO ZWALCZANIA SIŁY ŻYWEJ PRZECIWNIKA.

5.56 kbs mini beryl

5,56x45 mm kbs wz. 96 mini BERYL

DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE:

MASA BRONI	3000 g
DŁUGOŚĆ Z KOLBĄ ROZŁOŻONĄ	730 mm
SKOK GWINTU LUFY	228 mm
SZYBKOSTRZELNOŚĆ TEORETYCZNA	700 strz./min
SZYBKOSTRZELNOŚĆ PRAKTYCZNA (og. poj.)	do 40 strz./min
(og. ser.)	do 60 strz./min
(og. ciąg.)	do 100 strz./min
PRĘDKOŚĆ POCZĄTKOWA POCISKU SS109	V_0 770 m/s
ZASIĘG SKUTECZNY	do 400 m
POJEMNOŚĆ MAGAZYNKA	30 naboí
STOSOWANA AMUNICJA (TYP)	5,56 x 45 mm SS109 lub M193

7.62 mm UKM 2000P

7,62x51 mm UKM 2000

PRZEZNACZENIE:

7,62 mm KARABIN MASZYNOWY UKM 2000 JEST BRONIĄ MASZYNOWĄ, PRZEZNACZONĄ DO ZWALCZANIA SIŁY ŻYWEJ PRZECIWNIKA, ŚRODKÓW OGNIOWYCH I CELÓW POWIETRZNYCH.

7.62 mm UKM 2000P

7,62x51 mm UKM 2000

DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE:

MASA BRONI	8500 g
DŁUGOŚĆ KARABINU	1182 mm
DŁUGOŚĆ LUFY	540 mm
ODLEGŁOŚĆ CELOWANIA	1500 m
PRĘDKOŚĆ POCZĄTKOWA POCISKU	840 m/s
SKOK GWINTU LUFY	228 mm
ZASIĘG SKUTECZNY	1500 m
ODLEGŁOŚĆ STRZAŁU BEZWZGLĘDNEGO:	
- DO POPIERSIA	420 m
- DO BIEGĄCEGO	640 m
SZYBKOSTRZELNOŚĆ TEORETYCZNA	700 - 850 strz/min
SZYBKOSTRZELNOŚĆ PRAKTYCZNA	250 strz/min
POJEMNOŚĆ SKRZYNKI NABOJOWEJ	100 i 200 szt. Amunicji

40 mm RPG-7W

Dane taktyczno-techniczne broni

Kaliber:	40 mm
Odległość strzału celowanego	do 500 m
Szybkostrzelność praktyczna strz./min	4-6
Masa granatnika z celownikiem optycznym:	6,3 kg
Masa granatu z ładunkiem miotającym (naboju)	2.2 kg
Masa torby z trzema nabojami	. 9.3 kg
Masa torby z dwoma nabojami, częściami zapasowymi,	7.1 kg

9mm PISTOLET WIST-94

PRZEZNACZENIE:

PISTOLETY WIST 94 I WIST 94L NA 9X19 MM NABÓJ PARABELLUM PRZEZNACZONE SĄ DO SAMOOBRONY I WALKI NA KRÓTKICH ODLEGŁOŚCIACH, W ZASADZIE NIE PRZEKRACZAJĄCYCH 50 M.

PRYZRZĄDY CELOWNICZE MAŁOWANE SĄ FARBĄ FLUORESCENCYJNĄ DLA UŁATWIENIA CELOWANIA W CIEMNOŚCIACH. PISTOLETY POSIADAJĄ WSKAŹNIK OBECNOŚCI NABOJU W LUFIE. WERSJA WIST 94L WYPOSAŻONA JEST W LASEROWY WSKAŹNIK CELU.

KONSTRUKCYJNIE PISTOLETY PRZYSTOSOWANE SĄ DO UŻYTKOWANIA PRZEZ STRZELCÓW PRAWO I LEWORĘCZNYCH.

9mm PISTOLET WIST-94

DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE:

KALIBER	9 mm
MASA BRONI BEZ MAGAZYNKA	660 g
DŁUGOŚĆ LUFY	114 mm
DŁUGOŚĆ LINII CELOWNICZEJ	171 mm
DŁUGOŚĆ BRONI	190 mm
WYSOKOŚĆ BRONI	135 mm
SZEROKOŚĆ BRONI	33 mm
LICZBA (SKOK BRUZD PRAWOSKRĘTNYCH)	6 (252 mm)
POJEMNOŚĆ MAGAZYNKA	16 NABOI
ODLEGŁOŚĆ CELOWANIA	25 m
PRĘDKOŚĆ POCZĄTKOWA POCISKU	360 m/s
ENERGIA POCZĄTKOWA POCISKU	518 J
SZYBKOSTRZELNOŚĆ PRAKTYCZNA	16 strz./8-12 sek.
ZASIĘG SKUTECZNY	50 m.
AMUNICJA	9x19 mm nabój Parabellum

60 mm lekki moździerz

LM-60D

PRZEZNACZENIE:

MOŹDZIERZ LM-60 SŁUŻY DO OBEZWŁADNIANIA SIŁY ŻYWEJ, SPRZĘTU PRZECIWNKA, OŚWIETLANIA I ZADYMIANIA POLA WALKI.

MOŹDZIERZ LEKKI (KALIBER 50-60 mm) JAK LM-60 SĄ INTEGRALNĄ CZĘŚCIĄ PODODDZIAŁÓW PIECHOTY, ZMECHANIZOWANYCH, DESANTOWO - SZTURMOWYCH, POWIETRZNO - DESANTOWYCH, KAWALERII POWIETRZNEJ.

ZE WZGLĘDU NA NISKI KOSZT JEDNOSTKOWY, ŁATWOŚĆ EKSPLOATACJI, MAŁĄ MASĘ ZARÓWNO MOŹDZIERZA JAK I AMUNICJI, SZYBKOŚĆ WEJŚCIA DO WALKI ORAZ ŁATWOŚĆ ZMIANY STANOWISKA OGNIOWEGO, PRZY RELATYWNIE DUŻEJ MASIE SALWY, STANOWIĄ ISTOTNE WSPARCIE OGNIOWE PODODDZIAŁÓW (DRUŻYNY I PLUTONU)

CZAS PRZEJŚCIA MOŹDZIERZA Z POŁOŻENIA MARSZOWEGO W POŁOŻENIE BOJOWE I ODWROTNIE TO OKOŁO 1-2 MIN
JEDNOSTKA OGNIOWA MOŹDZIERZA LM-60 TO KOMBINACJA 40 SZTUK NABOJÓW BOJOWYCH, PRZENOSZONYCH LUB PRZEWOŻONYCH W SPECJALNYCH POJEMNIKACH.

60 mm lekki moździerz

LM-60D

DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE:

KALIBER	60 mm
DŁUGOŚĆ LUFY	865 mm
MASA W POŁOŻENIU BOJOWYM	18,2 kg
MASA W POŁOŻENIU MARSZOWYM	20 kg
SZYBKOSTRZELNOŚĆ BEZ KOREKTY WYCELOWANIA	25 STRZ / MIN
SZYBKOSTRZELNOŚĆ Z KOREKTĄ WYCELOWANIA	10 STRZ / MIN
DONOŚNOŚĆ	70 - 2329 m
MAKSYMALNA ILOŚĆ WYSTRZELONYCH NABOJÓW W JEDNEJ SALWIE	40 SZTUK
LICZBA OSÓB OBSŁUGI	3
KĄT OSTRZAŁU W PŁASZCZYŹNIE POZIOMEJ (PRZY KĄCIE PODNIESIENIA 80 STOPNI)	10 STOPNI
KĄT OSTRZAŁU W PŁASZCZYŹNIE PIONOWEJ	40 - 80 STOPNI
MASA LUFY Z ZAMKIEM	6 kg
MASA ZAMKA	1,4 kg
MASA ZESPOŁU DWÓJNOGA	7,2 kg
MASA PŁYTY OPOROWEJ	4,2 kg
MASA CELOWNIKA MPM - 44	0,82 kg
JEDNOSTKA OGNI	40 SZTUK
CZAS STYGNIĘCIA LUFY DO TEMP. OTOCZENIA PO WYSTRZELeniu MAKSYMALNEJ LICZBY AMUNICJI Z MAKSYMALNĄ SZYBKOSTRZELNOŚCIĄ	OKOŁO 30 MIN

40-mm granatniki jednostrzałowe GSBO-40 i GPBO-40

40-mm granatniki jednostrzałowe GSBO-40 i GPBO-40

Dane techniczno – techniczne GSBO - 40

Typ	-
jednostrzałowy, nieautomatyczny	
Masa z chwytem przednim (g)	-
2356 (w tym masa celownika: 150)	
Długość z kolbą wsuniętą/wysuniętą (mm)	-
498/564	
Szerokość granatnika (mm)	
- 70	
Wysokość z celownikiem złoż/rozłoż (mm)	-
209/317	
Długość linii celownika (mm)	- 125
Długość lufy (mm)	
- 250	
Liczba bruzd w lufie (szt.)	- 6
skoku 1200 mm	o
Szybkostrzelność (szt./min)	
- 5 ÷ 7	
Zasięg przy kącie 36° (m)	- 430

To prawda, że na broń trzeba mieć pozwolenie ale czy i tak, przy jego zdobyciu, nie wychodzi mniej zachodu niż przy zdobyciu kobiety? Wszystko wskazuje na to, że lepiej mieć broń... ;)

- **10. Możesz zamienić starą 44-kę na dwie nowe 22-ki.**
-
- **9. Możesz mieć jeden pistolet w domu, drugi na wyjazdy.**
-
- **8. Jeżeli powiesz innemu facetowi, że podoba ci się jego broń, pozwoli ci ją wypróbować.**
-
- **7. Twój ulubiony pistolet nie ma nic przeciwko kilku innym schowanym tu i ówdzie.**
-
- **6. Twój pistolet nie opuści cię, gdy skończy się amunicja.**
-
- **5. Zajmuje mało miejsca w szafie.**
-
- **4. Broń funkcjonuje bez zakłóceń przez cały miesiąc, na okrągło.**
-
- **3. Pistolet nie zapyta: „Czy wyglądam grubo w tej nowej kaburze?”**
-
- **2. Pistolet nie ma nic przeciwko, jeżeli pójdziesz spać zaraz po strzelaniu z niego.**
- **1. Można założyć tłumik**

TEMAT: AMUNICJA.

DEFINICJA AMUNICJI

Amunicja to ogół środków służących do obezwładniania lub likwidacji przeciwnika, niszczenia różnych obiektów, a także do osiągnięcia innych celów (np. zadymianie, zagazowywanie, oświetlanie), wystrzeliwana z różnego rodzaju broni lub wyrzutni, miotana ręcznie itp.

KLASYFIKACJA I CHARAKTERYSTYKA AMUNICJI

Nomenklatura w zależności od rodzaju użytego do jej wystrzelenia sprzętu:

- ✓ działowa (dla artylerii naziemnej, polowej i pplot., czołgowej i samobieżnej)
- ✓ moździerzowa
- ✓ strzelecka
- ✓ do granatników ppanc. I dział bezodrzutowych
- ✓ granaty ręczne i nasadkowe
- ✓ ppk
- ✓ raketowa

AMUNICJA STRZELECKA

Naboje, pociski i granaty, przeznaczone do strzelania z indywidualnej albo zespołowej broni strzeleckiej lub miotania siłą mięśni pojedynczego żołnierza, nazywa się **amunicją strzelecką.**

Zalicza się do niej wszystkie rodzaje naboji do kalibru 14,5 mm włącznie, granaty ręczne i nasadkowe, pociski do granatników oraz strzeleckie pociski raketowe.

PODZIAŁ AMUNICJI STRZELECKIEJ

Naboje strzeleckie stosuje się do broni strzeleckiej, do której zalicza się:

- rewolwery
- pistolety
- pistolety maszynowe
- karabinki
- karabiny maszynowe

PODZIAŁ AMUNICJI STRZELECKIEJ

Naboje do broni strzeleckiej klasyfikuje się wg:

- typu broni
- przeznaczenia
- rodzaju stosowanych pocisków

PODZIAŁ AMUNICJI STRZELECKIEJ

Ze względu na typ broni, do której jest przeznaczona amunicja, oraz ze względu na wielkość energii wylotowej pocisku rozróżnia się następujące naboje:

- pistoletowe
- rewolwerowe
- karabinowe pośrednie
- karabinowe
- sportowe

PODZIAŁ AMUNICJI STRZELECKIEJ

W zależności od przeznaczenia naboje strzeleckie dzieli się na:

- bojowe
- pozoracyjne
- badawcze
- szkolno-treningowe

PODZIAŁ AMUNICJI STRZELECKIEJ

Oprócz broni palnej typowym uzbrojeniem pojedynczego żołnierza są **granaty ręczne**.

Charakteryzują się one dużą siłą wybuchu i możliwością różnorodnego oddziaływania na przeciwnika.

PRZEZNACZENIE AMUNICJI STRZELECKIEJ

Służą do:

- zwalczania siły żywej (odłamkami)
- burzenia umocnień polowych
- niszczenia pojazdów opancerzonych
- zapalania celów łatwopalnych itp.

Ich szczególną zaletą jest to, że pozwalają zwalczać przeciwnika będącego w ukryciu (transzejach). Granaty ręczne są miotane siłą ręki na odległość do 30-40 m.

PODZIAŁ AMUNICJI STRZELECKIEJ

W zależności od przeznaczenia granaty ręczne służące do niszczenia siły żywej przeciwnika dzielą się na:

- zaczepne
- obronne

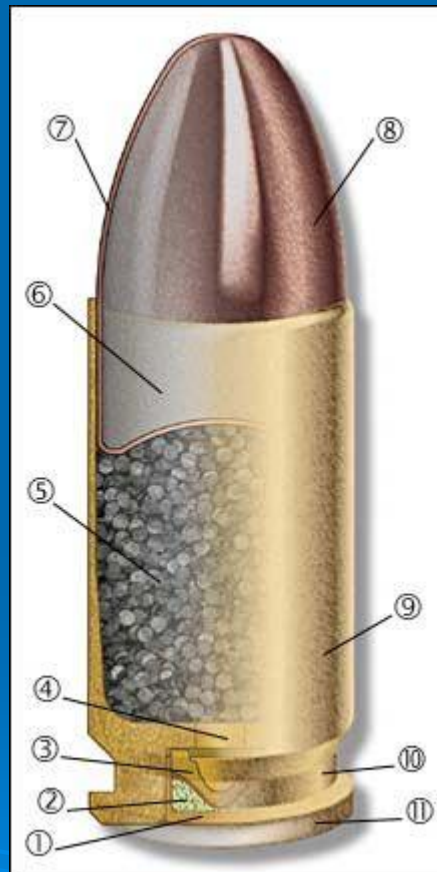
Odłamki granatu F-1 (w liczbie około 1000) rażą skutecznie w promieniu do 200 m w związku z tym, użycie granatu jest możliwe tylko z ukrycia.

BUDOWA NABOJU

Nabój strzelecki jest nabojem zespolonym, stanowi zatem jedną całość.

Składa się z:

- pocisku
- łuski ze spłonką
- ładunku miotającego (prochowego)

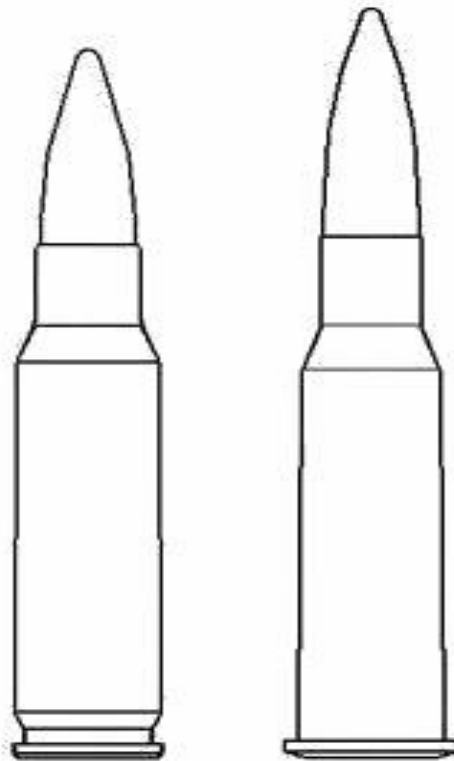
Elementy składowe naboju centralnego zapłonu:

- 1 - spłonka typu Boxer
- 2 - masa inicjująca
- 3 - kowadełko spłonki
- 4 - kanalik ogniowy
- 5 - proch
- 6 - rdzeń pocisku
- 7 - płaszcz pocisku
- 8 - pocisk pełnopłaszczowy
- 9 - łuska
- 10 - wtok łuski
- 11 - kryza łuski

BUDOWA NABOJU

Po lewej nabój karabinowy 7,62x51 mm
Nabój tego typu posiada łuskę z wtkiem

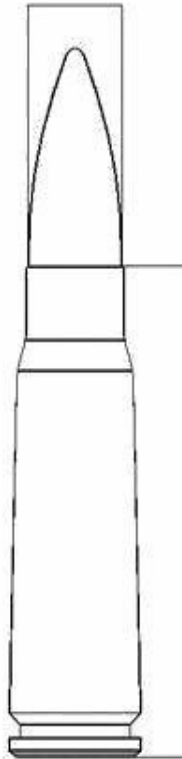
Po prawej nabój karabinowy 7,62x54R mm
Nabój tego typu posiada łuskę z wystającą kryzą

BUDOWA NABOJU

Nabój pośredni 7,62x39mm

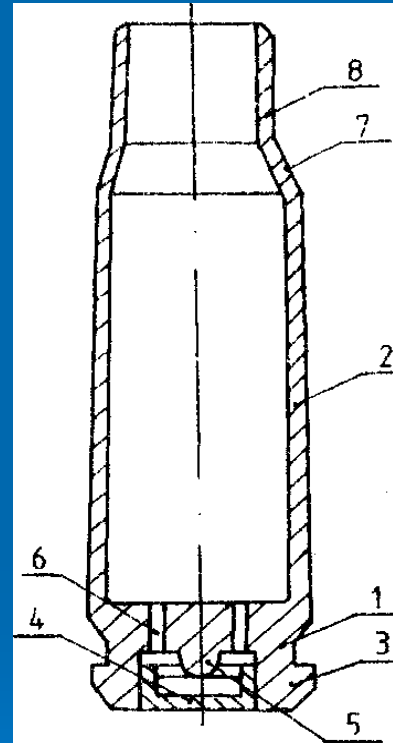
Średnica pocisku teoretycznie wynosi 7,62mm
W praktyce średnica pocisku wynosi 7,85mm

Długość łuski teoretycznie
wynosi 39mm. W praktyce
długość łuski wynosi 38,5mm

ŁUSKA

Łuska służy do uszczelnienia komory nabojojowej w czasie strzału, umieszczenia w niej prochu i spłonki oraz do połączenia wszystkich elementów w nabój.

Elementy składowe łuski:

- 1 – dno
- 2 – tułów
- 3 – kryza
- 4 – spłonka
- 5 – kowadełko
- 6 – otwory ogniowe
- 7 – stożek przejściowy
- 8 – szyjka łuski

ŁADUNEK MIOTAJĄCY

Ładunek miotający (prochowy) stanowi zapas energii, niezbędnej do nadania pociskowi prędkości liniowej i kątowej.

SPŁONKA

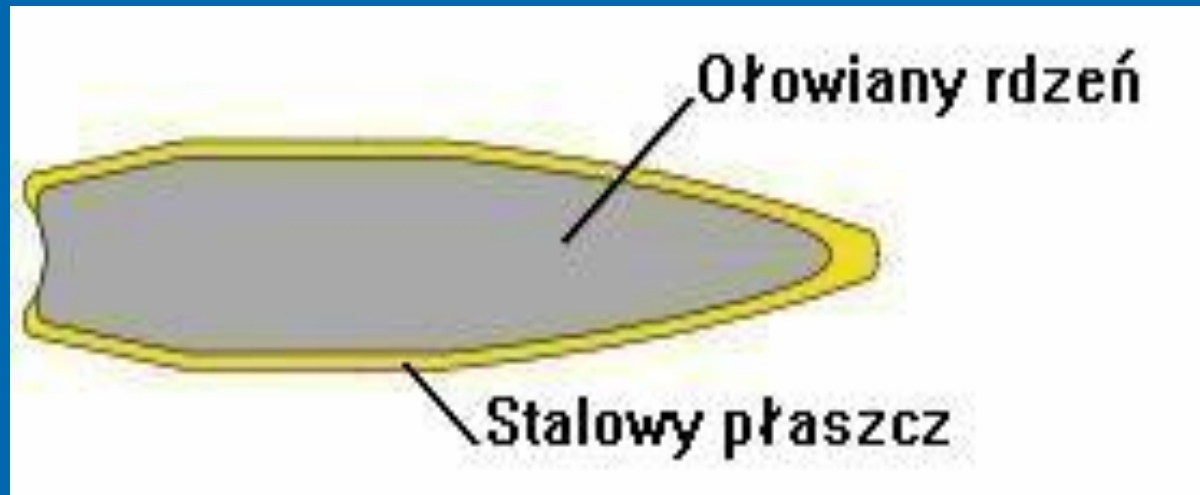
Spłonka stanowi źródło ognia, służące do zapalenia ładunku prochowego naboju.

W nabojach strzeleckich stosuje się spłonkę uderzeniową, zapalającą się na skutek zbitcia spłonki przez iglicę.

POCISK

Pocisk jest miotanym elementem użytecznym, służącym do bezpośredniego oddziaływania na cel. Jego konstrukcja i balistyka powinna zapewniać stabilizowany lot, dobrą celność i skuteczne rażenie celu.

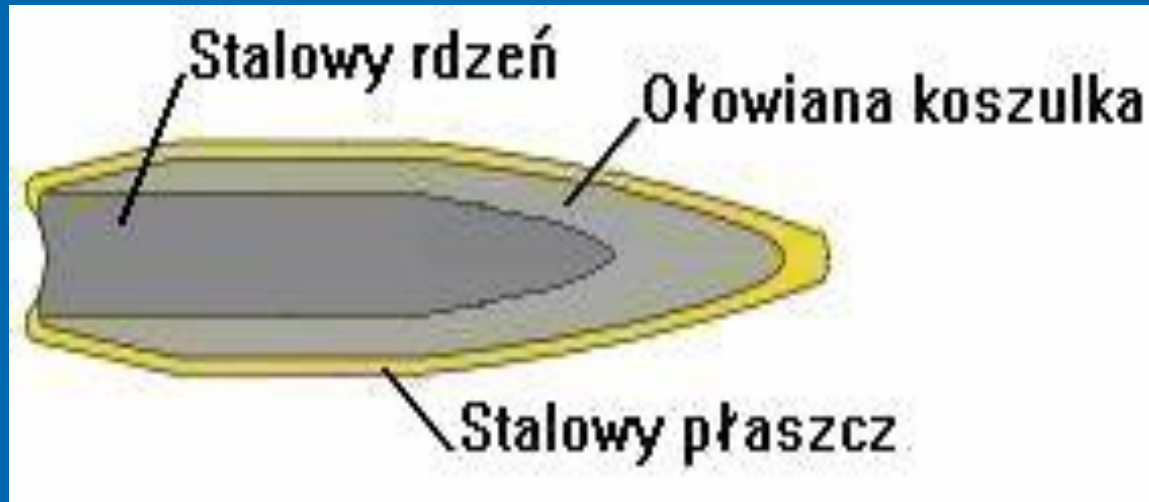
RODZAJE POCISKÓW

- **pociski pełnopłaszczowe** - pociski tego typu posiadają stalowy płaszcz i ołowiany rdzeń.

Naboje z pociskami pełnopłaszczowymi są najbardziej popularne.

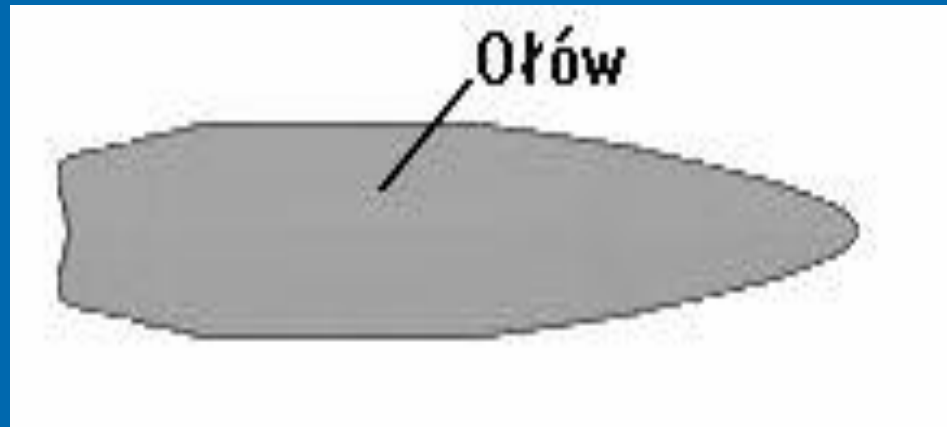
RODZAJE POCISKÓW

- **pociski przeciwpancerne** - pociski takie posiadają stalowy płaszcz, ołowianą koszulkę oraz rdzeń.

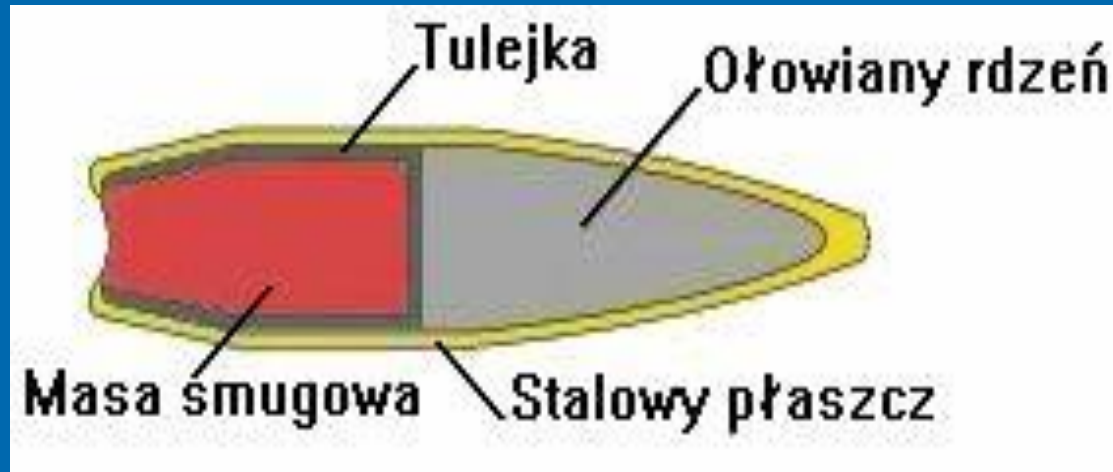
Zaletą pocisków przeciwpancernych jest duża przebijalność.

RODZAJE POCISKÓW

- **pociski bezpłaszczowe** - pociski takie pozbawione są metalowego płaszcza, dlatego też grzybkują po uderzeniu w cel. Zaletą pocisków bezpłaszczowych jest duża moc obalająca, wadą niewielka przebijalność.

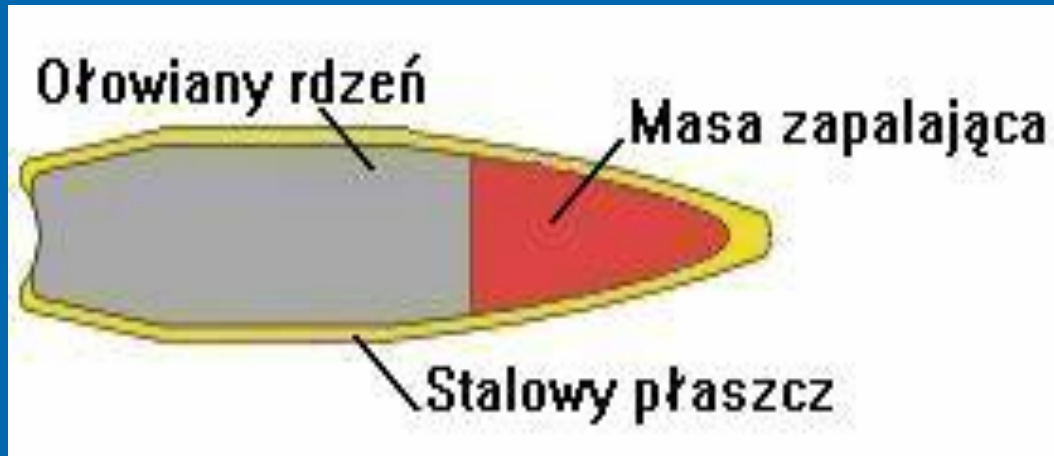
RODZAJE POCISKÓW

- **pociski smugowe** - pociski tego typu posiadają w tylnej części smugacz, jego zapalenie następuje podczas odpalenia naboju.

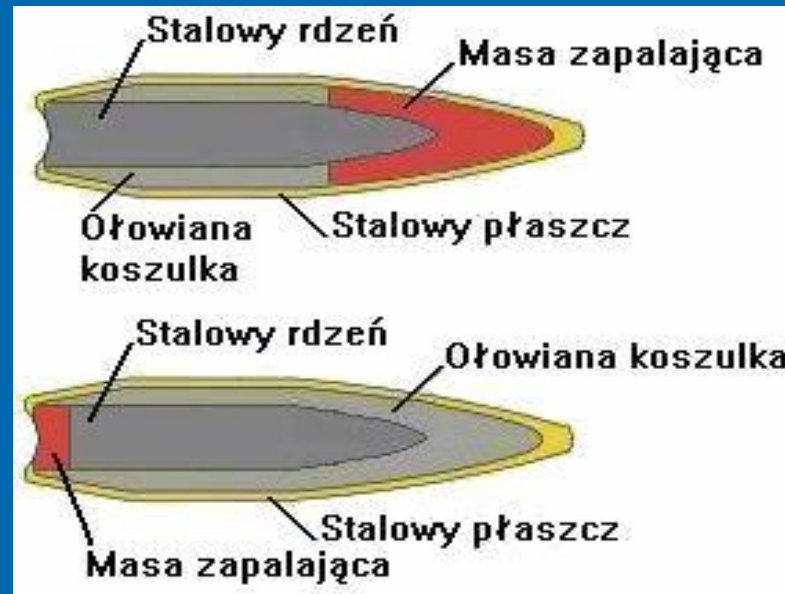
Podczas lotu pocisk zapalający zostawia za sobą smugę, która ułatwia prowadzenie ognia.

RODZAJE POCISKÓW

- **pociski zapalające** - pociski takie posiadają w głowicowej części masę zapalającą.

RODZAJE POCISKÓW

- **pociski przeciwpancerno zapalające** - pociski tego typu wyposażone są w stalowy płaszcz, ołowianą koszulkę, stalowy rdzeń oraz masę zapalającą.

Zależnie od pocisku masa zapalająca może znajdować się wokół stalowego rdzenia lub za nim. Pociski przeciwpancerno zapalające służą do zwalczania lekko opancerzonych celów.

RODZAJE POCISKÓW

- **pociski wskaźnikowe** - pociski tego typu posiadają części głowicowej niewielki zapalnik uderzeniowy oraz ładunek wybuchowo-zapalający. Naboje z pociskami wskaźnikowymi były zazwyczaj wykorzystywane do wstrzeliwania się w cel oraz do zwalczania balonów zaporowych i sterowców

RODZAJE POCISKÓW

- **pociski ciężkie** - pociski tego typu posiadają większą masę od standardowych pocisków pełnopłaszczowych.

Naboje z pociskiem ciężkim zazwyczaj wykorzystywane są w karabinach maszynowych i karabinach wyborowych.

RODZAJE POCISKÓW

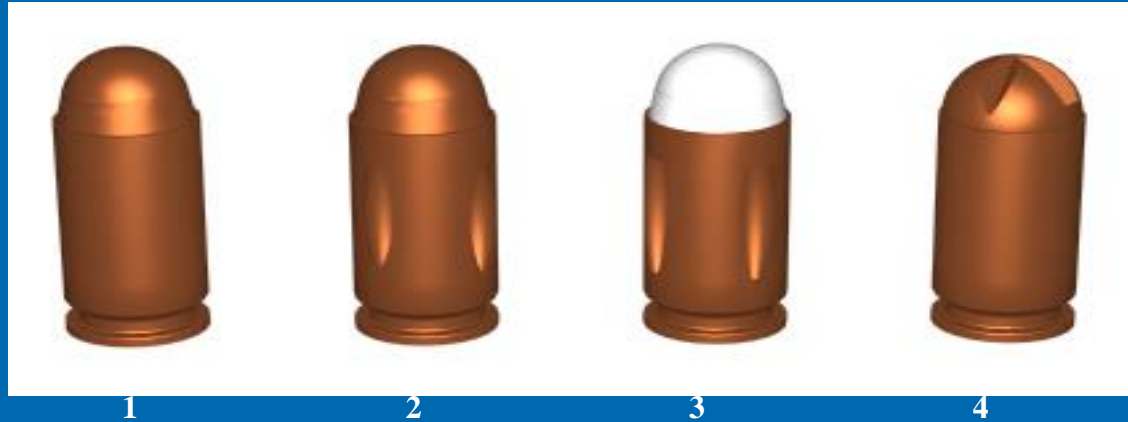
- **pociski „dum dum”** - pociski tego typu posiadają naciętą czołową część płaszcza, dlatego też po uderzeniu w cel następuje deformacja pocisku.

Ponieważ pociski „dum dum” zadają bardzo duże obrażenia konwencja haska zakazuje ich wykorzystywania do celów wojskowych.

ZNAKOWANIE AMUNICJI I GRANATÓW RĘCZNYCH

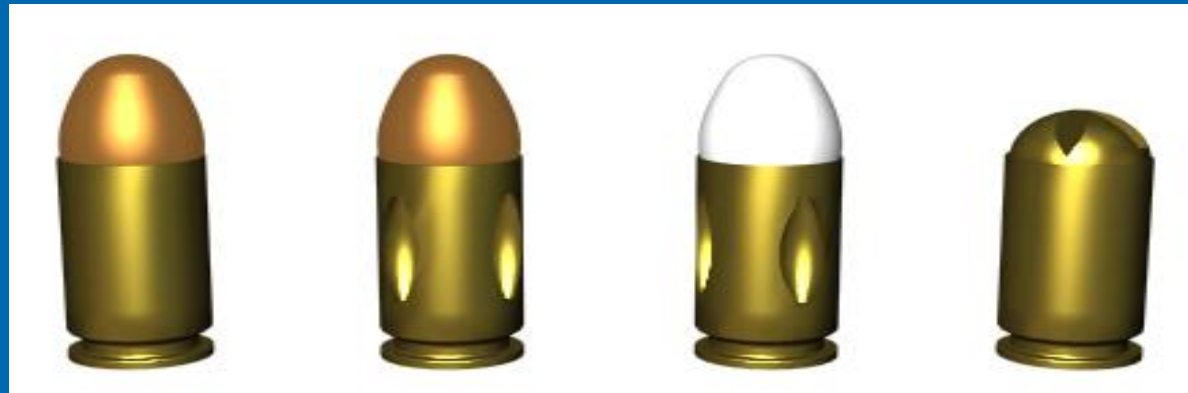

9 mm naboje pistoletowe Makarowa

1. 9mm nabój pistoletowy Makarowa z pociskiem z rdzeniem ołowianym P
2. 9mm nabój pistoletowy Makarowa szkolny (wzdłużne wgniecenia na łusce)
3. 9mm nabój pistoletowy Makarowa treningowy (wzdłużne wgniecenia łuski; pocisk i spłonka z tworzyw sztucznych)
4. 9mm nabój pistoletowy Makarowa ślepy.

9 mm naboje pistoletowe Parabellum

1

2

3

4

1. 9mm nabój pistoletowy Parabellum
2. 9mm nabój pistoletowy Parabellum – szkolny (wzdłużne wgłębienie łuski)
3. 9mm nabój pistoletowy Parabellum treningowy (wzdłużne wgłębienie łuski; pocisk i sponka z tworzyw sztucznych)
4. 9mm nabój pistoletowy Parabellum ślepy.

5,45 mm naboje do karabinków

1

2

3

4

5

1. 5,45mm nabój z pociskiem zwykłym
2. 5,45mm nabój z pociskiem smugowym 7T3 (w. zielony)
3. 5,45mm nabój ślepy
4. 5,45mm nabój szkolny (wzdłużne wgłębienie łuski)
5. 5,45mm nabój treningowy (wzdłużne wgłębienia łuski; pocisk i spłonka z tworzywa sztucznego)

7,62 mm naboje wz. 1943

1

2

3

4

5

6

7

8

9

1. 7,62mm nabój wz.43 z pociskiem z rdzeniem zwykłym PS
2. 7,62mm nabój wz.43 z pociskiem smugowym T-45 (w. zielony)
3. 7,62mm nabój wz.43 z pociskiem przeciwpancerno-zapalającym BZ (w. czarny; p. czerwony)
4. 7,62mm nabój wz.43 z pociskiem zapalającym Z (w. czerwony)
5. 7,62mm nabój wz.43 z pociskiem o zmniejszonej prędkości US (w. czarny; p. zielony)
6. 7,62mm nabój wz.43 ślepy
7. 7,62mm nabój miotający wz.43 UNM (wierzchołek łuski biały)
8. 7,62mm nabój wz.43 szkolny (wzdłużne wgłębienia łuski)
9. 7,62mm nabój wz.43 treningowy (wzdłużne wgłębienia łuski; pocisk i spłonka z tworzywa sztucznego)

GRANATY NASADKOWE

1. Granat nasadkowy PGN-60
2. Granat nasadkowy PGN-60 – ćwiczebny
3. Granat nasadkowy PGN-60 – szkolny
4. Ćwiczebny granat nasadkowy CGN
5. Granat nasadkowy KGN
6. Granat nasadkowy K-CGN – ćwiczebny
7. Granat nasadkowy KGN – szkolny
8. Nabój dymno – błyskowy do K-CGN, CGN, CRG-42

40 mm naboje do granatnika wz. 1974

1. 40mm nabój z granatem odłamkowym
2. 40mm nabój z granatem ćwiczebnym (pocisk czarny, pasek czerwony)
3. 40mm nabój balistyczny (pocisk czarny)
4. 40mm nabój szkolny (napis "szkolny")
5. 40mm nabój zapalający (pasek czerwony)
6. 40mm nabój treningowy (pocisk czarny, biały napis „TRENINGOWY”)

7,62 mm naboje karabinowe

1. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem lekkim L (pocisk niemalowany)
2. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem ciężkim (w. żółty)
3. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem z rdzeniem stalowym ŁPS (w. srebrny)
4. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem przeciwpancerno-zapalającym B-32 (w. czarny; p. czerwony)
5. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem przeciwpancerno-zapalającym ZB-46 (w. czarny; w. czerwony)
6. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem smugowym T-46 (w. zielony)
7. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem przeciwpancerno-zapalająco-smugowym BZT (w. fioletowy; p. czerwony)
8. 7,62mm nabój karabinowy z pociskiem wskaźnikowo-zapalającym PZ (w. czerwony)
9. 7,62mm nabój karabinowy ślepy
10. 7,62mm nabój karabinowy szkolny (wzdłużne wgłębienie łuski)
11. 7,62mm nabój karabinowy treningowy (wzdłużne wgłębienie łuski; pocisk i splotka z tworzywa sztucznego)

12,7mm naboje do wielkokalibrowych

karabinów maszynowych

1. 12,7mm nabój z pociskiem przeciwpancerno-zapalającym B-32 (w. czarny; p. czerwony)
2. 12,7mm nabój z pociskiem przeciwpancerno-zapalająco-smugowym BZT (w. fioletowy; p. czerwony)
3. 12,7mm nabój z pociskiem zapalającym natychmiastowego działania MDZ (pocisk czerwony)
4. 12,7mm nabój ślepy
5. 12,7mm nabój szkolny (wzdłużne wgłębienie łuski)
6. 12,7mm nabój treningowy (wzdłużne wgłębienie łuski; pocisk i spłonka z tworzywa sztucznego)

14,5mm naboje do przeciwlotniczych km

1. 14,5mm nabój z pociskiem przeciwpancerno-zapalającym B-32 (w. czarny; p. czerwony)
2. 14,5mm nabój z pociskiem przeciwpancerno-zapalająco-smugowym BZT (w. fioletowy; p. czerwony)
3. 14,5mm nabój z pociskiem zapalającym natychmiastowego działania MDZ (pocisk czerwony)
4. 14,5mm nabój ślepy
5. 14,5mm nabój szkolny (wzdłużne wgłębienie łuski)
6. 14,5mm nabój treningowy (wzdłużne wgłębienie łuski; pocisk i spłonka z tworzywa sztucznego)

Nabój przeciwpancerny PG-7W

1 – nabój przeciwpancerny PG-7W

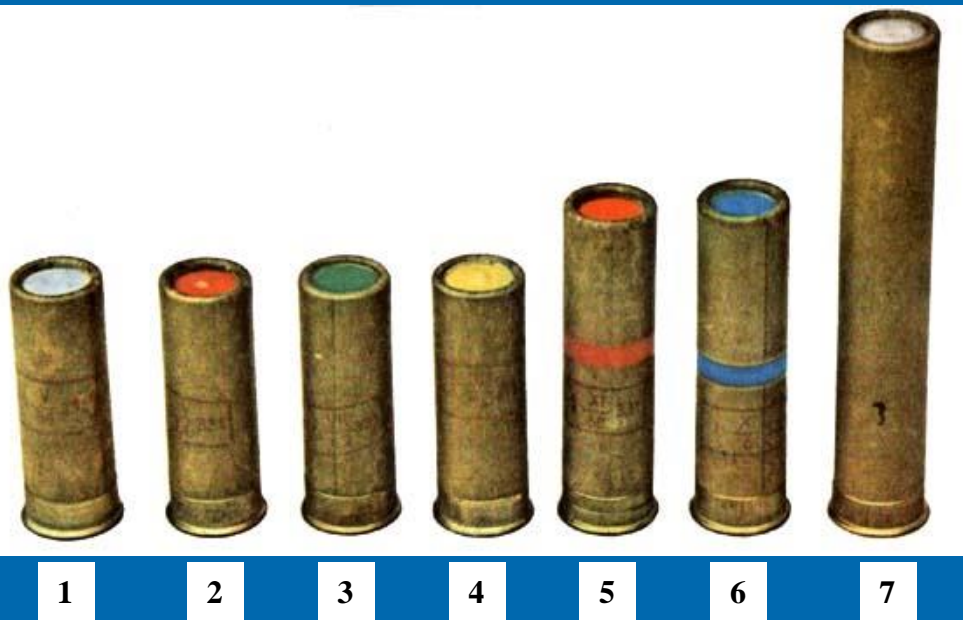
2 – nabój przeciwpancerny PG-7W ćwiczebny z głowicą bojową

3 – nabój przeciwpancerny PG-7W ćwiczebny z głowicą elaborowaną materiałem obojętnym

4 – nabój przeciwpancerny PG-7W szkolny

5 – nabój przeciwpancerny PG-7W treningowy

26 mm naboje sygnałowe

1. 26mm nabój sygnałowy – biały ogień
2. 26mm nabój sygnałowy – czerwony ogień
3. 26mm nabój sygnałowy – zielony ogień
4. 26mm nabój sygnałowy – żółty ogień
5. 26mm nabój sygnałowy – czerwony dym
6. 26mm nabój sygnałowy – niebieski dym
7. 26mm nabój oświetlający ze spadochronem

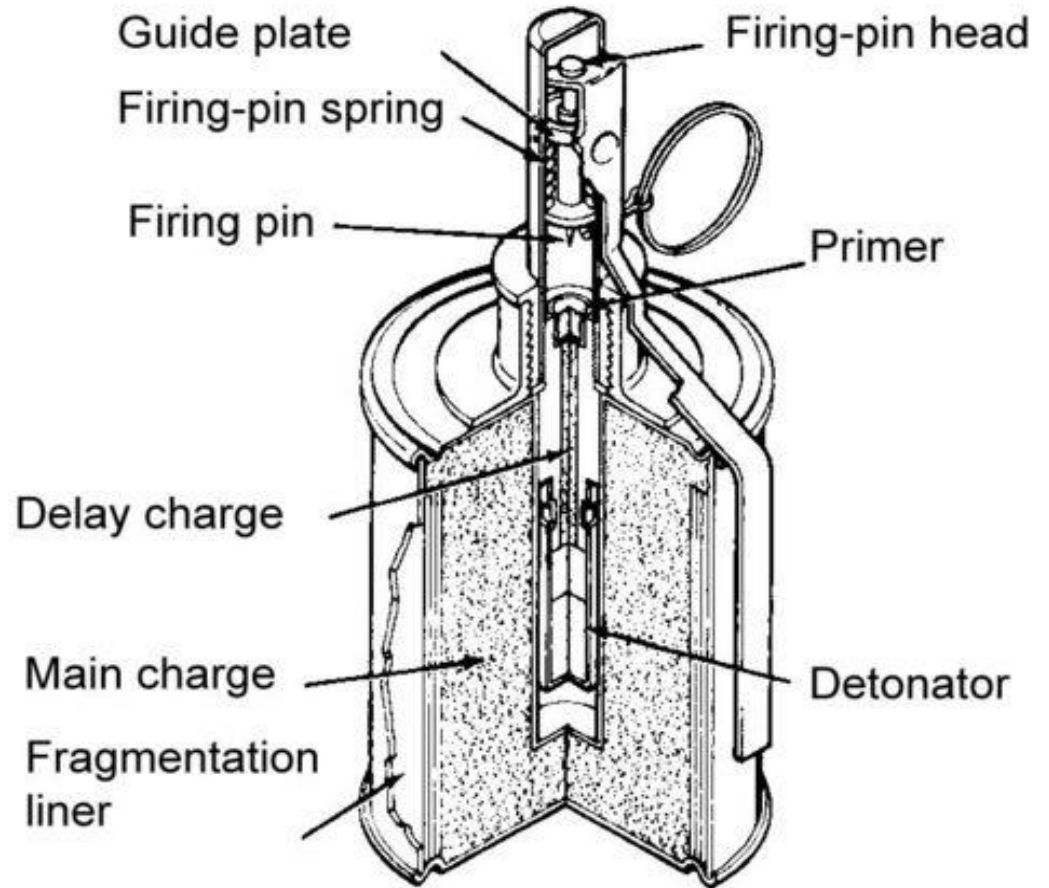
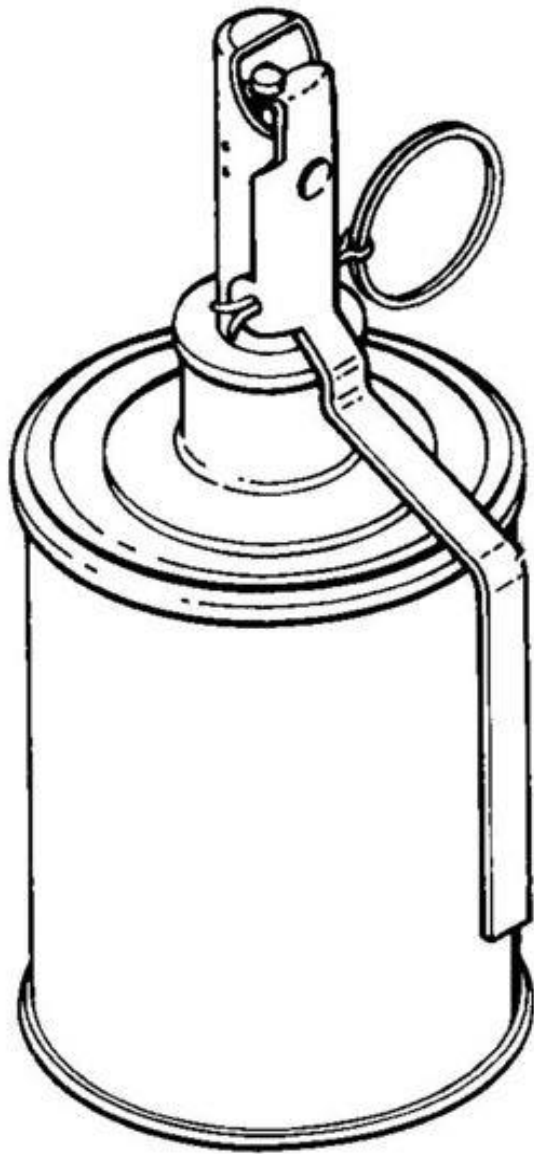

26mm naboje sygnałowe – komplet: 10 szt.
biały ogień – 2 szt.
czerwony ogień – 3 szt.
zielony ogień – 3 szt.
niebieski dym – 1 szt.
czerwony dym – 1 szt.

OGÓLNA BUDOWA GRANATÓW I ZAPALNIKÓW

Granat ręczny wz. 1942 składa się ze:

- skorupy, a ta z tułowia granatu, zamkniętego od góry wiekiem, a od spodu dnem
- ładunku kruszącego
- korka
- zapalnika UZRGM

OGÓLNA BUDOWA GRANATÓW I ZAPALNIKÓW

Skorupa i dno są wykonane z cienkiej blachy stalowej. Pod skorupą na części cylindrycznej jest umieszczona stalowa taśma odłamkowa (z nacięciami), która po wybuchu daje znaczną ilość drobnych odłamków o małym promieniu rażenia. Komora granatu jest wypełniona trotylem. Tulejka środkowa służy do połączenia granatu z zapalnikiem.

OGÓLNA BUDOWA GRANATÓW I ZAPALNIKÓW

Granat ręczny wz. F-1 składa się ze:

- skorupy;
- ładunku kruszącego;
- zapalnika UZRGM.

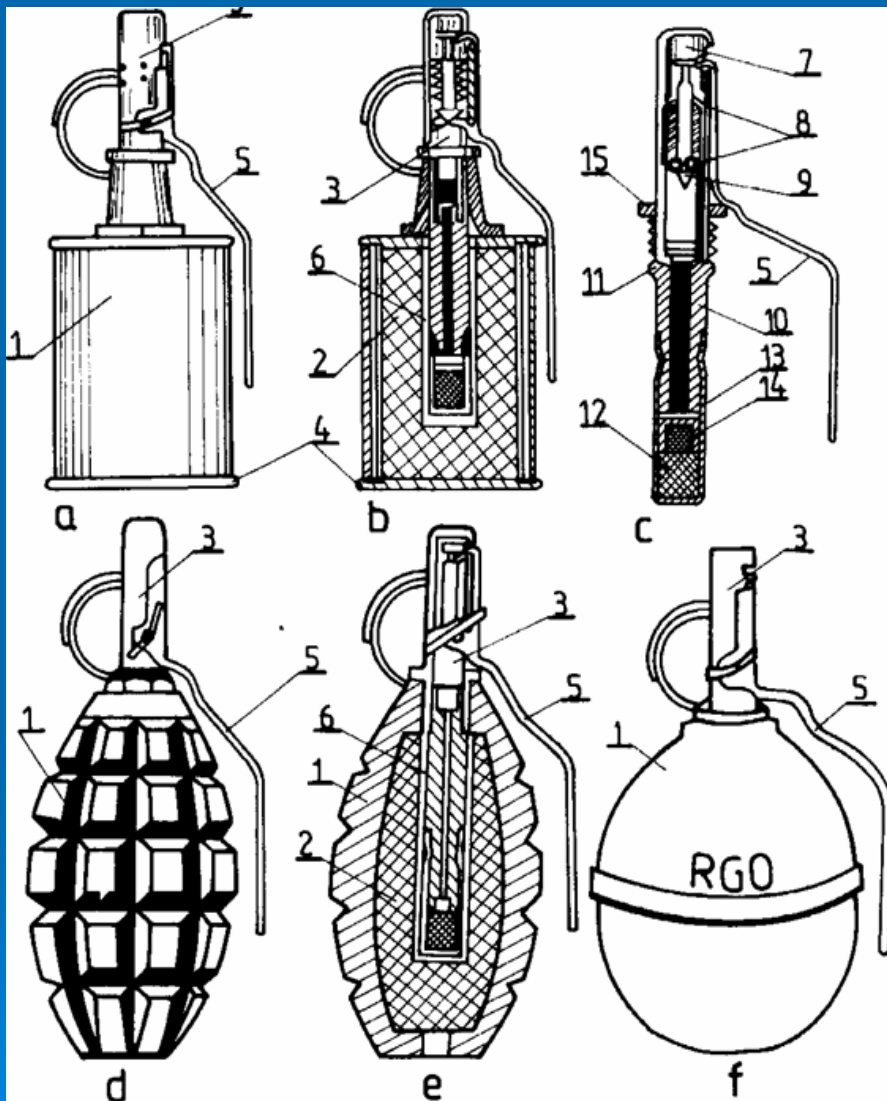
Skorupa o kształcie owalnym posiada grubą ściankę żeliwną z nacięciami od strony zewnętrznej. W środkowej części skorupy znajduje się gniazdo z tulejką, przeznaczone do umieszczenia zapalnika (UZRGM). Granat jest elaborowany trotylem.

OGÓLNA BUDOWA GRANATÓW I ZAPALNIKÓW

- W granatach ręcznych mają zastosowanie proste zapalniki czasowe pirotechniczne **UZRGM**, dające zwłokę w działaniu od 3,2 do 4 sekund.

W skład zapalnika wchodzi:

- urządzenie uderzeniowe
- urządzenie zabezpieczające
- urządzenie zapalające

Granaty ręczne RG-42:

a - widok zewnętrzny granatu RG-42

b - przekrój granatu RG-42

c - zapalnik UZRGM

d - wygląd zewnętrzny granatu F-1

e - przekrój granatu F-1

f - wygląd zewnętrzny granatu RG – 88

1 - korpus granatu;

2 - ładunek wybuchowy;

3 - zapalnik;

4 - dno granatu;

5 - dźwignia spustowa;

6 - tuleja;

7 - kadłub urządzenia uderzeniowego;

8 - sprężyna iglicy;

9 - iglica;

10 - tuleja opóźniacza;

11 - spłonka zapalająca;

12 - spłonka pobudzająca;

13 - czapeczka;

14 - mieszanka inicjująca;

Granaty ręczne RG – 42

338
T

C
B
A – D

I – 19 – 53

E
F

2155

15

1. Granat ręczny RG – 42 bojowy
2. Granat ręczny RG – 42 szkolny (ozn. jak rys.)
3. Granat ręczny RG – 42 treningowy (ozn. jak rys.)
4. Granat ręczny CRG – 42 wielokrotnego użycia (ozn. jak rys.)

- A – nr partii elaboracji
B – oznaczenie materiału wybuchowego
C – numer zakładu elaborującego
D – rok elaboracji
E – nr jednostki wojskowej
F – kolejny numer granatu w JW.

Granaty ręczne F- 1

C
A-D
B

406
36 - 53
T

E
F
G

2155
15
SZKOL

E
F
G

2155
15
TRENING

Granat ręczny F-1 bojowy
Granat ręczny F-1 szkolny (ozn. jak rys.)
Granat ręczny F-1 treningowy (ozn. jak rys.)

A – Nr partii elaboracji
B – Oznaczenie materiału wybuchowego
C – Numer zakładu elaborującego
D – Rok elaboracji
E – Numer jednostki wojskowej
F – Kolejny numer granatu w JW.
G – Cecha szkolna

Granaty ręczne RG – 88

C
A – D
B

406
36 - 53
T

E
F
G

2155
15
SZKOL

E
F
G

2155
15
TRENING

Granat ręczny RG-88 bojowy
Granat ręczny RG-88 szkolny (ozn. jak rys.)
Granat ręczny RG-88 treningowy (ozn. jak rys.).

A – Nr partii elaboracji
B – Oznaczenie materiału wybuchowego
C – Numer zakładu elaborującego
D – Rok elaboracji
E – Nr jednostki wojskowej
F – Kolejny numer granatu w JW.
G – Cecha szkolna.

Przepisy bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z amunicją i granatami ręcznymi.

Istnieją ogólne zasady bezpieczeństwa, których należy przestrzegać w każdym przypadku.

Należy do nich **zakaz** ruszania amunicji jakichkolwiek jej elementów niewiadomego pochodzenia, nie dających się zidentyfikować.

Nie wolno również samowolnie manipulować przy żadnym elemencie amunicji zawierającym materiał wybuchowy oraz używać amunicji niezgodnie z przeznaczeniem.

Oprócz tych ogólnych zasad należy przestrzegać szczegółowych wymagań podczas strzelania, a przede wszystkim:

- nie wolno ustawiać pionowo naboju zespolonych, ładunków w łuskach, gdyż może to spowodować zbitcie spłonki lub zapalnika i zapalenie ładunku miotającego
- nie wolno uderzać nabojami w twarde przedmioty ani takimi przedmiotami w naboje, a szczególnie w zapalniki i zapłonniki /spłonki/, może to bowiem spowodować ich działanie lub uzbrojenie

- nie dopuszczać do upadku naboju działowych z wysokości 1m. i więcej. Upadek taki może doprowadzić do uzbrowienia zapalnika naboju. Z tego powodu w rękach należy przenosić tylko jeden nabój lub element naboju /w nabojach rozdzielonych/. Upuszczone naboje z większej wysokości oraz niesprawne należy odkładać, odpowiednio oznakować np.:/niesprawny/ i zdawać do magazynu lub składnic,

- odpowiednio postępować z niewypałami i niewybuchami. Niewypały rozładować po odczekaniu odpowiedniego czasu /od 1 do 1,5 min/.
- Miejsce znalezionych niewybuchów należy oznakować i zgłosić kierownikowi strzelania /strzelnicy/.

Zasady przygotowania amunicji do strzelania.

- Przed przystąpieniem do strzelania amunicją należy ją w tym celu przygotować.
- Przede wszystkim należy sprawdzić jej stan, wgniecenia, korozja, połączenie pocisku z łuską, stan spłonki.
- Należy posegregować amunicję w zależności od przeznaczenia.
- Załadować magazynki, lub taśmy i umieścić w skrzynkach, umiejscowić w wozie.
- Amunicja zakonserwowana wymaga rozkonserwowania
- Nie należy wystawiać amunicji na bezpośrednie działanie promieni słonecznych.

Teoria strzału

Muszka równa

Pociski trafią do celu

Muszka niska

Pociski ułożą się niżej

Muszka wysoka

Pociski ułożą się wyżej

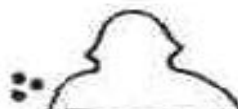
Muszka prawa

Pociski ułożą się w prawo

Muszka lewa

Pociski ułożą się w lewo

Broń skreślona w lewo

Pociski ułożą się w lewo w dół

Broń skreślona w prawo

Pociski ułożą się w prawo w dół

Cechy:

- wymiary: 143 x 51 x 64 mm (długość/szerokość/wysokość)
- waga 325 g
- kompatybilność z noktowizją
- zasilanie dwie baterie AA 1.5 V (litowe, alkaliczne lub akumulatorki)
- wodoszczelność do 10m głębokości
- montaż na szynie 1" Weaver lub MIL-STD-1913
- tryby natężenia znaku celowniczego: 20 standardowych oraz 10 w trybie noktowizyjnym
- długość działania 1 000 godzin na bateriach litowych lub 600 na alkalicznych w nominalnym trybie świecenia (12) w temp. pokojowej

MU 3

Monokular Noktowizyjny MU-3 KOS – jest nowoczesnym urządzeniem noktowizyjnym przeznaczonym do obserwacji przez indywidualnego użytkownika w warunkach nocnych. Urządzenie po zamontowaniu na broni może być używane we współpracy z celownikiem kolimatorowym lub holograficznym i wykorzystywane jako strzelecki celownik noktowizyjny. Możliwy jest także montaż dwóch urządzeń MU-3 KOS na mostku i wykorzystanie ich jako gogli noktowizyjnych dla kierowców pojazdów. Monokular może być montowany na każdym typie hełmu. MU-3 może współpracować z zamontowanym na broni celownikiem kolimatorowym CK-6 tworząc noktowizyjny system celowniczy.

MU-3 „KOS”

MONOKULAR UNIWERSALNY

Przeznaczony do obserwacji przez indywidualnego użytkownika w warunkach nocnych

Monokular może być montowany Na każdym typie hełmu

Po zamontowaniu na broni może być używany we współpracy z celownikiem kolimatorowym lub holograficznym i wykorzystywany jako strzelecki celownik noktowizyjny

PCO
POLSKI HOLDING OBRONNY

DEMOTYWATORY.PL

Nie uciekaj przed snajperem

Umrzesz zmęczony

**ROZPOZNANIE NA SZCZEBLU
PLUTONU/DRUZINY ZMECHANIZOWANEJ**

OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA ROZPOZNANIA

Copyright J.S. Cunningham

ZAGADNIENIA:

1. Rodzaje rozpoznania
2. Sposoby prowadzenia rozpoznania

LITERATURA:

- Taktyka ogólna wojsk lądowych. AON / WSO wew. S-01960
- Działania rozpoznawcze Instrukcja Tymczasowa DWLąd 26/2002
- Pleban K. , Wróblewski Z. : Identyfikator ważniejszego uzbrojenia sił zbrojnych państw sąsiadujących z Polską. WSO - S.C. wew. 25/97

- **Rozpoznanie wojskowe w Wojskach Lądowych jest produktem wiedzy dotyczącej działalności i możliwości prowadzenia walki przez aktualnego lub potencjalnego przeciwnika, obszaru prowadzenia działań i warunków hydrometeorologicznych.**
- **W znaczeniu rzeczowym to zespół sił i środków przeznaczonych do zdobywania / pozyskiwania, gromadzenia informacji, przetwarzania ich w dane rozpoznawcze oraz rozpowszechniania tych danych do zainteresowanych odbiorców.**

KRYTERIA PODZIAŁÓW ROZPOZNANIA WOJSK LĄDOWYCH

- **Podział wg poziomu działań wojennych:**
 - **Rozpoznanie operacyjne** - występuje na operacyjnym poziomie działań. Są to siły i środki zorganizowane i przeznaczone do zdobywania / pozyskiwania informacji o przeciwniku, terenie i warunkach hydrometeorologicznych niezbędnych do przygotowania i prowadzenia operacji.
 - **Rozpoznanie taktyczne** - występuje na taktycznym poziomie działań. Są to siły i środki zorganizowane i przeznaczone do zdobywania / pozyskiwania informacji o przeciwniku, terenie i warunków hydrometeorologicznych, niezbędnych do przygotowania i prowadzenia walki.
- **Podział ze względu na środowisko:**
 - **Rozpoznanie naziemne** - to lądowe siły i środki rozpoznawcze zorganizowane do zdobywania / pozyskiwania informacji o przeciwniku, terenie oraz warunkach hydrometeorologicznych.
 - **Rozpoznanie powietrzne** - to siły i środki na statkach powietrznych, zorganizowane do zdobywania / pozyskiwania informacji o przeciwniku, terenie oraz warunkach hydrometeorologicznych. Na szczeblu Wojsk Lądowych realizowane jest przez Lotnictwo Wojsk Lądowych.

- **Podział wg rodzajów wojsk:**

Rozpoznanie ogólnowojskowe - to etatowe i nieetatowe siły i środki rozpoznawcze wojsk walczących (zmechanizowanych, pancernych, zmotoryzowanych, piechoty górskiej, wojsk aeromobilnych) oraz obrony terytorialnej zorganizowanych do prowadzenia działalności rozpoznawczej.

- **Rozpoznanie rodzajów wojsk** - to siły i środki rozpoznawcze jednostek wspierających działania bojowe przeznaczone do prowadzenia działalności rozpoznawczej. Do rozpoznania rodzaju wojsk zalicza się:
 - » **rozpoznanie artyleryjskie** - to siły i środki rozpoznawcze przeznaczone do rozpoznania obiektów z wymaganą dokładnością, dla potrzeb planowania i wykonywania uderzeń ogniowych oraz oceny ich skutków;
 - » **rozpoznanie inżynieryjne** - to siły i środki rozpoznawcze pododdziałów, oddziałów inżynieryjnych przeznaczone do zdobywania / pozyskiwania informacji o terenie, przeciwniku i jego przedsięwzięciach inżynieryjnych;
 - » **rozpoznanie przeciwlotnicze** - to siły i środki rozpoznawcze, których użycie ma na celu wykrycie środków napadu powietrznego przeciwnika oraz dostarczenie niezbędnych danych do ich zwalczania;
 - » **rozpoznanie skażeń (monitoring)** - to siły i środki przeznaczone do prowadzenia ciągłej kontroli rzeczywistej sytuacji skażeń w rejonach faktycznego i planowanego działania lub rozmieszczenia wojsk oraz ustalenia możliwości i sposobów prowadzenia działań w strefach skażeń.

Podział ze względu na sposób zdobywania informacji:

- **Rozpoznanie osobowe (HUMINT)** - to zbiór sił i środków przygotowany fachowo i dostosowany technicznie do zdobywania / pozyskiwania oraz przetwarzania tych informacji o przeciwniku, które znajdują się w zasięgu bezpośrednich możliwości percepcyjnych człowieka wspomaganymi podręcznymi środkami technicznymi.;
- **Rozpoznanie akustyczne / dźwiękowe (ACINT)** - to siły i środki rozpoznawcze, które pozyskują informacje z gromadzenia danych i analizy zjawiska fali dźwiękowej.
- **Rozpoznanie obrazowe (IMINT)** - to siły i środki rozpoznawcze, które pozyskują informację z obrazu pochodzącego ze zdjęć fotograficznych, przyrządów elektrooptycznych, termalnych, na podczerwień i ultrafiolet spektralnych.

- **Rozpoznanie pomiarowe (MASINT)** - to siły i środki rozpoznawcze, które pozyskują naukowe i techniczne informacje przez ilościowe i jakościowe analizy danych (dane metryczne, kąty, dane przestrzenne, długość fal, pomiar czasu, modulacja, itp.) uzyskiwanych z przyrządów technicznych, w celu identyfikowania cech związanych ze źródłem, nadajnikiem, urządzeniem promieniującym co pozwoli na dalszą identyfikację i porównywanie.
- **Rozpoznanie z ogólnie dostępnych źródeł (OSINT)** - to siły i środki rozpoznawcze, które pozyskują informację wykorzystując wszelkie źródła dostępne opinii publicznej.
- **Rozpoznanie radiotechniczne (RADINT)** - to siły i środki rozpoznawcze, które pozyskują informacje z danych zbieranych przez radary.
- **Rozpoznanie radioelektroniczne (SIGINT)** - to siły i środki rozpoznawcze, które pozyskują informację ze spektrum elektromagnetycznego. Dzieli się ono na:

- **PODSTAWOWE SPOSOBY PROWADZENIA ROZPOZNANIA**
Metody zdobywania informacji to świadome, konsekwentne oraz systematycznie stosowane sposoby postępowania w celu zdobycia informacji. Zasadnicze metody zdobywania informacji to:
 - **Obserwowanie i podsłuchiwanie** – realizowane przy pomocy środków aktywnych i pasywnych
 - **Przesłuchiwanie** – to jawna rozmowa z jeńcem lub zbiegiem polegająca na umiejętnym zadawaniu pytań, w celu uzyskania posiadanych przez niego informacji.
 - **Wypytywanie** – to rozmowa z osobą (osobami) cywilną w celu uzyskania od niej często podświadomie i wbrew jej woli, informacji którymi może ona dysponować. Rozmowę przeprowadza się z reguły w sposób skryty tak aby nie zdradzać rzeczywistego celu rozmowy oraz nie demaskować zwiadowcy i dalszego jego postępowania.
 - **Badanie wyposażenia, zdarzeń lub dokumentów należących do lub bezpośrednio związanych z potencjalnym przeciwnikiem. Są to:**
 - uzbrojenie, pojazdy, statki morskie i powietrzne, inne wyposażenie;
 - zdobyte dokumenty;
 - publikacje z dostępnych źródeł.

- Techniki (sposoby) działania – określone przedsięwzięcia organizacyjno – wykonawcze realizowane przez elementy rozpoznawcze w celu zdobycia informacji za pomocą jednej z metod zdobywania informacji. Podstawowe techniki działania w rozpoznaniu osobowym to:
 - **Obserwacja** - jest jednym z podstawowych i zasadniczych sposobów prowadzenia rozpoznania, w celu wykrycia, identyfikacji, lokalizacji i śledzenia celów i obiektów przeciwnika. Wyróżnia się obserwację:
 - wzrokową;
 - pomiarową.
 - **Podsluch** – jest sposobem prowadzenia rozpoznania, polegającym na skrytym podsłuchiwanie rozmów prowadzonych przez żołnierzy przeciwnika oraz na nasłuchiwanie efektów akustycznych towarzyszących działalności wojsk przeciwnika na polu walki. Podsluch z reguły połączony jest z obserwacją.
 - **Patrowanie** – jest sposobem prowadzenia działań rozpoznawczych, polegającym na prowadzenie obserwacji w ruchu po wyznaczonej trasie i we wskazanym czasie.

- **Napad** – jest to niespodziewane uderzenie na obiekt statyczny na postriałów, urządzeń, uzbrojenia, sprzętu, odbicia więźnia, ujęcia jeńca lub uprowadzenia ważnej osobistości itp. Dla wykonania napadu w zależności od potrzeb organizuje się (wydziela) podgrupy ogniowe, atakujące chwytające, rozgradzające i ubezpieczające.
- **Wypad** – jest to niespodziewane uderzenie na obiekt statyczny na postoju w ugrupowaniu przeciwnika w strefie działań w styczności. Polega on na skrytym podejściu i niespodziewanym ataku pododdziału (grupy) na zawczasu rozpoznany i zaplanowany obiekt przeciwnika w celu ujęcia jeńców, zdobycia dokumentów, wzorów uzbrojenia, wyposażenia itp. i powrocie w ugrupowanie wojsk własnych po wykonaniu zadania

- **Zasadzka** – jest to nagle i krótkotrwałe zaatakowanie obiektu przeciwnika będącego w ruchu. Organizuje się ją w celu schwytania jeńca, zdobycia ważnych dokumentów bojowych, nowych wzorów uzbrojenia czy sprzętu bojowego oraz zadania strat przeciwnikowi i wywołania ujemnych nastrojów wśród jego żołnierzy. Miejsce zasadzki wybiera się tak, aby zapewniało maskowanie oraz skryte odejście po wykonaniu zadania.
- **Rozpoznanie walką** – prowadzi się w celu sprowokowania określonych działań przeciwnika w wyniku przeprowadzenia na niego ataku przez wydzielone siły i środki. Realizowane jest przez pododdziały (oddziały) ogólnowojskowe lub wzmocnione pododdziały rozpoznawcze. Ten sposób działania jest prowadzony przez siły wystarczające do skutecznego działania w przypadku zaangażowania się w w

**ILE POTRAFISZ
ZROBIĆ POMPEK?**

WSZYSTKIE...

LITERATURA

Podręcznik walki pododdziałów wojsk zmechanizowanych
DWLąd. 26/2000

Poradnik dowódcy drużyny/załogi/obsługi
DWLąd. Wewn. 190/2011

Poradnik dowódcy plutonu
DWLąd. wewn. 185/2011

Zasady przygotowania i opracowania zasadniczych dokumentów
rozkazodawczych.
Szt. Gen. WP 1541/2002

Zbiór znaków i skrótów wojskowych. Część II
MON SG WP 1561/2004

Znaki i skróty taktyczne oraz ich zastosowanie w dokumentach
bojowych. Cz. I Znaki i skróty taktyczne
CSWLąd. wewn. 24/2007

Znaki i skróty taktyczne oraz ich zastosowanie w dokumentach
bojowych. Cz. II Szkice
CSWLąd. wewn. 36/2008

SYSTEM MELDUNKOWY UTM (Universal Transverse Mercator)

ZAGADNIENIA

- WPROWADZENIE
- BUDOWA SYSTEMU MELDUNKOWEGO UTM
- CZYTANIE WSPÓŁRZĘDNYCH

Co to jest UTM ?

- Dla map topograficznych i planów opracowywanych na obszar odpowiedzialności NATO preferowanym jest uniwersalne poprzeczne odwzorowanie Merkatora (UTM - Universal Transverse Mercator).

System UTM pozwala na dokładne określenie współrzędnych punktów na powierzchni ziemi w rozkazach i meldunkach. Jest używany przez wojsko i w wspólnych operacjach z wojskiem, a także przez osoby cywilne (GPS).

BUDOWA SYSTEMU MELDUNKOWEGO **UTM** (**U**niversal **T**ransverse **M**ercator)

PROSTE ZASADY

Pełne współrzędne składają się z:

- 1) oznaczenia strefy (pola strefowego)
- 2) oznaczenia kwadratu 100km
- 3) współrzędnych

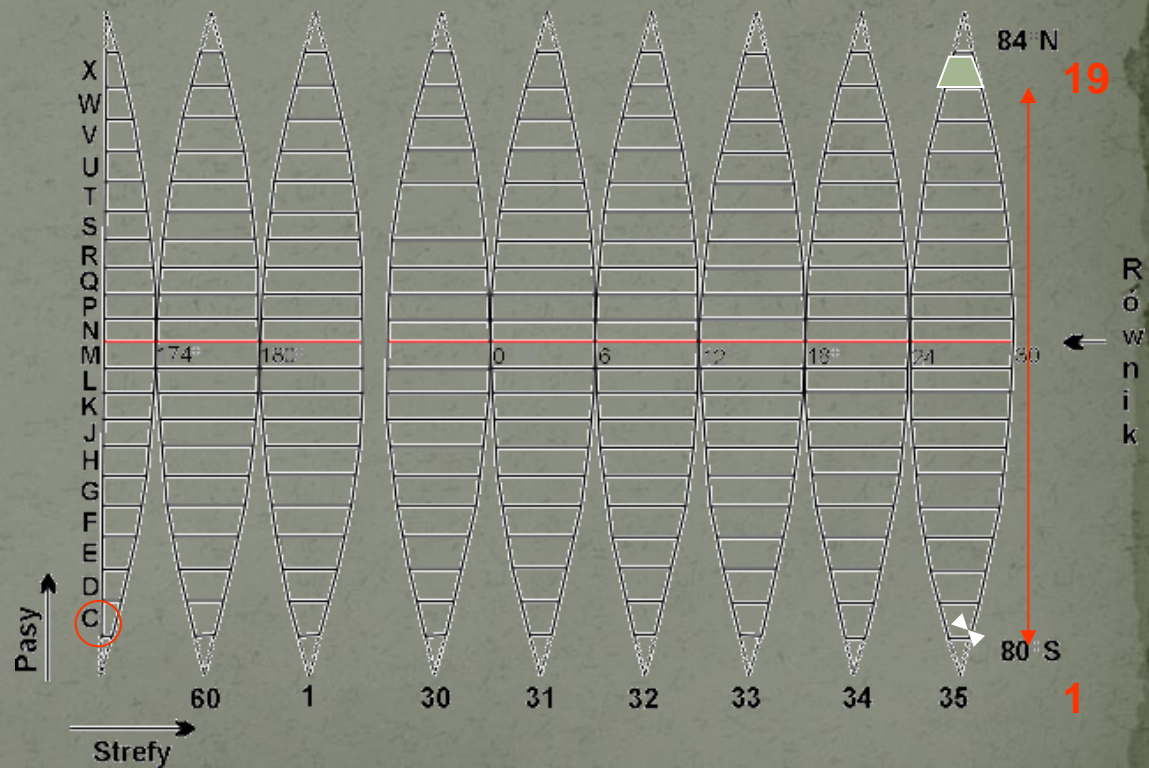
STREFY

Powierzchnia ziemi została podzielona pomiędzy 80° szer. geo. płd a 84° szer. geo. półn na 60 identycznych 6° stref. Strefy ponumerowano od 1 do 60, zaczynając od „strefy 1” przy 180° dł. geo. wsch. kontynuując numerację w kierunku wschodnim.

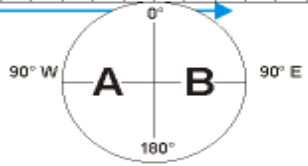
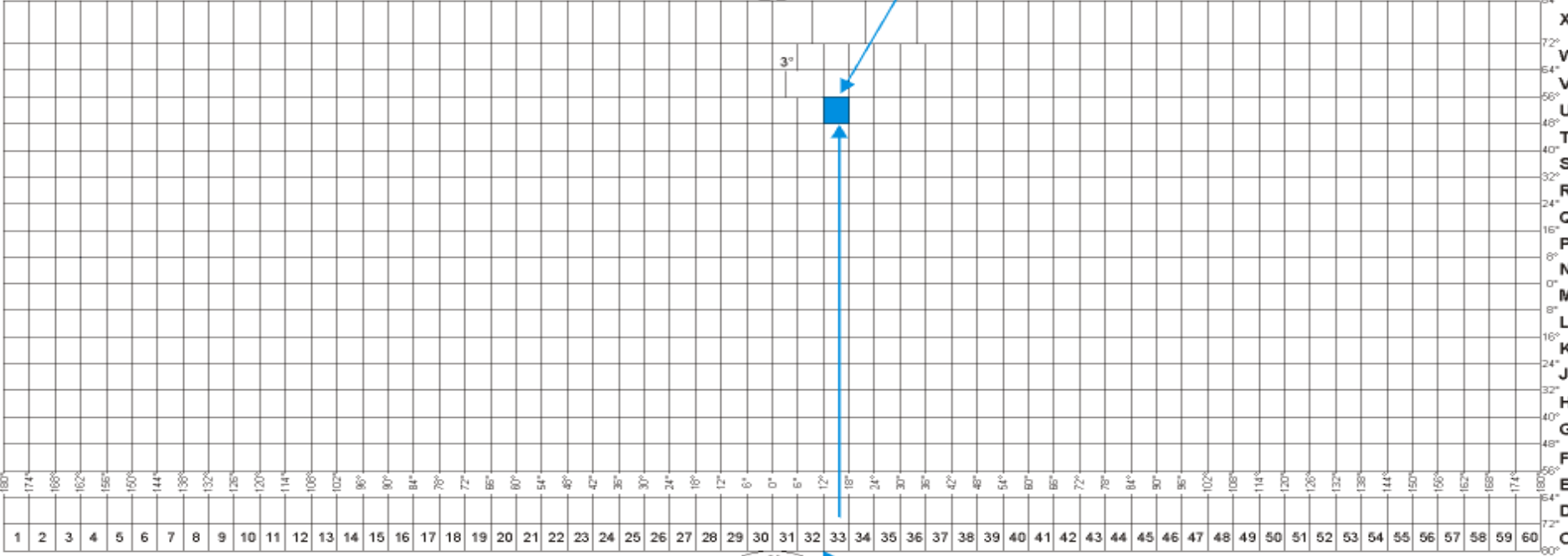

STREFY

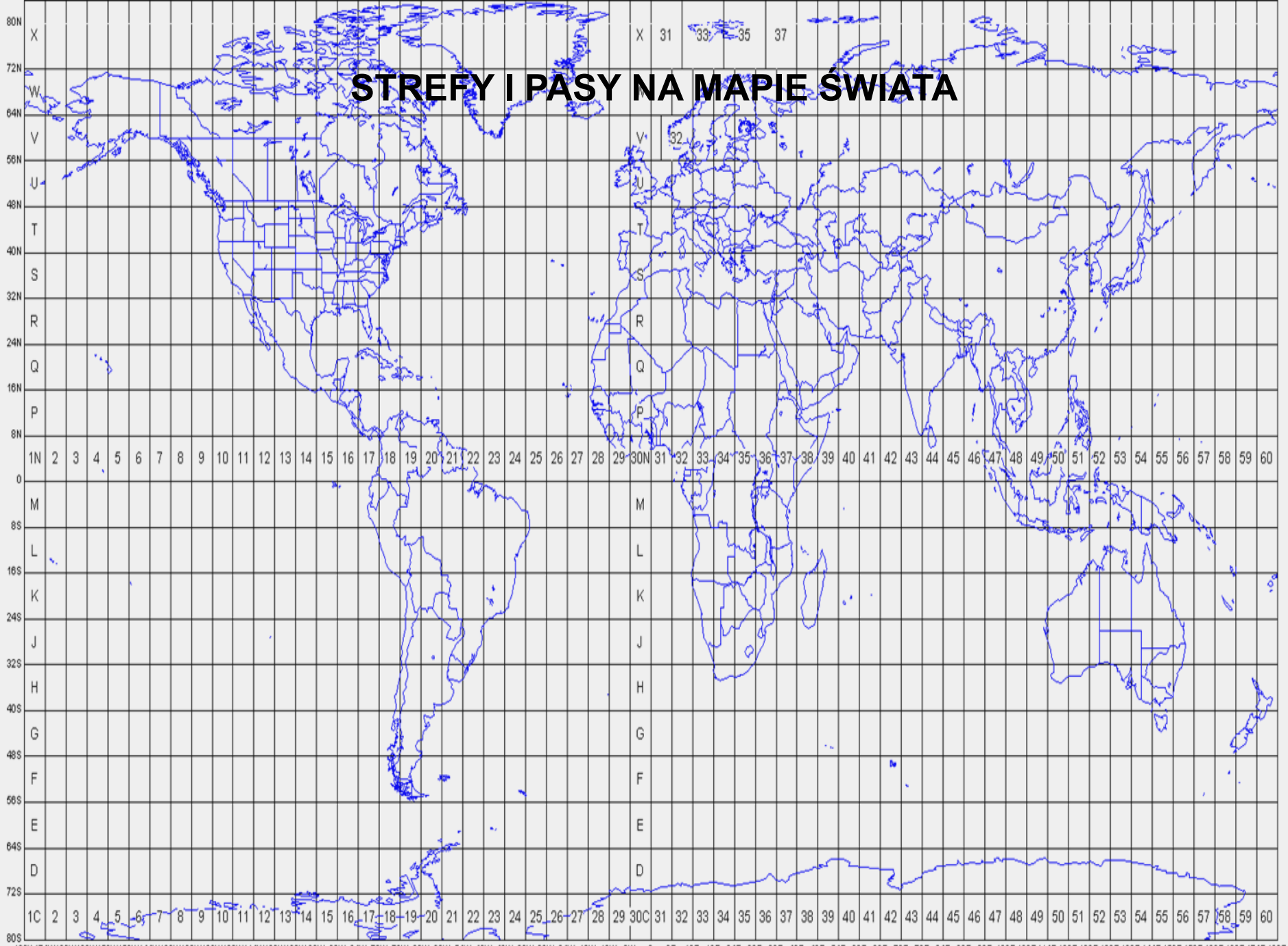
Strefy pomiędzy 80° szerokości geograficznej południowej i 84° szerokości geograficznej północnej podzielono na 19. ośmiostopniowych pasów i dwunastostopniowy pas 20. (pomiędzy 72° i 84° szer. geo. półn.). Pasy są opisane wielkimi literami alfabetu łacińskiego, z południa na północ, od litery A do Z.

PODZIAŁ NA STREFY I PASY

STREFY I PASY NA MAPIE SWIATA

X 31 33 35 37

V 32

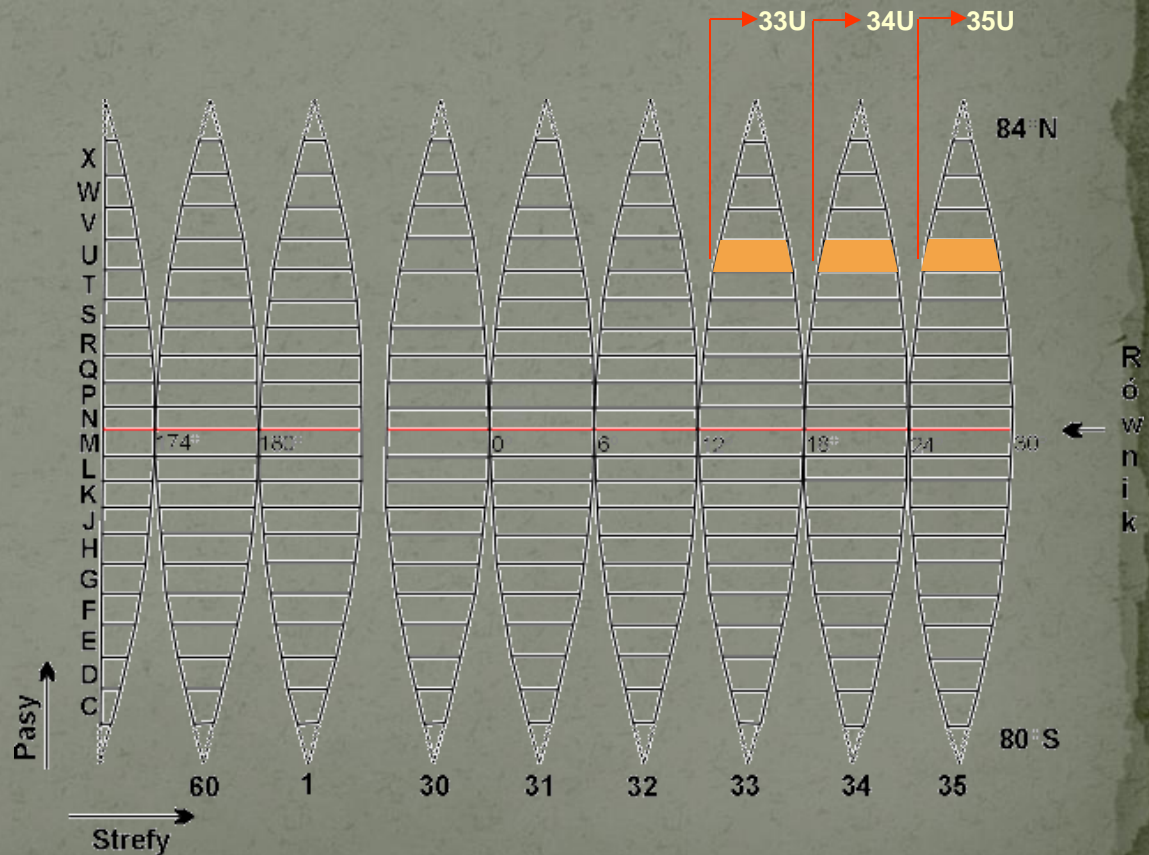
1N 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30N 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60

180W 174W 168W 162W 156W 150W 144W 138W 132W 126W 120W 114W 108W 102W 96W 90W 84W 78W 72W 66W 60W 54W 48W 42W 36W 30W 24W 18W 12W 6W 0 6E 12E 18E 24E 30E 36E 42E 48E 54E 60E 66E 72E 78E 84E 90E 96E 102E 108E 114E 120E 126E 132E 138E 144E 150E 156E 162E 168E 174E 180E

STREFY

Każde z 1200 pól strefowych jest określone przez cyfrę i literę, gdzie cyfra określa strefę, a litera pas w którym leży pole strefowe.

Na przykład Polska leży w polach strefowych : 33U, 34U i 35U.

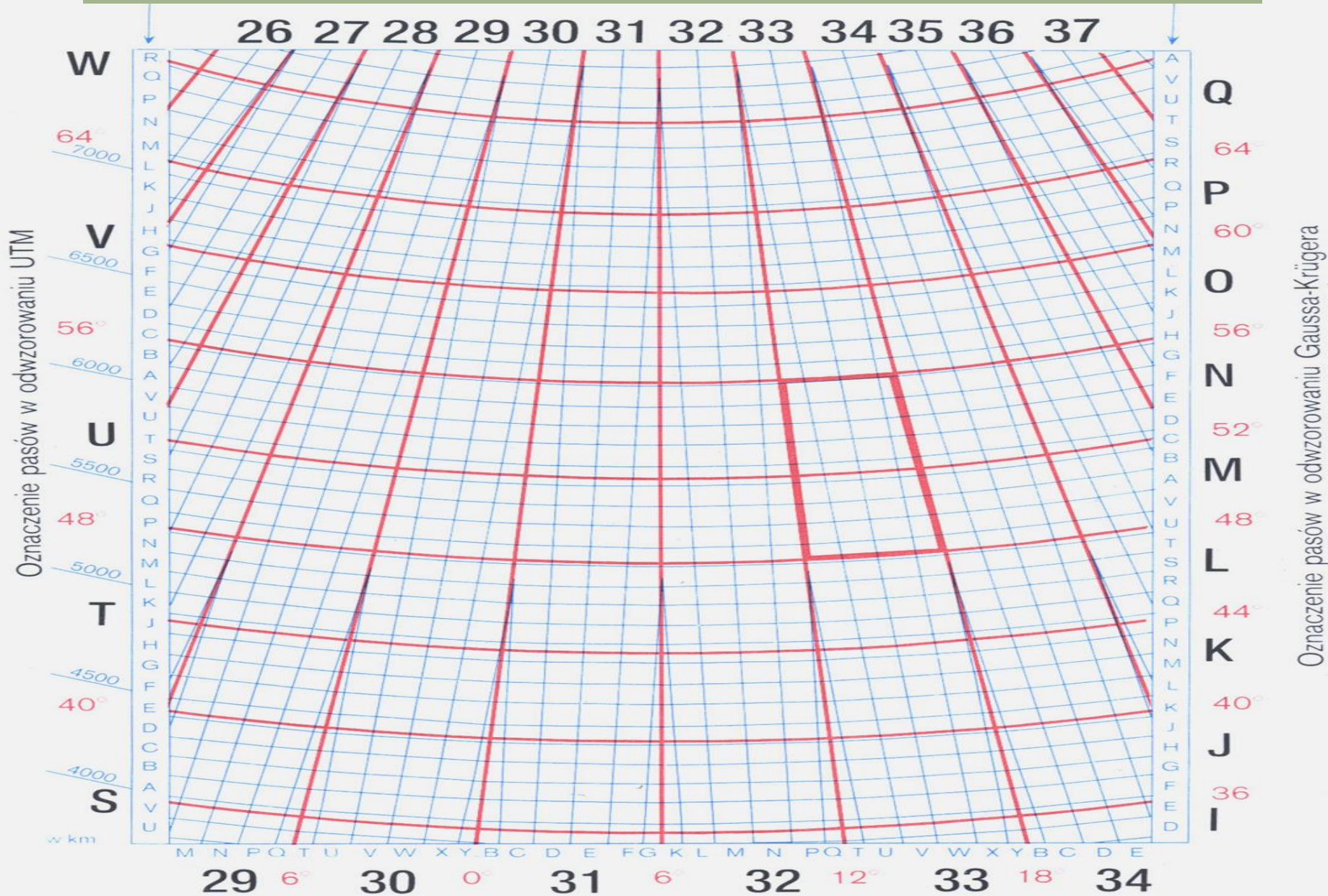

100 km KWADRATY

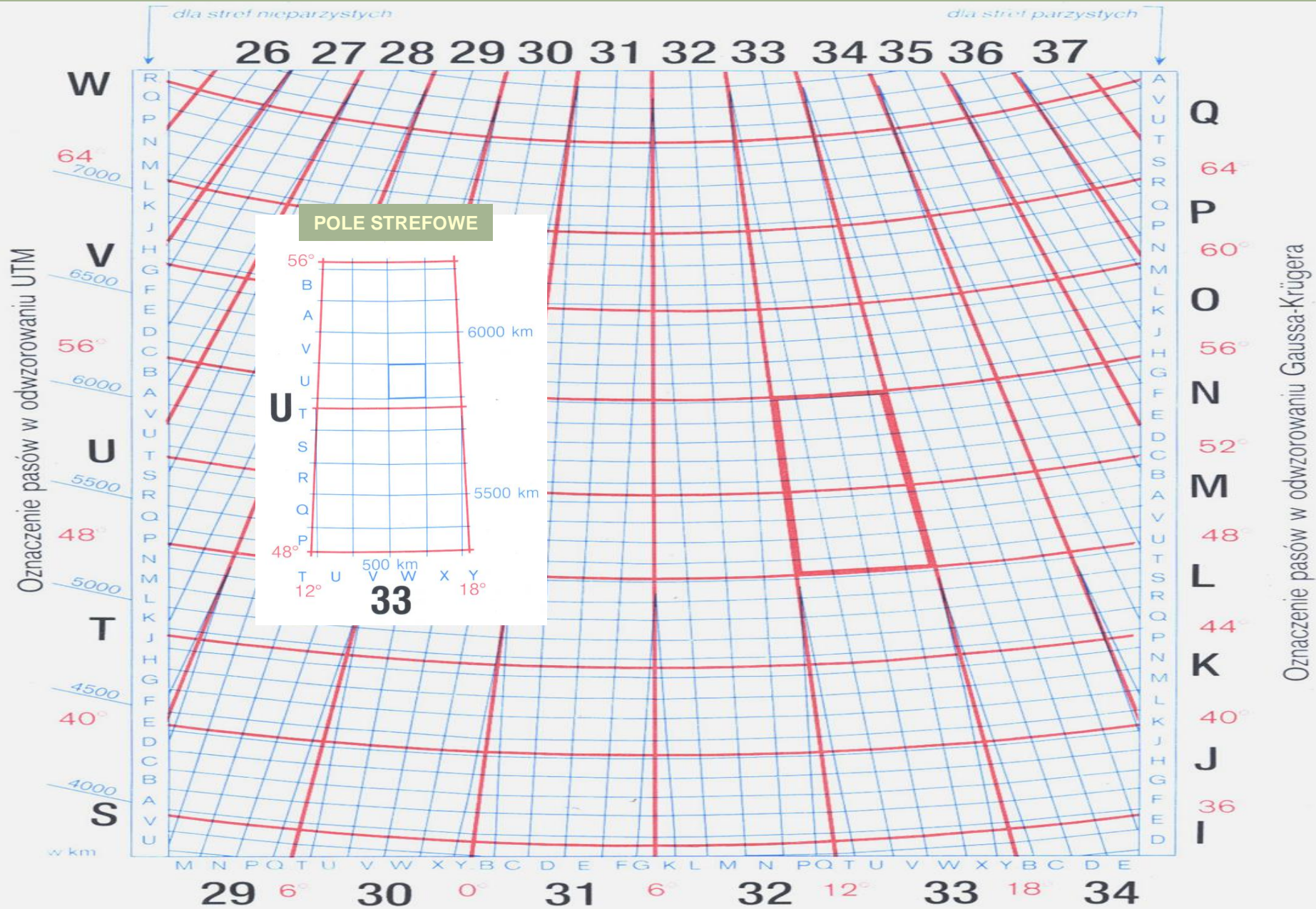
Niezależnie od podziału na pola strefowe , każda z 60 stref jest dodatkowo podzielona na 100 km kwadraty. W wyniku tego podziału na krańcach tych stref powstały częściowe kwadraty. 100 km kwadraty (oraz częściowe kwadraty) są określone dwoma literami każda , gdzie pierwsza litera określa 100 km kolumnę a druga określa 100 km pas.

Siatka meldunkowa UTM dla obszaru Europy

EUROPA – POLA STREFOWE Z 100 km KWADRATAMI

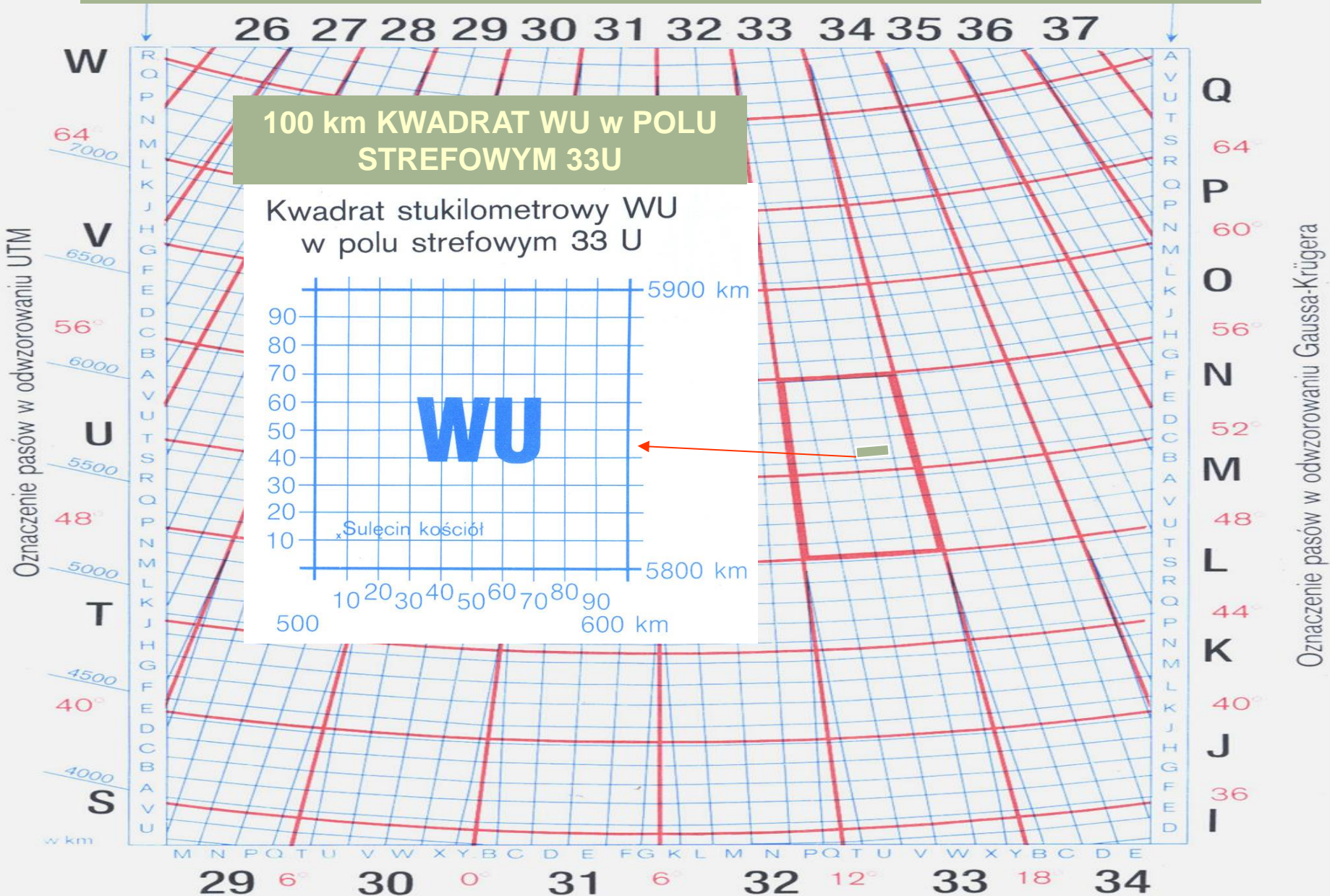

EUROPA – POLA STREFOWE Z 100 km KWADRATAMI

Siatka meldunkowa UTM dla obszaru Europy

EUROPA – POLA STREFOWE Z 100 km KWADRATAMI

100 km KWADRAT WU w POLU STREFOWYM 33U

Kwadrat stukilometrowy WU w polu strefowym 33 U

5900 km

90

80

70

60

50

40

30

20

10

WU

x Sulecin kościół

500 10 20 30 40 50 60 70 80 90 600 km

5800 km

Oznaczenie pasów w odwzorowaniu Gaussa-Krügera

JAK CZYTAĆ WSPÓŁRZĘDNE ?

Pełne współrzędne składają się z liter i cyfr.

Ilość cyfr zależy od dokładności określającej położenie punktu, ale zawsze musi być parzysta.

JAK CZYTAĆ WSPÓŁRZĘDNE ?

Trzecia cyfra zawsze określa odległość od linii z lewej strony punktu, szósta od linii będącej pod punktem (zgodnie z zasadą *w prawo i do góry*).

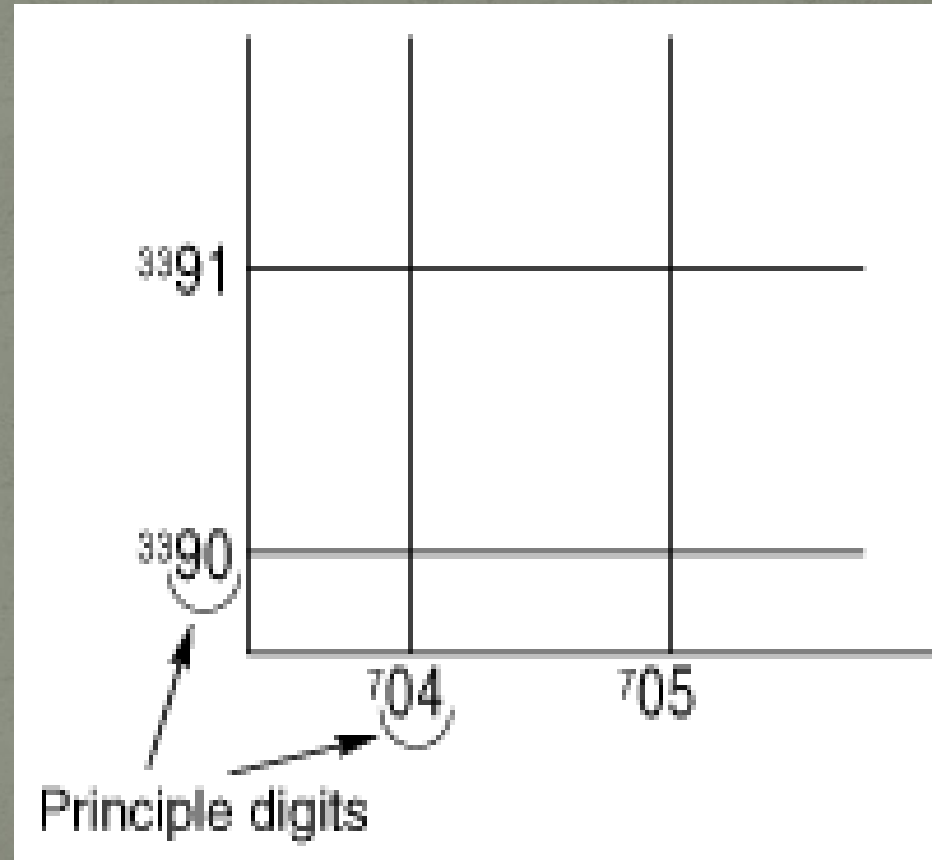
JAK CZYTAĆ WSPÓŁRZĘDNE ?

Niezależnie od ilości cyfr ,wszystkie litery i cyfry muszą być zapisane w sposób ciągły bez przerw i przecinków.

JAK CZYTAĆ WSPÓŁRZĘDNE ?

Pamiętaj
odległość od linii
po lewej stronie
oraz odległość od
linii będącej pod
punktem opisują
tylko duże cyfry.

The UTM Reference System

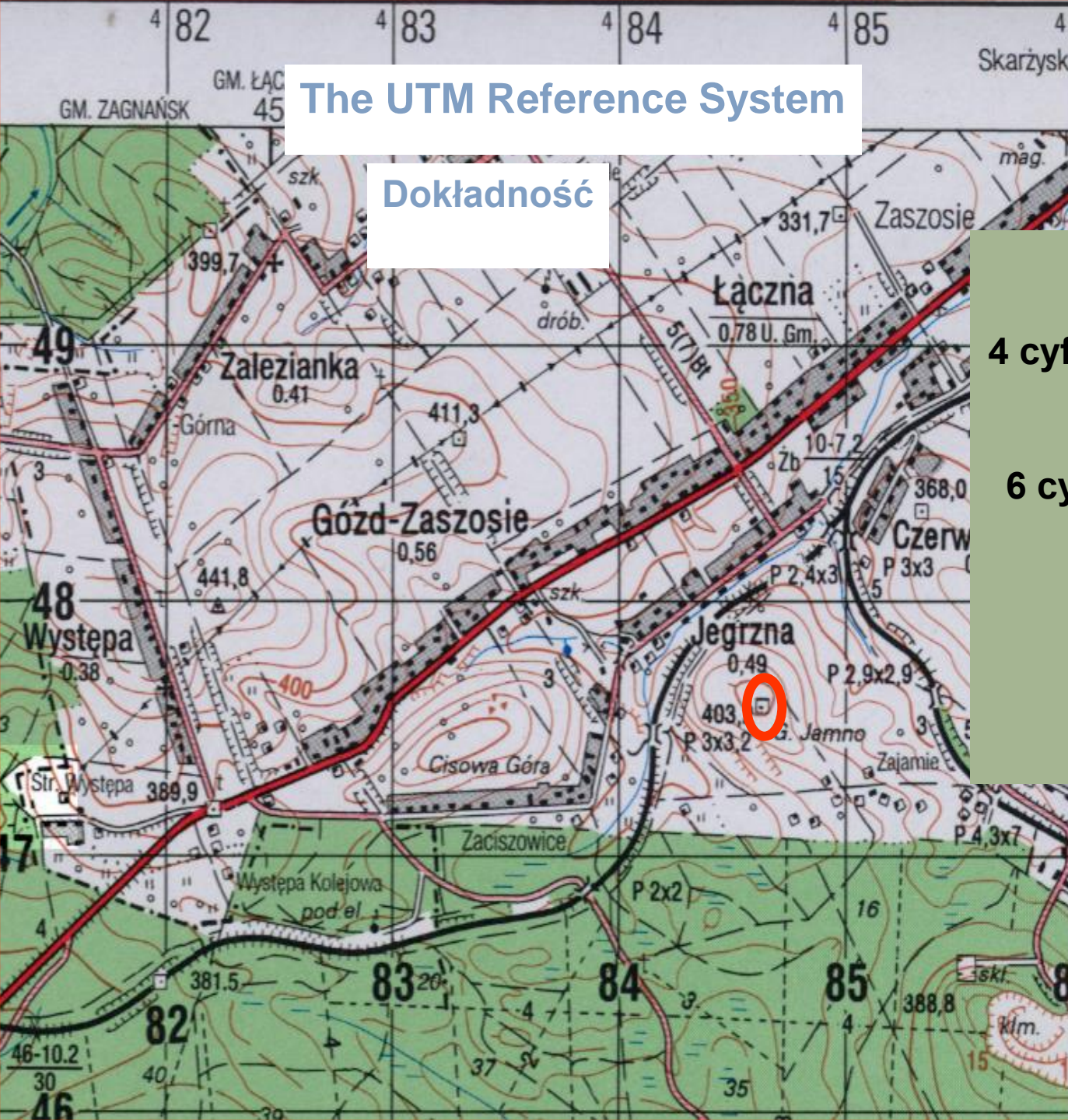
Dokładność

Na mapie 1:50.000:

4 cyfry 8447 dokładność do 1000 metrów

6 cyfr 846475 dokładność do 100 metrów

8 cyfr 84634758 dokładność do 10 metrów

The UTM Reference System

Nanieś na mapę punkt o współrzędnych 847483

kwadrata wewnątrz którego leży punkt o współrzędnych 847483

Następne cyfry określają w metrach odległość od pionowej linii 7=700m=14mm i od poziomej linii 3=300m=6mm

Nasz punkt jest na przecięciu linii.

847483

- Wewnątrz kwadratu 8448 zaznacz odległość 700 m (14mm) od pionowej linii opisanej 84 i narysuj równoległą do niej. Następnie zaznacz 300 m (6mm) od poziomej linii opisanej 48 i narysuj równoległą do niej.

84

Zapoznać:

- z dokumentami dowodzenia występującymi na szczeblu drużyny.

Uczyć:

- układu i treści rozkazu bojowego w tym charakterystyki poszczególnych jego punktów,
- opracowywania szkiców działania.

Doskonalić:

- znajomość znaków i skrótów taktycznych.

ZAGADNIENIA

- 1. Podział dokumentów dowodzenia.**
- 2. Układ i treść rozkazu bojowego.**
- 3. Charakterystyka poszczególnych punktów rozkazu bojowego.**
- 4. Sposoby opracowania dokumentów graficznych.**
- 5. Układ i treść szkiców działania.**

PODZIAŁ DOKUMENTÓW DOWODZENIA

Zebrane doświadczenia wskazują, że ostateczna forma dokumentów dowodzenia zawsze zostaje określona w „Stałych procedurach operacyjnych” (Standing operation procedure – SOP), tworzonych na potrzeby realizacji zadań i może różnić się od zamieszczonego wzoru.

Dokumenty dowodzenia – wszystkie dokumenty dotyczące przygotowania i prowadzenia działań sił zbrojnych.

W zależności od treści i przeznaczenia DD dzielimy na:

- Dyrektywne;**
- Planistyczne;**
- Sprawozdawczo – Informacyjne;**
- Pomocnicze.**

UKŁAD I TREŚĆ ROZKAZU BOJOWEGO

Rozkaz bojowy wydawany jest ustnie w celu zapoznania podwładnych z sytuacją, sposobem wykonania zadania oraz zadaniami. Dodatkowo jego celem jest spowodowanie skoordynowanego wysiłku pododdziałów (żołnierzy) dla osiągnięcia powodzenia w wykonaniu zadania. Wydanie rozkazu bojowego podwładnym upewnia ponadto dowódcę, że przekazane zostały im wszystkie potrzebne dane do właściwego wykonania powierzonych zadań. Konsekwentne użycie standardowego układu, pozwala dowódcy przekazać niezbędne informacje oraz uczynić treści rozkazu bardziej zrozumiałymi.

UKŁAD I TREŚĆ ROZKAZU BOJOWEGO

1.SYTUACJA (taktyczna obejmuje trzy podpunkty):

- **Przeciwnik,**
- **Wojska własne,**
- **Zmiany w podporządkowaniu.**

UKŁAD I TREŚĆ ROZKAZU BOJOWEGO

2.ZADANIE do wykonania przedstawiane jest w jasnej oraz zwięzłej formie. Obejmuje podpunkty:

- **KTO** (pododdział);
- **CO ZROBIĆ** (atakować, bronić, itd.);
- **KIEDY** (czas);
- **W JAKIM CELU** (opanovać, nie dopuścić do przerwania);
- **GDZIE** (ogólnie, koordynaty).

UKŁAD I TREŚĆ ROZKAZU BOJOWEGO

3. REALIZACJA zadania

a. Zamiar działania - opisuje sposób manewru na polu walki oraz sposób wsparcia ogniowego, obejmuje on:

- 1) Myśl przewodnia d-cy wydającego rozkaz.
- 2) Sposób działania.
- 3) Ugrupowanie bojowe.
- 4) Wsparcie i zabezpieczenie.

b. zadania dla podległych pododdziałów.

c. wytyczne koordynujące - w zakresie walki oraz szczegóły współdziałania (poza sygnałami), gdy odnoszą się do dwóch lub więcej elementów.

UKŁAD I TREŚĆ ROZKAZU BOJOWEGO

4.ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

Zawarte są tu takie elementy jak:

- ✓ zabezpieczenie materiałowe
- ✓ zabezpieczenie techniczne
- ✓ zabezpieczenie medyczne oraz świadczenie usług gospodarczo-bytowych i innych (postępowanie z jeńcami).

UKŁAD I TREŚĆ ROZKAZU BOJOWEGO

5.DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

a.Dowodzenie - wskazanie miejsca dowódcy plutonu. Określenie zastępcy dowódcy.

b.Łączność - sygnały dowodzenia i łączność.

CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH PUNKTÓW ROZKAZU BOJOWEGO

1. SYTUACJA

a) przeciwnik - wszystkie dostępne informacje otrzymane od przełożonego, przedstawione jako wnioski.

b) wojska własne - przekazane tu informacje zawierają dokładne zadania pododdziału o jeden szczebel wyżej oraz sił wspierających, wzmacniających i sąsiadów w kolejności; zadanie pododdziału wyższego szczebla (przynajmniej o jeden szczebel organizacyjny wyżej).

zadania sąsiadów (sąsiedzi w kolejności: lewy, prawy, z przodu, z tyłu).

wspierające pododdziały moździerzy i artylerii.

c) zmiany w podporządkowaniu - dyspozycyjność oraz czas ich obowiązywania

CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH PUNKTÓW ROZKAZU BOJOWEGO

2. ZADANIE

zadanie do wykonania przedstawiane jest w jasnej oraz zwięzłej formie. obejmuje: kto (pododdział); co zrobić (atakować, bronić, opóźniać, itd.); kiedy (czas); w jakim celu (opanować, nie dopuścić do przerwania); gdzie (ogólnie, koordynaty).

CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH PUNKTÓW ROZKAZU BOJOWEGO

3.REALIZACJA zadania

a.Zamiar działania-opisuje sposób manewru na polu walki oraz sposób wsparcia ogniowego, obejmuje on:

1)Myśl przewodnia d-cy wydającego rozkaz.

2)Sposób działania.

3)Ugrupowanie bojowe.

4)Wsparcie i zabezpieczenie.

b.zadania dla podległych pododdziałów.

c.wytyczne koordynujące - w zakresie walki oraz szczegóły współdziałania (poza sygnałami), gdy odnoszą się do dwóch lub więcej elementów.

CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH PUNKTÓW ROZKAZU BOJOWEGO

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

obejmuje zabezpieczenie logistyczne danego działania. zawarte są tu takie elementy jak:

- zabezpieczenie materiałowe (amunicja, paliwo, oleje, smary, racje żywnościowe, części zapasowe, itp.);
- zabezpieczenie techniczne (sposób postępowania z uszkodzonym sprzętem, sposób ewakuacji sprzętu itp.)
- zabezpieczenie medyczne oraz świadczenie usług gospodarczo-bytowych i innych (postępowanie z jeńcami).

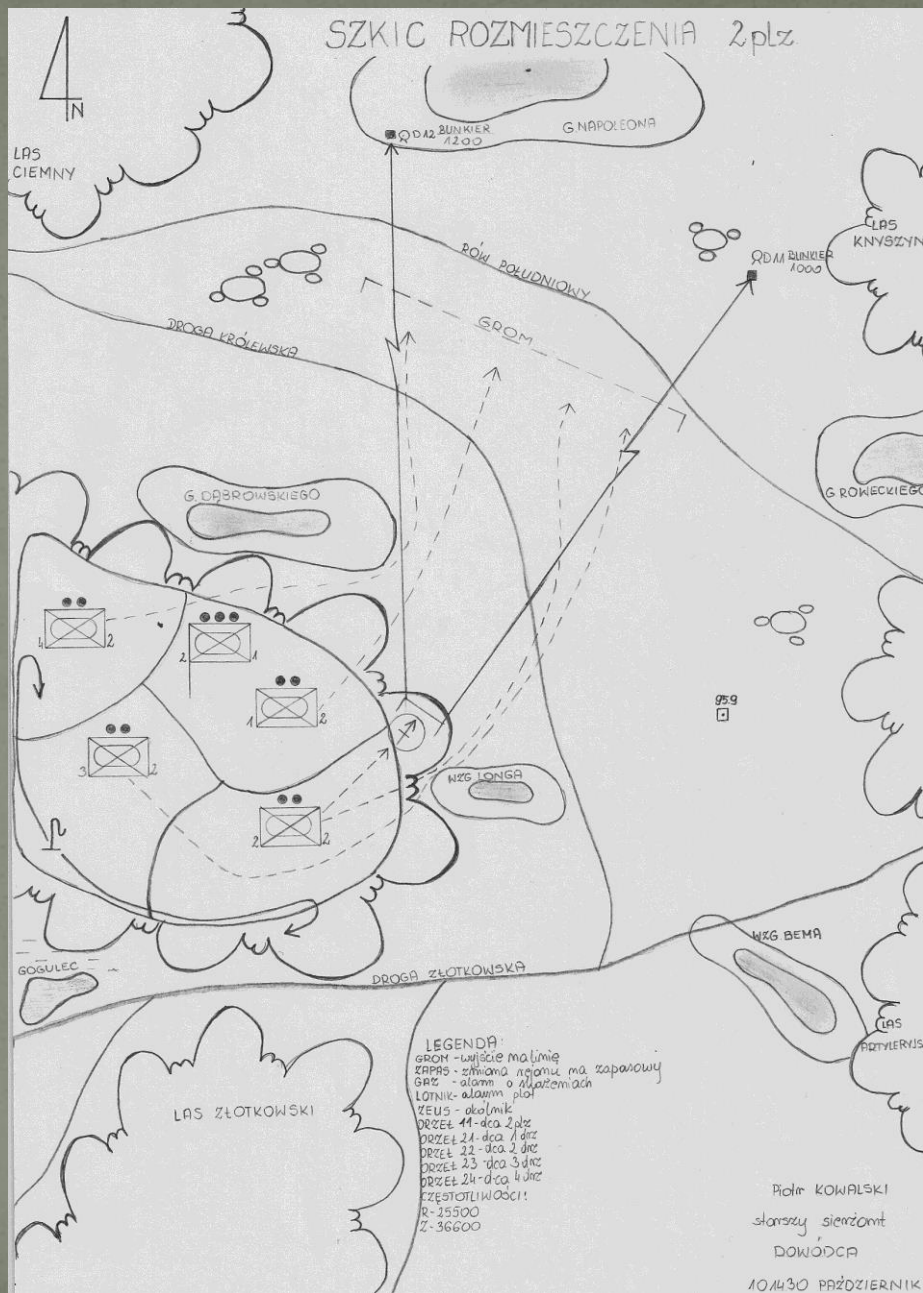
CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH PUNKTÓW ROZKAZU BOJOWEGO

5. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

a) dowodzenie - wskazanie miejsca dowódcy oraz określenie zastępcy dowódcy.

b) łączność – sygnały dowodzenia i łączność. powinny zostać ujęte nowo wprowadzone sygnały przyjęte na okres walki (działania), sygnały wywoławcze osób funkcyjnych oraz częstotliwości; hasła, ograniczenia w posługiwaniu się środkami łączności.

SZKIC ROZMIESZCZENIA 2plz

LEGENDA:
 GROM - wyciąg malinowy
 ZEPHYRUS - stanowisko graniczne ma zapasowy
 GRS - alarm o 24 godzinach
 LOTNIK - alarm płot
 ZEUS - obalnik
 DRZEŁ 11 - dca 2 plz
 DRZEŁ 21 - dca 1 plz
 DRZEŁ 22 - dca 2 plz
 DRZEŁ 23 - dca 3 plz
 DRZEŁ 24 - dca 4 plz
 ZEPHYRUS - wyciąg malinowy
 R - 35500
 Z - 36600

Piotr KOWALSKI
 starszy sierżant
 DOWÓDCA
 10.14.30 PAŹDZIERNIK

UKŁAD I TREŚĆ SZKICÓW DZIAŁANIA

Szkic natarcia zawiera następujące dane:

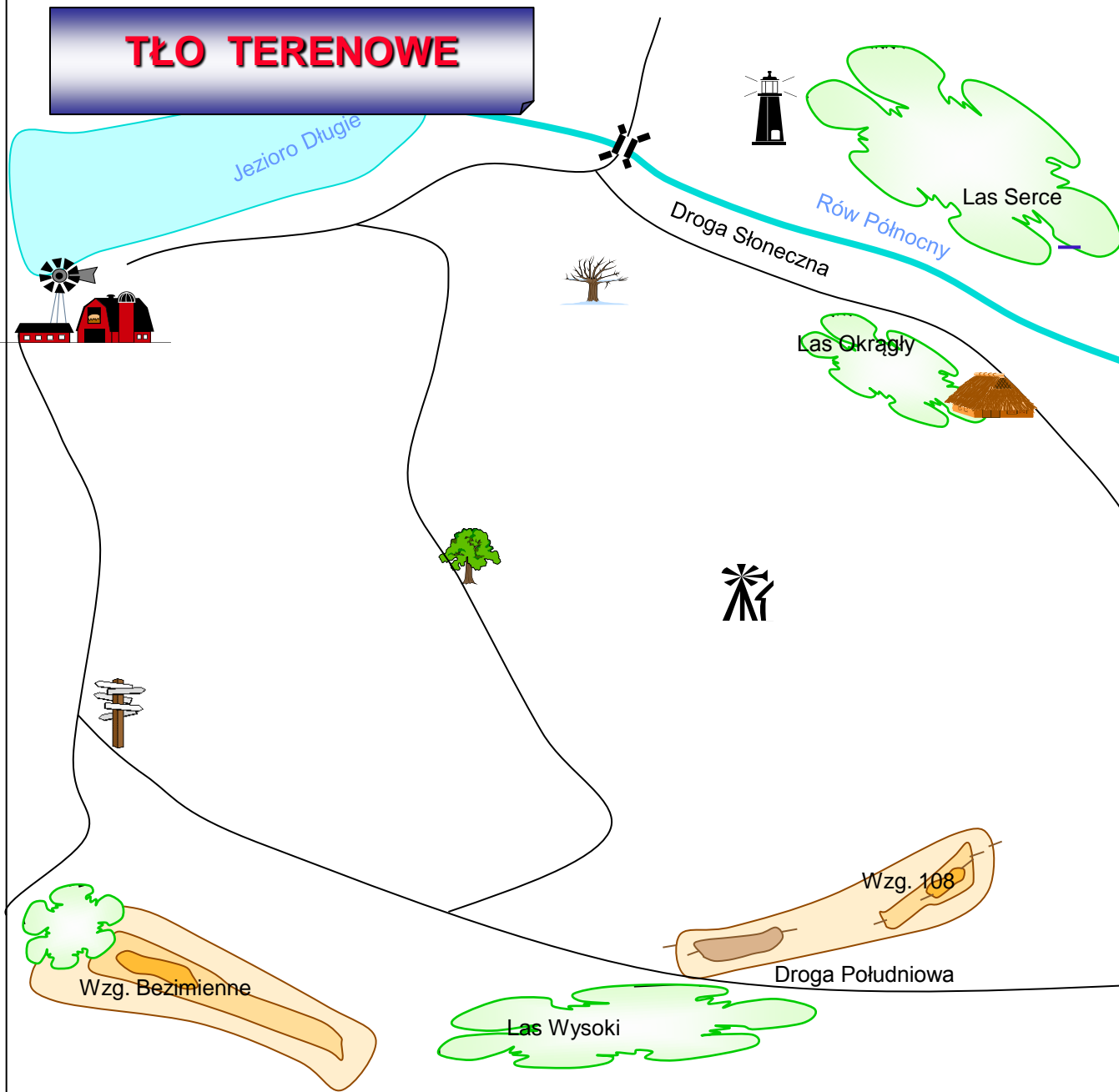
1. opis dokumentu (tytuł, podpis, legenda);
2. kierunek północny lub zasadniczy;
3. odwzorowanie terenu;
4. dozory (nazwa i numer - w liczniku, odległość w mianowniku);
5. przebieg przedniej linii obrony przeciwnika;
6. rozmieszczenie wykrytych i rozpoznanych punktów oporu, pozycji bojowych (ogniowych) oraz ważniejszych środków ogniowych;
7. drogi podejścia do przedniej linii obrony przeciwnika;
8. linie rozwinięcia, spieszania, ataku i bezpieczeństwa;
9. punkt ciężkości natarcia (ataku);
10. zadania bojowe dla pododdziałów (organicznych i przedzielonych);
11. główne i zapasowe pozycje ogniowe artylerii organicznej i przydzielonej;
12. kierunek przesunięcia stanowiska dowódczo-obserwacyjnego;
13. położenie i zadania sąsiadów;
14. miejsce rozwinięcia i kierunki przesunięcia pododdziałów i urządzeń logistycznych;
15. linie rozgraniczenia od szczebla plutonu wzwyż;
16. rodzaj i miejsce zapór inżynieryjnych;
17. przejścia w zaporach własnych i przeciwnika.

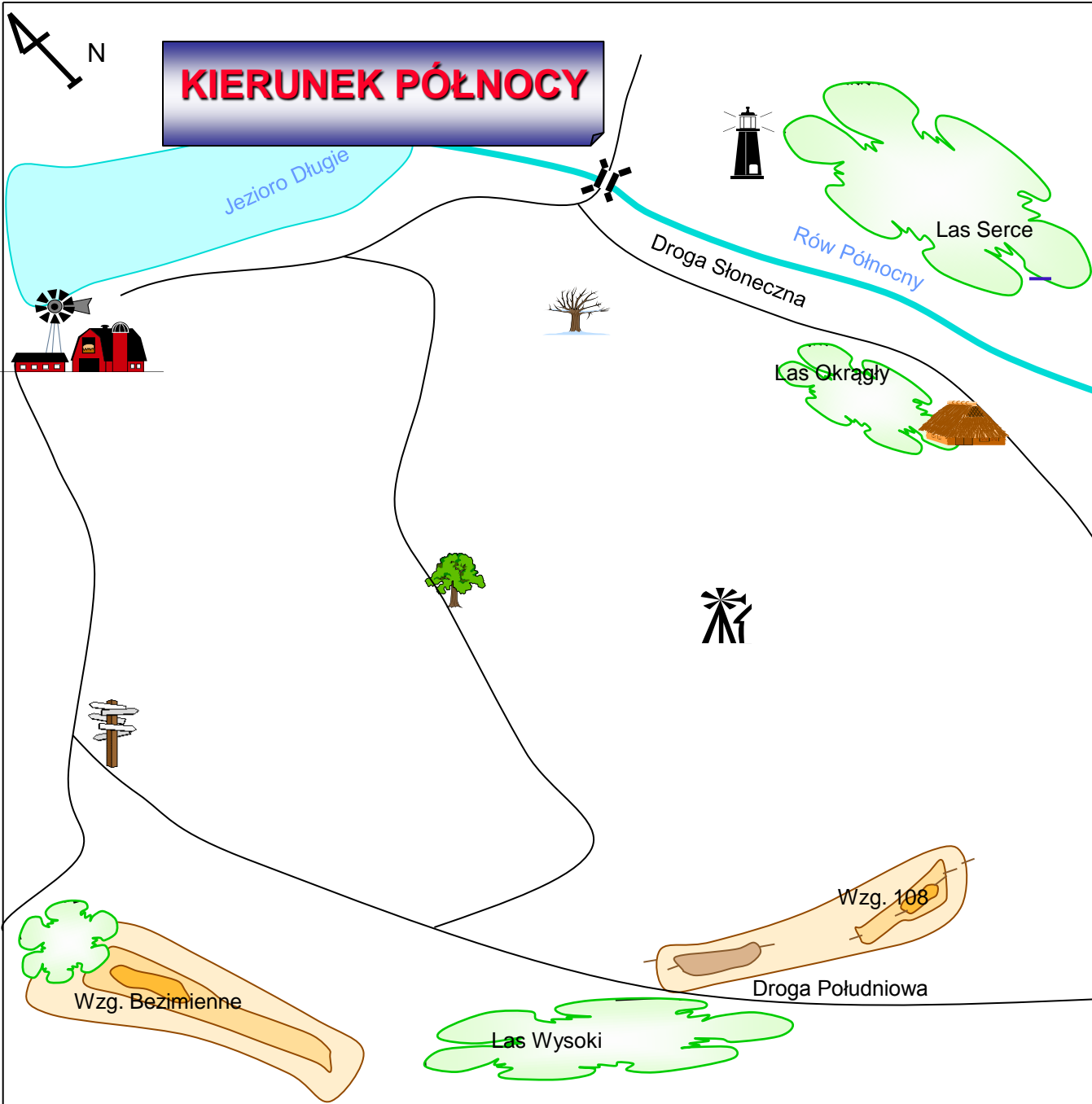
UKŁAD I TREŚĆ SZKICÓW DZIAŁANIA

Szkic obrony zawiera następujące dane:

1. opis dokumentu (tytuł, podpis, legenda);
2. kierunek zasadniczy;
3. odwzorowanie terenu;
4. dozory (patrz szkic natarcia);
5. położenie przeciwnika, możliwy charakter działania;
6. pozycje ubezpieczeń bezpośrednich (bojowych);
7. rozmieszczenie pododdziałów w obronie;
8. pasy ognia i dodatkowe kierunki ognia;
9. odcinki ześrodkowań ognia pododdziału (dla poszczególnych środków ogniowych) i ich podział na podległe pododdziały lub środki ogniowe;
10. zasięgi ognia skutecznego środków ogniowych;
11. położenie sąsiadów;
12. linie rozgraniczenia (od szczebla plutonu);
13. pozycje ogniowe środków przełożonego będące w rejonie pododdziału oraz ich zadania wykonywane na korzyść pododdziału;
14. kierunki i linie planowanych kontrataków;
15. linie wejścia do walki (pozycje ogniowe) odwodu;
16. zapory inżynieryjne;
17. rozmieszczenie pododdziałów i urządzeń logistycznych własnych i przełożonego;
18. miejsce stanowiska dowódczo-obszernego własnego, podwładnych, przełożonego i sąsiadów

TŁO TERENOWE

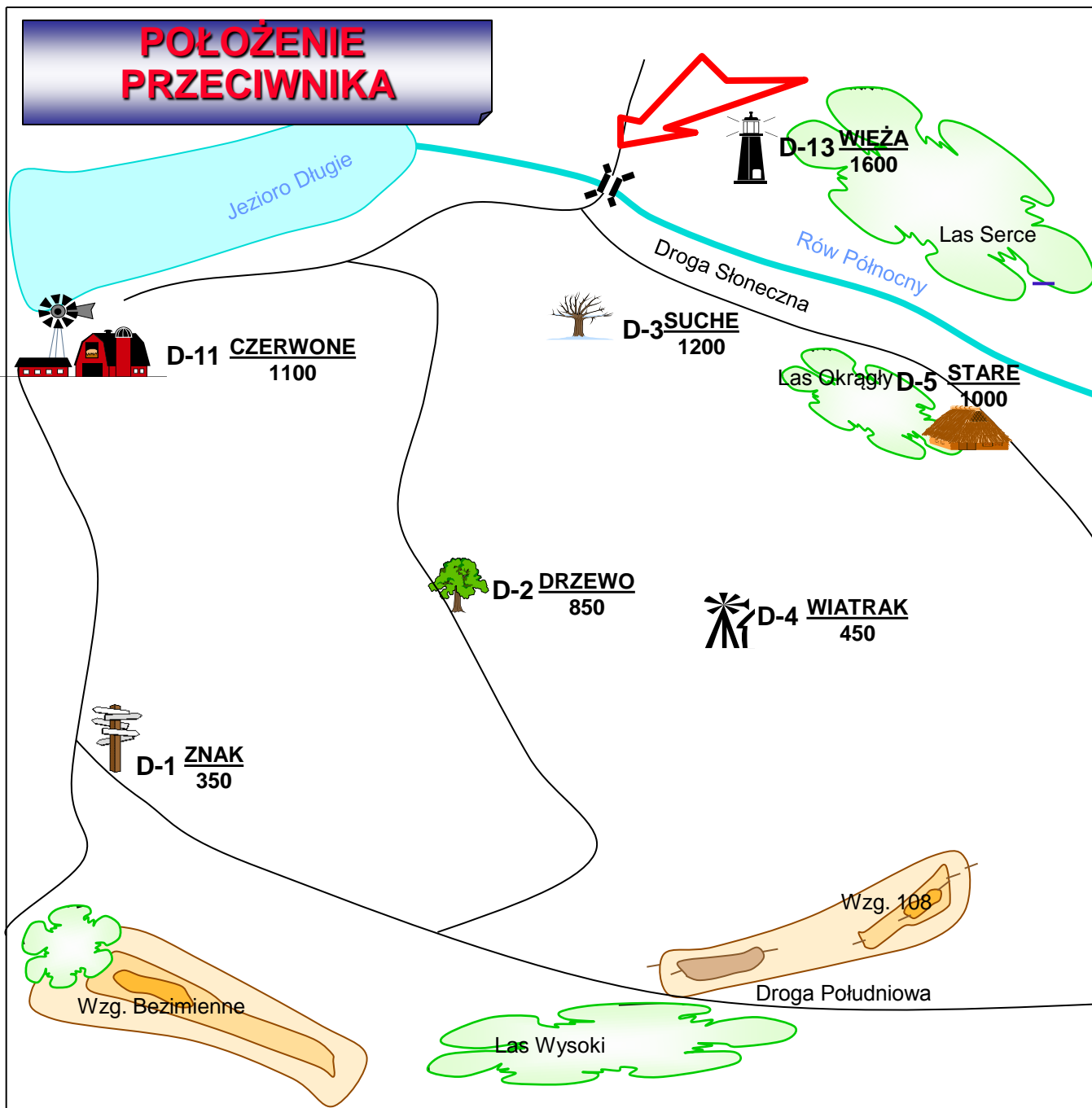

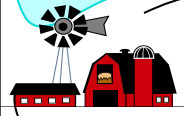
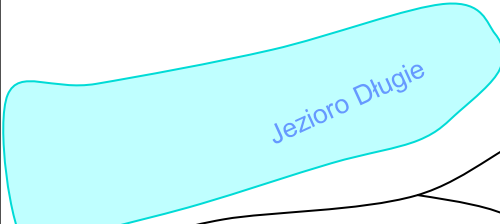
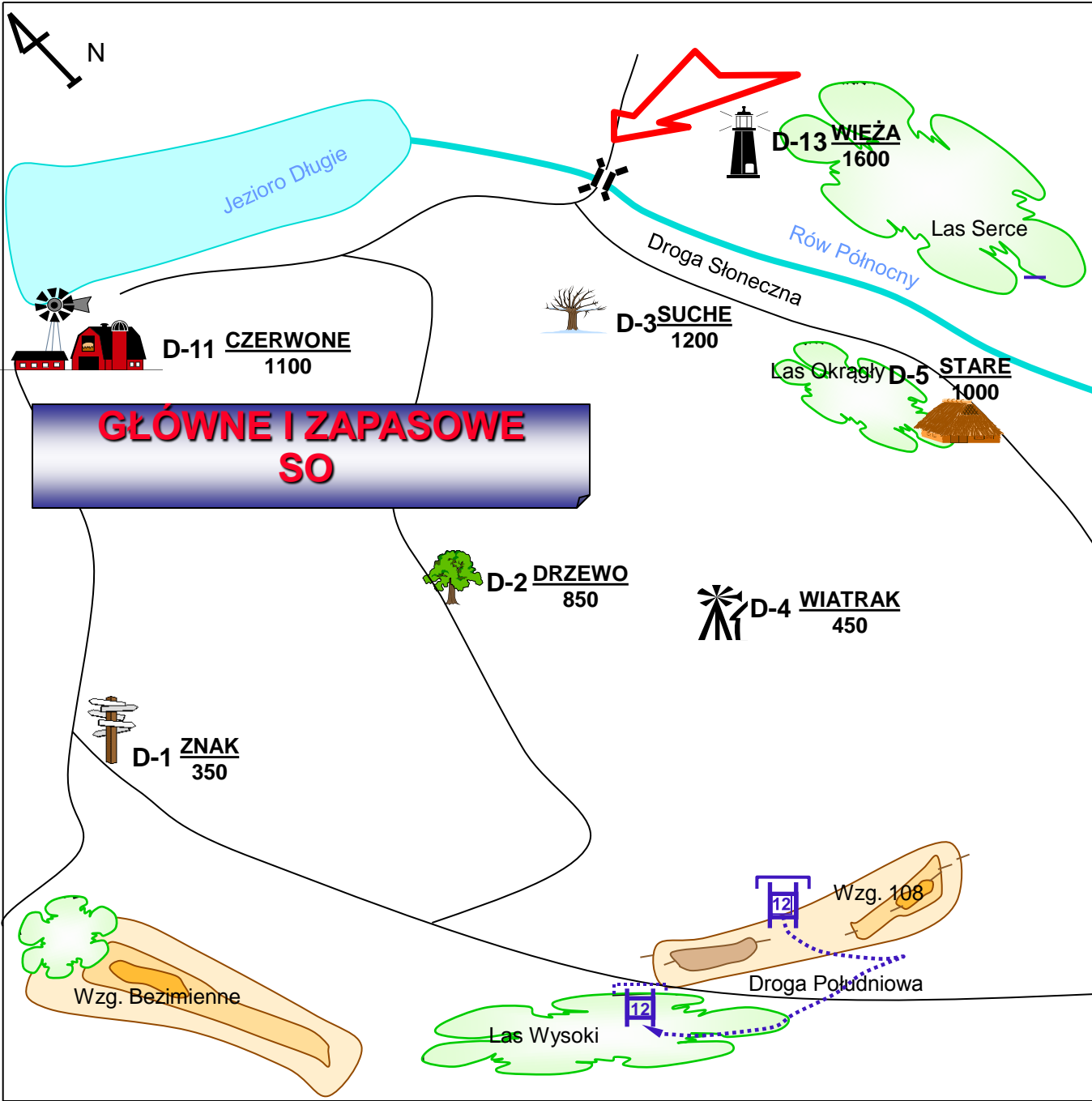

DOZORY, ICH NAZWA I NUMER ORAZ ODLEGŁOŚCI DO NICH

POŁOŻENIE PRZECIWNIKA

D-11 CZERWONE
1100

GŁÓWNE I ZAPASOWE SO

D-2 DRZEWO
850

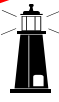
D-3 SUCHE
1200

D-4 WIATRAK
450

Las Okragły

D-5 STARE
1000

D-13 WIEŻA
1600

Las Serce

D-1 ZNAK
350

Wzg. Bezimienne

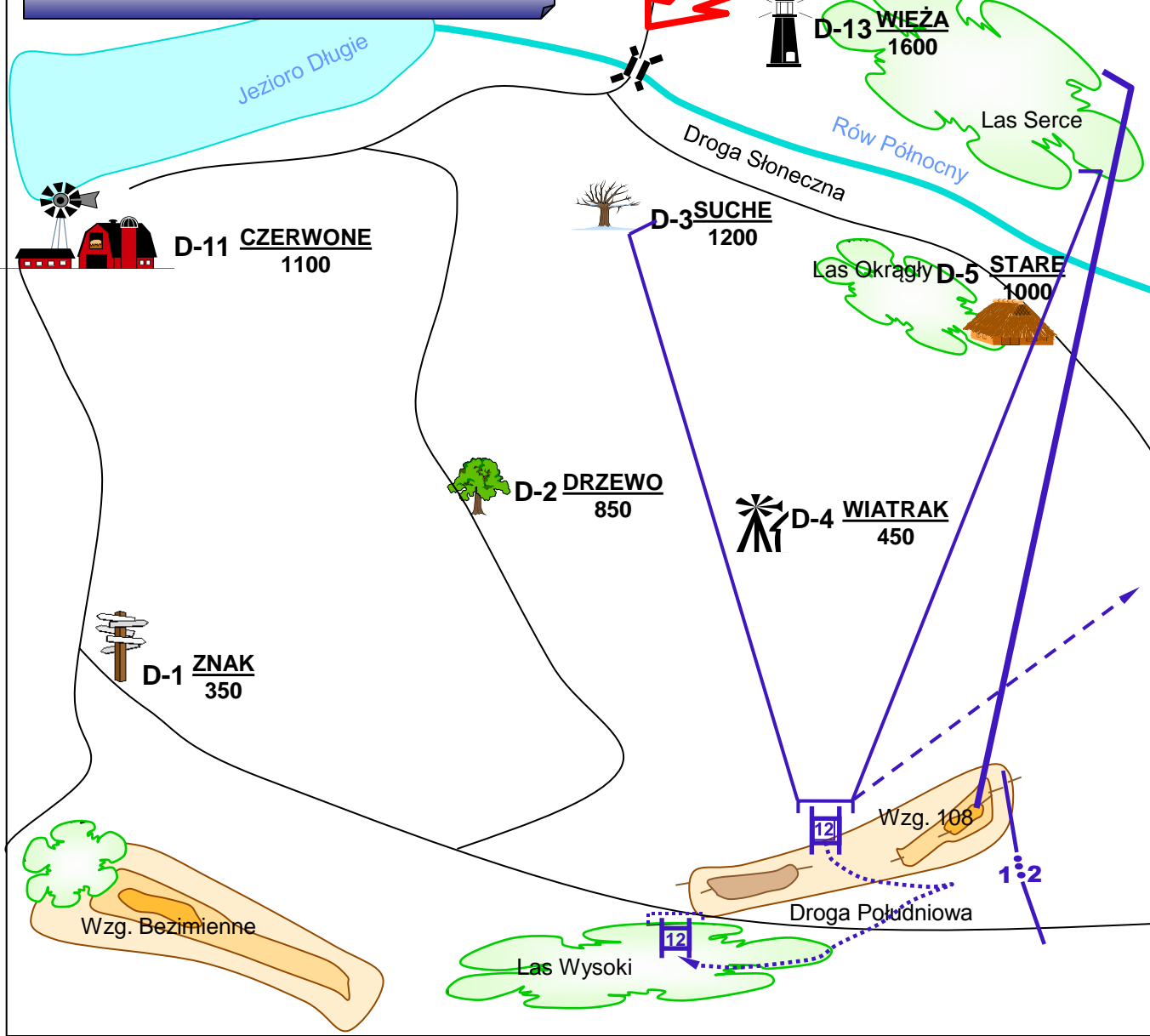
Wzg. 108

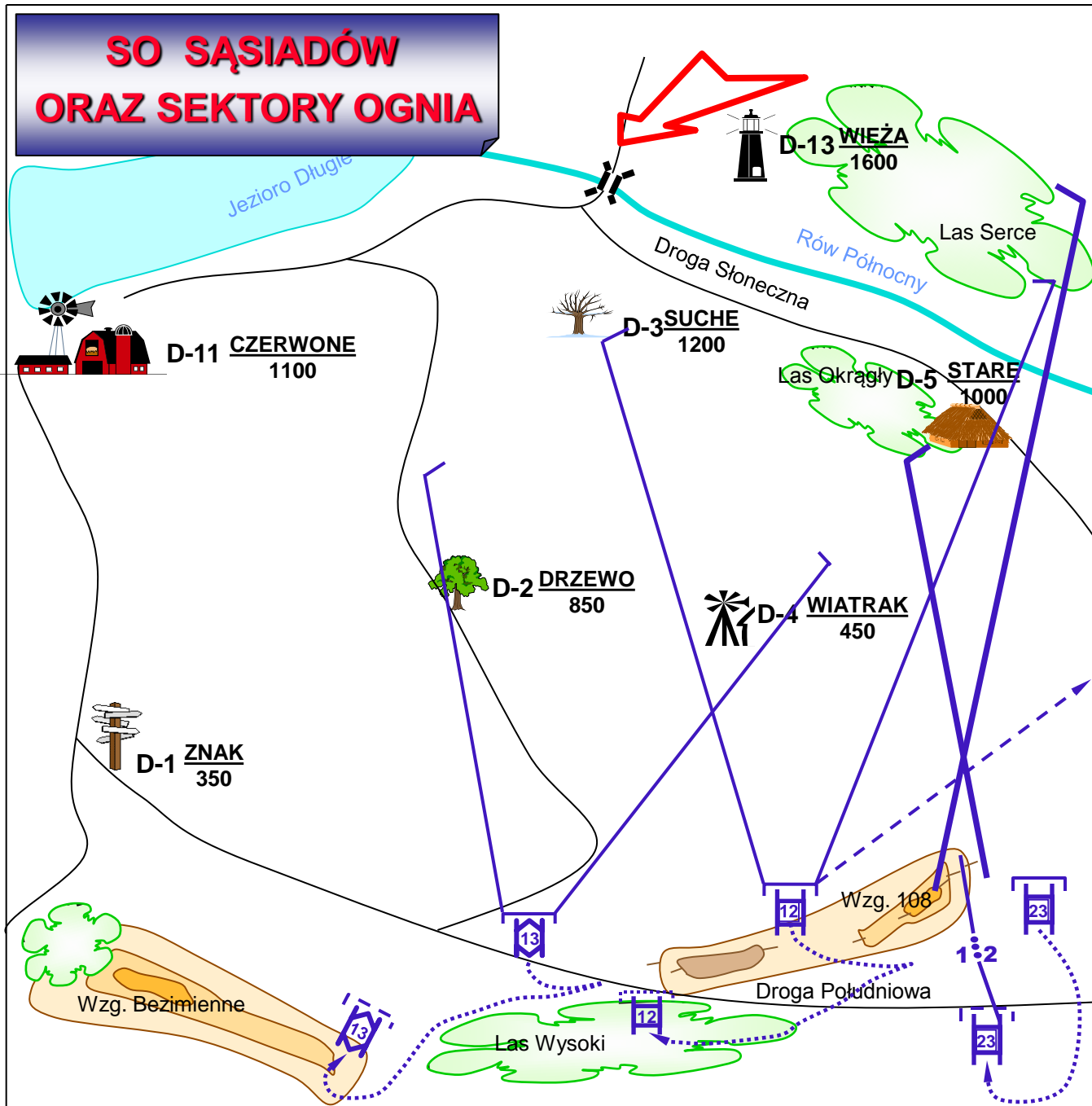
Las Wysoki

Droga Południowa

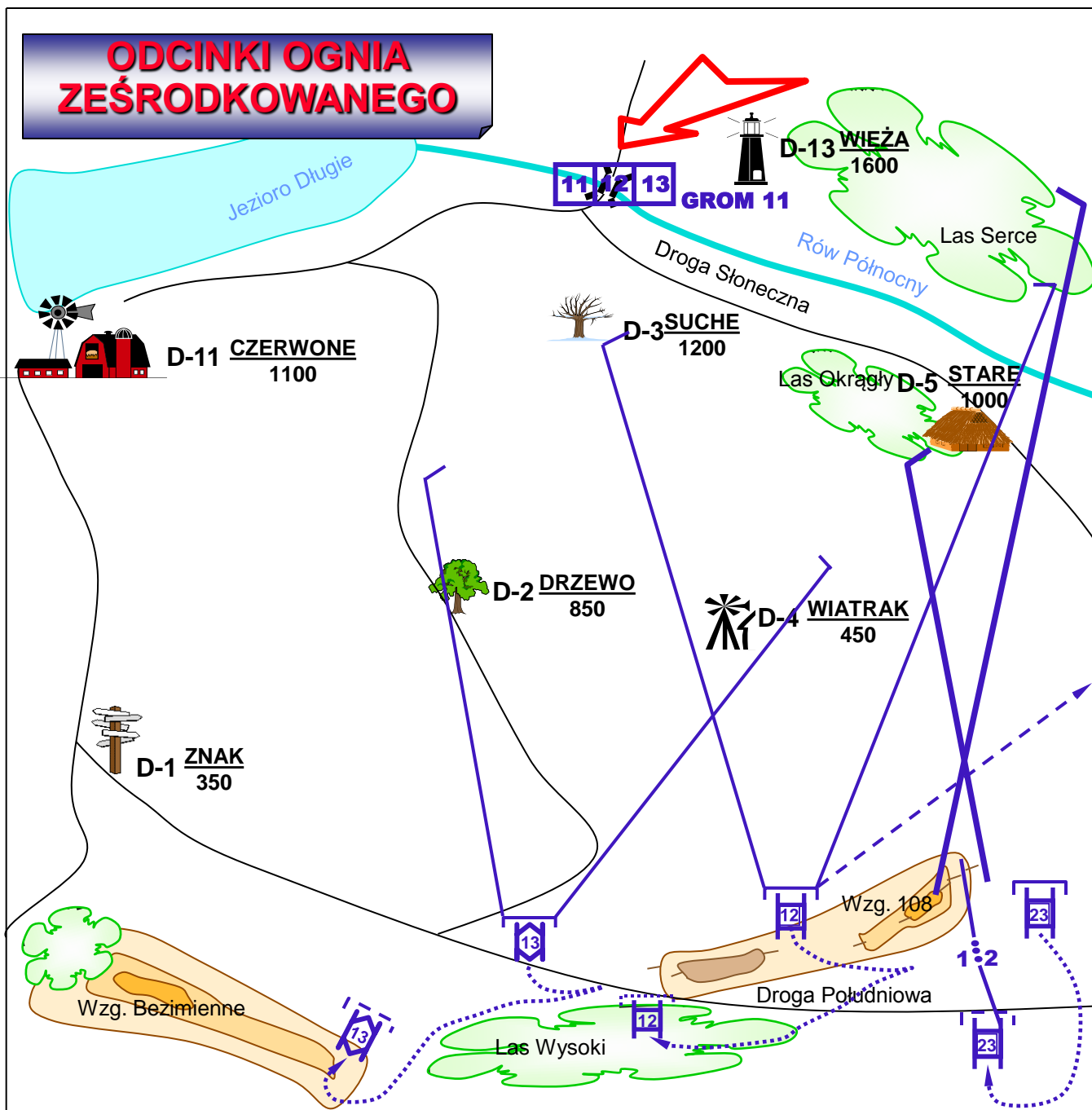
SEKTORY OGNI I LINIE ROZGRANICZENIA

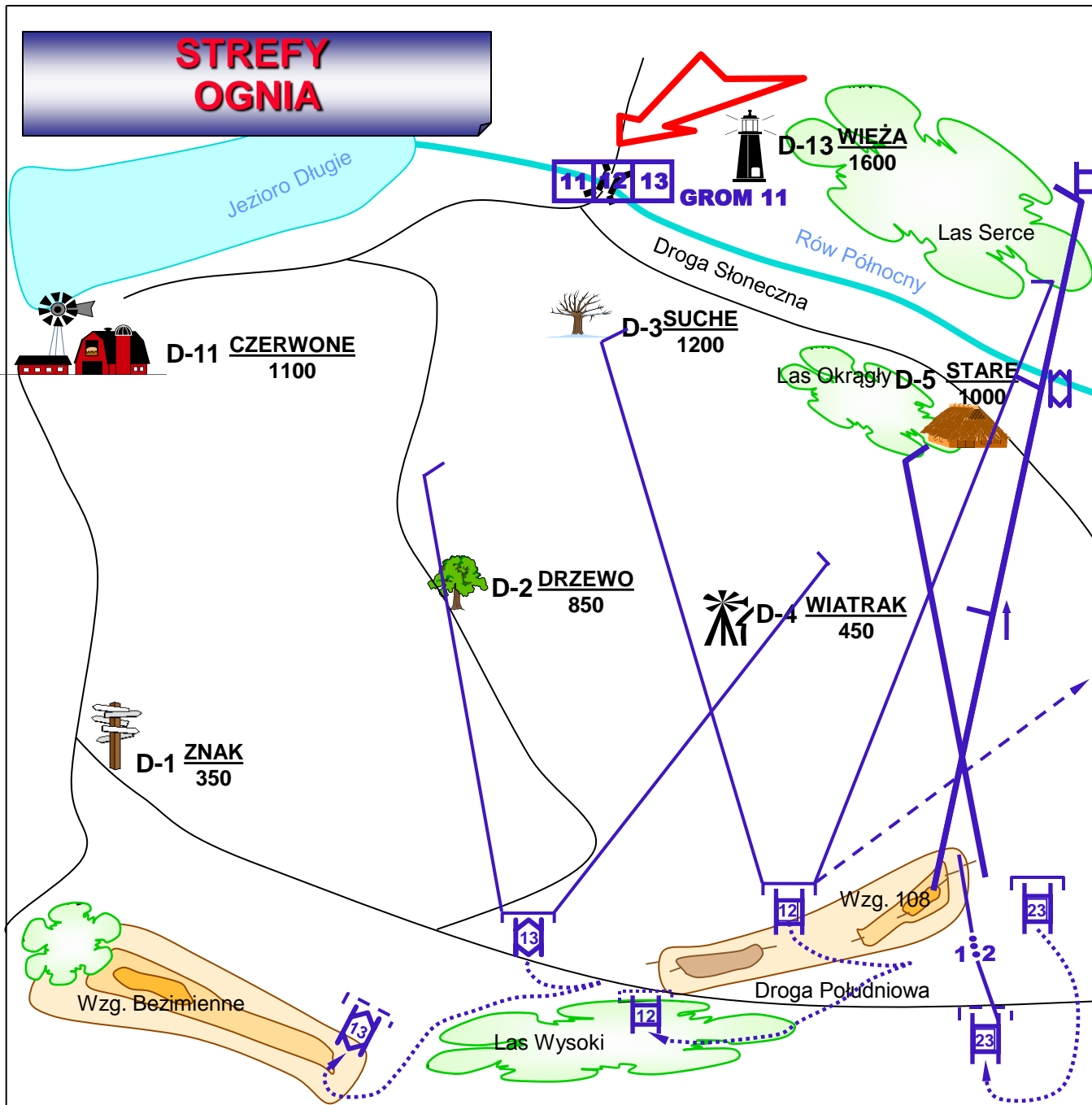
SO SĄSIADÓW ORAZ SEKTORY OGNI

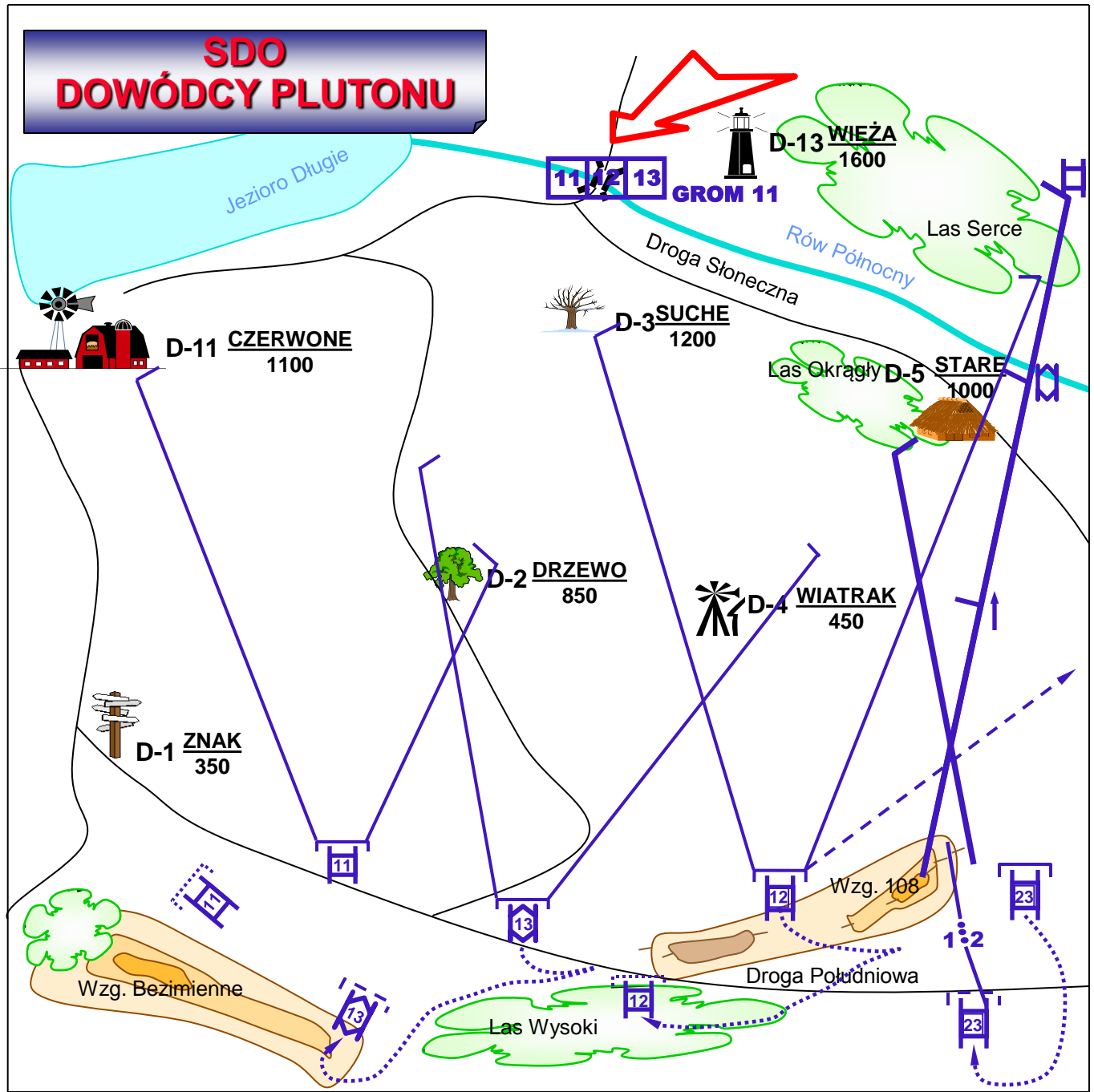
ODCINKI OGIA ZEŚRODKOWANEGO

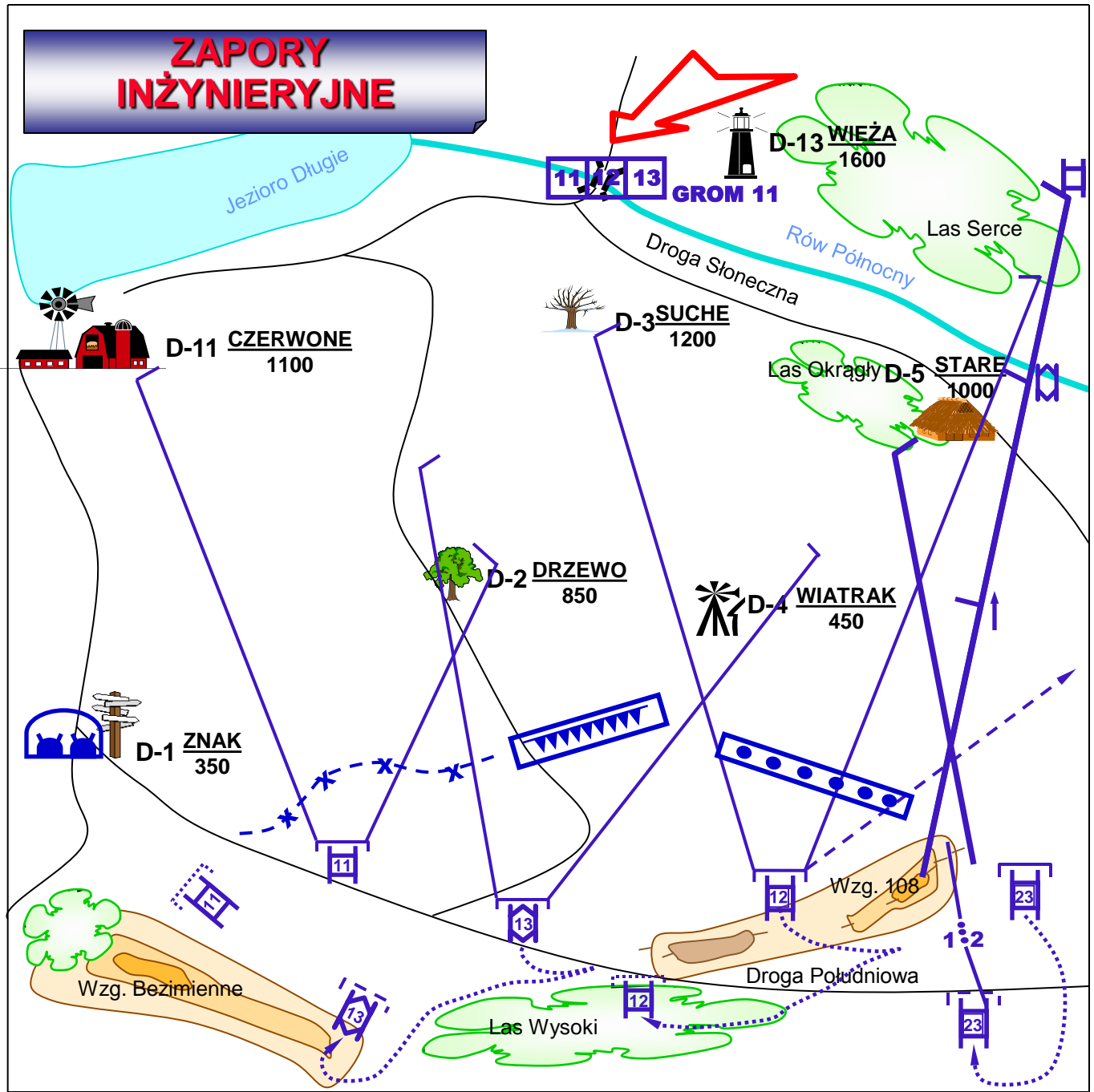
STREFY OGNIA

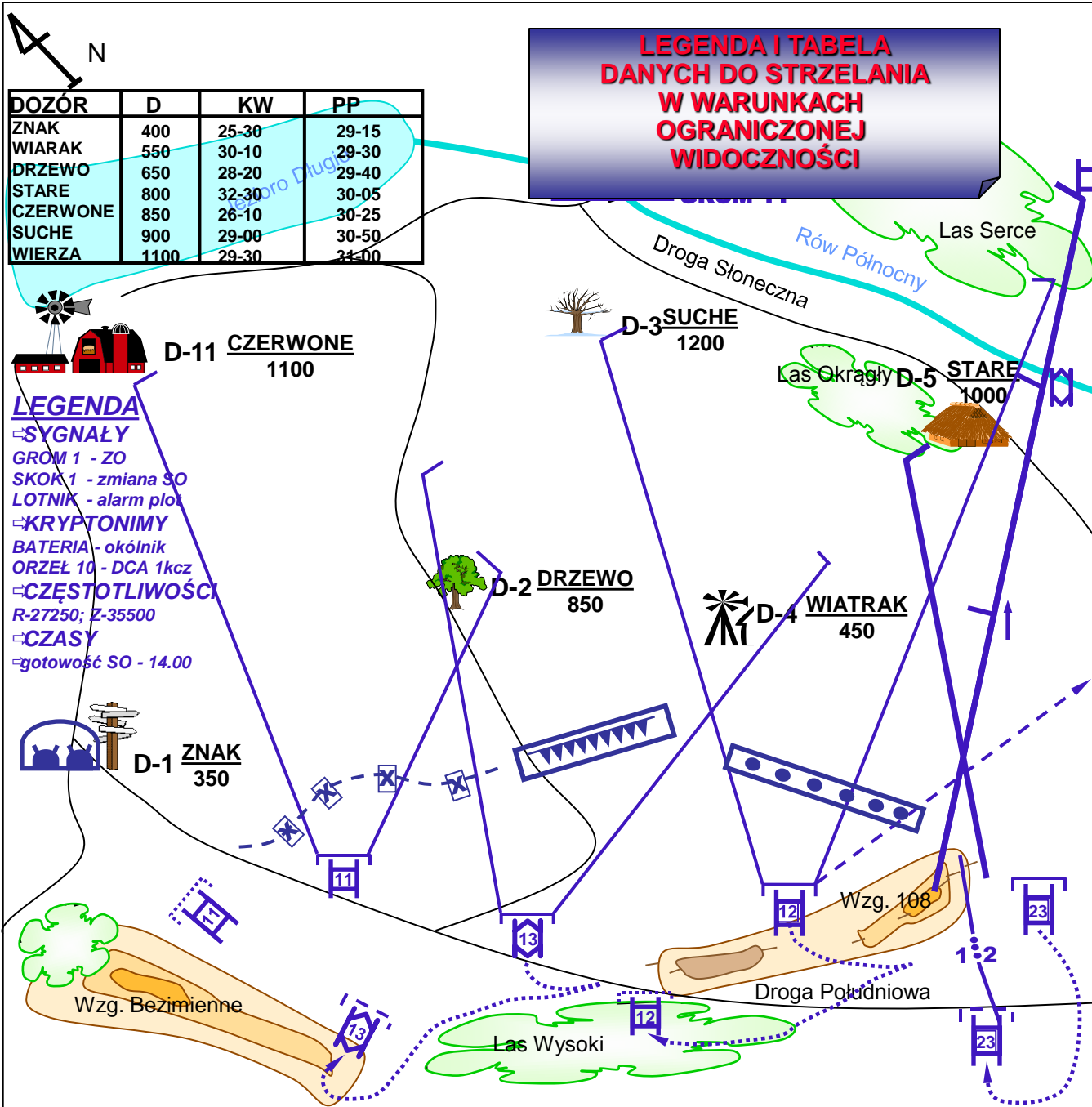

SDO DOWÓDCY PLUTONU

ZAPORY INŻYNIERYJNE

LEGENDA I TABELA DANYCH DO STRZELANIA W WARUNKACH OGRANICZONEJ WIDOCZNOŚCI

DOZÓR	D	KW	PP
ZNAK	400	25-30	29-15
WIARAK	550	30-10	29-30
DRZEWO	650	28-20	29-40
STARE	800	32-30	30-05
CZERWONE	850	26-10	30-25
SUCHE	900	29-00	30-50
WIERZA	1100	29-30	31-00

LEGENDA

- ☐ SYGNAŁY
- GROM 1 - ZO
- SKOK 1 - zmiana SO
- LOTNIK - alarm plot
- ☐ KRYPTONIMY
- BATERIA - okólnik
- ORZEŁ 10 - DCA 1kcz
- ☐ CZĘSTOTLIWOŚCI
- R-27250; Z-35500
- ☐ CZASY
- ☐ gotowość SO - 14.00

D-11 CZERWONE
1100

D-3 SUCHE
1200

D-5 STARE
1000

D-2 DRZEWO
850

D-4 WIATRAK
450

D-1 ZNAK
350

Wzg. Bezimienne

Wzg. 108

Las Wysoki

Droga Południowa

Droga Słoneczna

Rów Północny

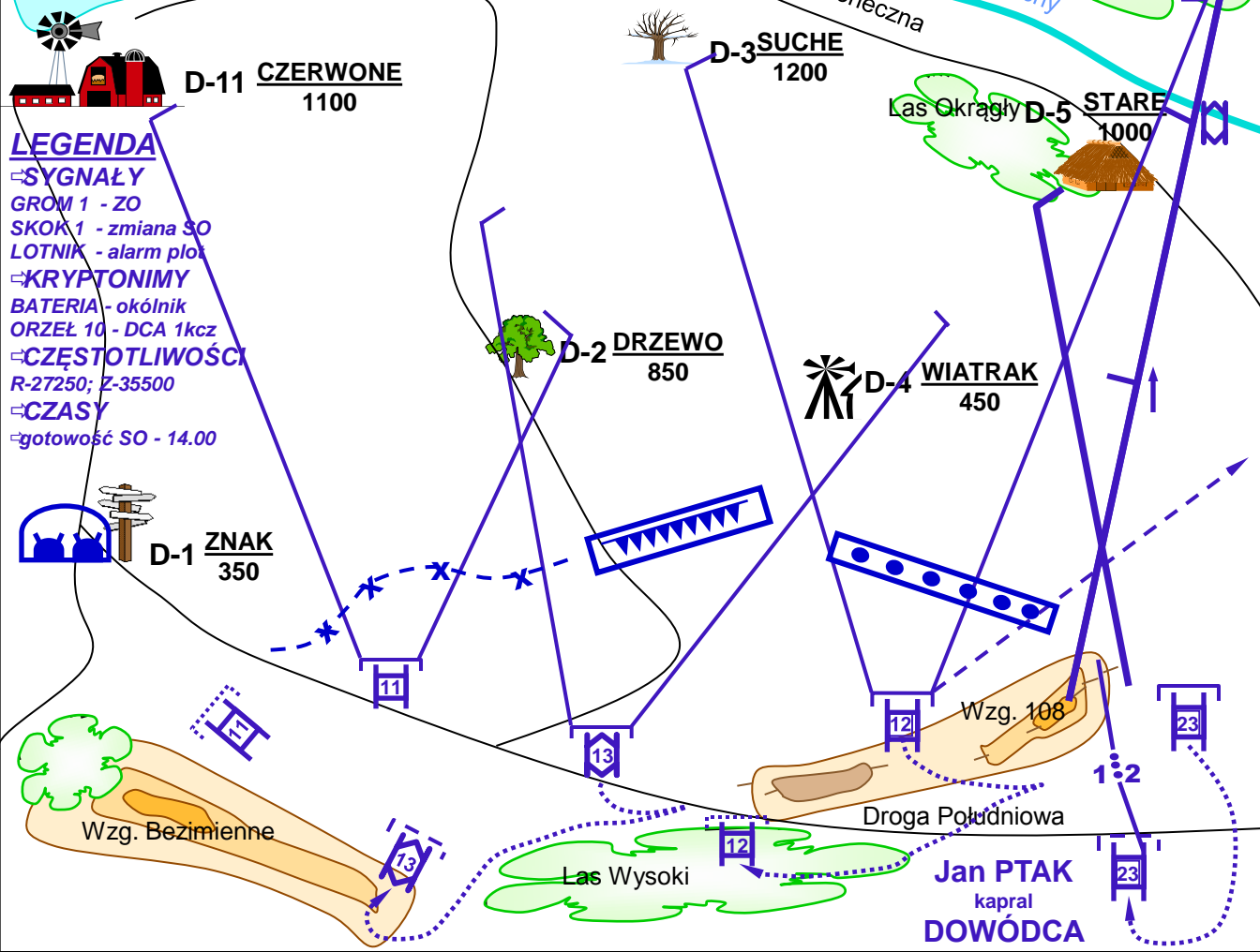
Las Serce

Las Okragły

SZKIC OBRONY ZAŁOGI CZOŁGU NR 12

DOZÓR	D	KW	PP
ZNAK	400	25-30	29-15
WIARAK	550	30-10	29-30
DRZEWO	650	28-20	29-40
STARE	800	32-30	30-05
CZERWONE	850	26-10	30-25
SUCHE	900	29-00	30-50
WIERZA	1100	29-30	31-00

LEGENDA

- ☐ SYGNAŁY
- GROM 1 - ZO
- SKOK 1 - zmiana SO
- LOTNIK - alarm plot
- ☐ KRYPTONIMY
- BATERIA - okólnik
- ORZEŁ 10 - DCA 1kcz
- ☐ CZĘSTOTLIWOŚCI
- R-27250; Z-35500
- ☐ CZASY
- ☐ gotowość SO - 14.00

Jan PTAK
kapral
DOWÓDCA

O KURWA
ZAPOMNIAŁEM ZIEŁONEGO....

CHUJ W TO!
MOŻE BYĆ OŚWÓDKIEM!

DZIEKUJĘ ZA UWAGĘ, PYTANIA?

DZIEKUJĘ ZA UWAGĘ